

768

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,
Jammu

No. ७८८ - घ

Title रघुवंश टीका शिष्टादितैषिणी

Author चारित्रकथ्य चार्यः

Extent ४७ Age १८६१

Subject काव्यम् अपूर्णम्

नं० ७८८-घ

रघुवंश टीका
शिशुहितैषिणी

पत्राणि ४७

१

राज्ञः

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ स इति १ सरधुः गुरुणा पित्रा दत्तं राज्ञं प्रति पद्यं प्राप्य अधिकं वभौरे जेक इव दिने ते सायं स विना सूर्येण नि
 हितं क्षिप्रं तेजः प्राप्य हुतास नो गिरिव अग्निं चादित्यः प्रविशतीति श्रुतिः २ न्यसेति न्यस्तं तत्तं शस्त्रमायुधं येन तं दिलीपं चर
 धुं प्रभुराजानं सुश्रु बुधोराज्ञं प्रमेवां नृपाणां उद्धृतो उत्वातो नाराचो लोहवाणो यस्मात् तस्मिन् हृदि शल्यमिव वभक्षे मिवा
 पितं दिलीपः शस्त्रमत्याक्षीदिति पूर्वं श्रुत्वा हृदये उत्वात नाराच इव महानंदः समजनि तदनुर धुराजानां श्रुत्वा यथा क
 श्चिद्दुर्येश लम्पयति तथा कष्टमजनिष्टेत्यर्थः सुश्रु बुधमिति लावायी सदवशं तु वदति। कं १२ दिलीपेति दिलीपानंत
 रं राज्ञं प्रति दितं कृतास्पदं तं रघुं निशम्य श्रुत्वा एवं प्रधूमिते संतप्ते हृदि अग्निरिवोत्थितः स ध्रुमेण्युत्थानं स्थितानामित्याधा
 हारादेककर्त्तृ कत्वान्न वेहि अन्वया श्रोतान् पः उत्थितो गिरिति संघटते इति रव्यात् ३ उरुहूतेति नवं नूतनं यदभ्युत्थानं म
 भुदयं तदृशिन्मः तस्परधोः सुशुशोभनाः प्रजाः संतानं यासां ताः सुप्रजाः प्रजाः प्रकृतं योनं नंदः समृद्धिं प्रापुः तत्प्रकस्येव उरुहू
 तध्वजो नाम कश्चिद्वाजा हज्यः इंदुके तुस्तसे व उज्जतनेत्रं पंक्तयो यासां ताः द्वयोस्तुल्यं उक्तं च प्रजामेधयोरित्यसि च्छत्स
 यः ४ द्वयमिति द्वोरदौ यस्यासौ द्विरदस्तेन गंतुं शीलमस्य सः यद्वा द्विरदवज्ज्वातीति उपमानेण निः एतादृशेन तेन रघु
 णा द्वयं समं एकदैव समाक्रांतं किं तद्वयं वै अंजन कसंबंधि सिंहसनं अत्रा खिलं समस्तमरिमुलं च अभिषिक्तो राजा ह
 स्तिनमारुखपुरं भ्रमतीति वृक्षाचारः ५ ध्यायेति किले त्यागमे अदृशा इष्टुमशक्या पद्मालक्ष्मीः ध्यायामुलं कांतिं सम
 हस्तेन लक्ष्मिना नुमीयमाणेन पद्मे वा तपत्रं च त्रेतेन सम्राजोभावः साम्राज्यं तत्र दीक्षितं धृतं तं मे जेशिषे वेपद्मा पद्मा तप
 त्रेण साम्राज्यं सेवते इत्यागमः तत्र द्युतिभरविशेषा ध्यायाप्रातपाभावोपत्रैव धृतं तत्रैव भावः संभवति अतः ध्याया समहेन ध
 त्रमनुमितमतः तल्लक्ष्म्याः सेवनमपीति विरतार्थः ध्यायास्तस्य प्रिया कांतिरित्यमरः लक्ष्मीः पद्मालया पद्मोति कोषः इ
 परिकल्पितमिति काले काले प्रत्यवसरे वंदिषु वैतालिके बुपरिकल्पितं धृतं सान्निध्यं अधिष्ठानं यया सा सरस्वती सुतं

स्तुतियो ज्यंते रघुं चर्याभिरर्थसहिताभिः स्तुतिभिरुपतस्थे भेजे चकारः सर्वसमुच्चयार्थः न केवलं लक्ष्मी भेजे वागपीत्यर्थः अ
 त्रापि वाणीभिर्भारत्याः सेवनमनुमितं ७ मन्त्रिति मनुरादिये वांते मन्वादयस्ते मनुप्रभृतिभिर्मन्यैः सज्यैः राजभिर्यद्यपीयं मे
 दनीष्ट्याभुक्ता तथापि तस्मिन् रघोनास्त्यन्यः सर्वोयस्याः सा तथेवासीत् प्रथमे भर्तृशिवरघावनुरक्ता भोगानुशयं चकारे
 त्यर्थः याभुक्ता स्यात्सा कथमनन्यसर्वेति विरोधाभासश्च वसुंधरे तिसंज्ञायाम्प्रभृतिभिरुच्यते हि सदिधारिभ्यश्चित् च एत
 श्च ज्यं प्राप्य सर्वे वां विस्मरणं दनन्यसर्वे तु त्प्रेक्षा ८ सहीति अनन्यसर्वत्वहेतुमाह सरधुर्लोकसमः नः ग्रादेदेवशी चक्रे केया
 यस्यादृष्टुचितो तस्य तादृष्टुचितो देउस्तस्य भावस्तया कश्च नातिशीतो नातुष्णो दक्षिणेन भस्वानिव वायुरिव मलयानि
 लोपि सर्वे वां मनो गृह्णाति उद्वेजयति ते तैस्ते न मृदुना परिभ्रूयते दंडेन नृपतिस्तस्मात् युक्तदंडः प्रशस्यते इति शास्त्रोक्तत्वा
 त् ९ काममिति कामेयद्यपि रघोर्नेत्रे कमलपत्राणामनुकारिणी सदृशेव ते ते तथापि शास्त्रीति शास्त्रे तेन चक्षुष्मता नेत्र
 त्वमभूत् कीदृशस्य सत्संदुर्विज्ञेयं कार्यमर्थो दिदृष्टुं शीलमस्य तस्य आकर्णयत नेत्रे पिशास्त्रे कशरणमभूत् इत्यर्थः
 अकामानुमतो कामे १० यथेति यथा प्राहो दनात्सुखकारित्वाच्चंद्रः चदिग्राहाददेऽस्मादौणादिकोरकप्रत्ययः यथा प्रता
 पासंतापकारित्वात्तपनः सूर्यः तपसंतापेऽस्य स्मालुदृत्यैव सरधुः प्रकृतेः प्रजायाः रंजनादनुरागकरणोदयन्यर्थो भूत्
 अनुगतोर्थोयत्र सः अर्थमनुगतोचर्य इति कैयटः स्वाम्यमात्पजनदुर्गकोशदंडुराष्ट्राणि प्रकृतय इति कौटिल्याननुकथं
 रंजनादिति यावत्तारजकरजनरजः सूर्यं संख्या नमित्यनेनानुनासिकलोपेन भाव्यो अत्रोच्यते रुचेर्यद्विजनरजः नशब्दस्यो
 णादिकस्य तस्य तत्र ग्रहणमत्र तुरंजनशब्दो लुट्प्रत्ययो अतो न देशः अथ वारं रंजनाशब्दो लुट्प्रत्ययो अतो न देशः अथ वारं रंजनाशब्दो लुट्प्रत्ययो अतो न देशः
 वितस्य च्युतिप्रत्ययः ११ नयविद्विरिति नयं न्यायं विदंतीति नयविदो नीतिज्ञास्तैः सचिवैः नवेतस्मिन् सञ्ज्ञाभनं कर्मग्रस

२

चाशोभनं कर्म दर्शितं बभूव तस्मिन् रघौ राजनि सर्व एव पक्षः सर्वः शोभन एवाभवत् उत्तरोऽस्य सौ न यद्यपि सर्वशक्तः प्रथम
 निर्दिष्टा आसन्नशब्दं परमशीतयापि प्रतिनिर्दिष्ट पक्षशब्दे कृत्वा त्वादेनार्थे उल्लिख्यते १२ दमेति तेन राजा गुणाः औदार्यस्यैव
 शौर्यप्रभावादपक्षे वा माधिक्येन गुणैर्दिलीपेन जाः मंदोक्तं वा मंदप्रीतयः कृताः केन कस्मिन्निबसहेकारस्यास्य फलेन पुष्पोज
 मस्वलोकात् नृत्तने च तत्फलं प्राप्य प्राप्नुतं पुष्पोज मं न स्मरंति यथा तथा सहकारशब्दस्य काको गोलकन्यायेनोभयत्राप्यन्व
 यः उक्तमपदेत्तत्पमा कार्यार्थे उक्तं वा तस्मिन् एव मितिकवित् १३ पंचानामिति न वेतस्मिन् महीपाले राजनि पंचानामपि भूतानां १४
 ध्यते जो वा वा काशानां गुणाः रूपरसगंधस्पर्शशब्दः उत्कर्षेण पुष्पुः उत्कृष्टाः जाताः अतः सर्वमधिकमिवाभवदित्युच्यते १४
 लब्धेति अथानंतरं एनं रघुपंकजस्य लक्षणं चिह्नं यस्याः सा शरत् द्वितीया अन्वापथि वस्य राज्यलक्ष्मीरिव समुपस्थिता समाग
 ता कीदृशमेतलब्धप्रशमनेन स्वस्थमना कुलं शत्रुमित्रभूषणानां प्रतिपक्षभूमिपतीनां अनुरंजनप्रतिकाराभ्यो प्रशमनं यस्मिन् तत्
 शमनेन राज्ञमिति तुच्यते प्राप्तराज्येना कुलमित्यर्थः अथवा पौरजनपशुयोधानामनुग्रहः पुत्रिः रक्षा अनालस्य तुलाभारभा उच्छ्रि
 द्रिः अर्थव्यवस्थापनं सम्पत्केन दृष्टिः सत्कारणं तुलुधप्रशमनमिति कश्चित् १५ इतः शरद्वर्णने निर्दिष्टाति रघोः प्रतापः कोश
 दंजतेजः सूर्यस्य च प्रतापो घर्मः युगपत्समकालं दिशो व्यानशेषा प्रवान् कीदृशः दृष्टेरभावो निर्वृष्टिः अव्ययीविभक्तीत्यादिना स
 मासः तेन लघुभिर्मैर्धैर्मुक्तं त्यक्तं वर्त्तमानो यस्य सः अतएव दुःसहः वर्षा सुघनरोधात् आनशे इति अस्नाते परोक्षे लिट् १६ अधि
 ज्यमिति वर्षांतिशक्तं धनुः सजहार संहतवान् १७ पुंडरीकेति क्रतुः शरत्तरे रघुर्विजं वयामास अनुकारं च कार पुनः तच्छ्रियंतस्य
 रघोः श्रियं शोभां नाप्यनुकरणमेवाह पुंडरीकं सितकमलमेव आतपत्रं च यत्र विलसंतः कासा एव चामराण्यत्र तादृशः पुं
 ज्जरीकंसितं भोजमिति हेमकोषः राजा एव भूत इति १८ प्रसादेति तदा शरदि प्रसादेन मनोहरं मुखं यस्य सः तस्मिन् नृपे विशता

५४

२

यत्ताप्रभा कान्तिर्यस्य सः तादृशे चंद्रे च चक्षुषा तो सहृदयो प्रीतिर्द्वयोः समस्तत्वे रसोद्वेगो यस्यास्तादृशी आसीत् समानप्रतिप
 तिजातेत्यर्थः गुणो राजेद्वे रस इत्यमरः प्रसादस्तु प्रसन्ने ते तमरः १५ हंसेति तदीयानोरघु संबंधिनो यशसो विभूतयो संपदः हंस
 श्रेणीषु तारासु नक्षत्रेषु च कुमुदानि संत्येषु वारिषु पानीयेषु पर्यस्ता इव विस्तिता इव आसन् २० इक्षुष्येति शालिगोष्पो धान्यर
 क्षिकाः तस्य गोमुरक्षकस्पर्धो गुणानां सौंदर्यदीनो उदयः प्रकाशाय तदेवं यथा स्यात्तथा यशो जगुर्गयंति स्म कीदृशः इक्षुष्येति
 ष्याया सुनिषादिन्यः उपविष्टाः कीदृशं यशः कुमारकथां मर्यादीकृत्य उक्तः आरंभो यस्मिन् तत्र उक्त आरंभ इत्यमरः ॥ २१ ॥ प्रस
 सादेति कुंभयोने रगस्तु स्यादयादंभः प्रससादनिर्मलमभूत्तरघो रुदया तु अमि मवा शंकि पराभवेशं कमाने दिषतो शस्त्राण
 मनः चुक्षुर्भुक्षुभितं महोजस इति मुनिरघोः साम्यं चुक्षुभ इति स्वरितेत् २२ मदेति शरदिदृष्याणां जातिः महंतश्चोक्षाणः द
 पिष्टा वलीवर्द्धाः ली लया खेले निरायासेन सत्वरं तादृशं रघोर्विक्रमं अनुप्रापुः अनुप्रापुः कीदृशः मदेन हर्ष एउदया उत्कटा
 ककुब्दी वलीवर्द्धाः संगमेदः तद्युक्ताः सरितो नदीनां कूलतटमुदुजंतीति मजंतीति कूलमुदुजाः दृषमाणं खेलात् लां कीडात्
 याभूतं विक्रमं मनविशेषमित्यर्थः नृपविक्रमोपि मदीयः ककुब्दी जलक्षणे तसहितः प्रयाणयात्रायां हस्तपश्वादिखुराद्यभि
 धातेन नदीनां तटभेदा भवति खेलेति खेल्चलने इत्यस्य प्रयोगः महोक्षेति अत्र चतुरेत्यादिनाऽप्रत्ययो तो निपातितः कूलमुदु
 जा इति उदिकूलैरुजिवहोरिति खशमुमागमश्च अष्टेष्टं केराजं के ककुब्दी स्त्रीति कोषात् कीडा खेलाचकूद्देनमित्यमरः २३
 प्रसवैरिति तस्य रघोः नागाहस्तिनः अस्य ये वेष्टये वसप्रधासप्तभिः प्रकारैः प्रशुश्रुवुः प्राश्रवन् कीदृशः सप्तपण्णानां दृष्टवि
 शेषाणां प्रसवैः पुष्टैरहतास्ताडिताः कीदृशेर्मदगंधिभिः मदवमं धोयेवांतैः इव शङ्ख एवार्थे अन्यथा सप्तधा चरणं जानामचिरं
 जीवित्वस्तु च कंदुष्टं स्यात् करात्कराभ्यामेद्राभ्यां नेत्राभ्यां च मदश्रुतिरिति पाठः लक्षः सप्तधेति संख्याया विधौ धा २४ सरि
 त इति शरद्वर्षासयः शक्तेः प्रथममाद्यंतरं धुंवेरया मासप्रेरयति स्म किं भूता शरत्सरितो नदीः गाधाः स्वल्पजला कुर्वती पथो
 मार्गात् ईष्युषः कर्दुमोयिषा तादृशान् कुर्वती कस्येयात्रायै २५ तस्मादिति वाजिग्रहणं हस्त्युपलक्षणं वाजिनो नीराजन

३
३

निः

विधिः शान्तिकरणं तत्र सम्पुत्तुतो वहिरग्निः प्रदक्षिणा चिर्वाजेन प्रदक्षिणा कारज्वाला मिषेण हस्तेनेव तस्मै रधवेतये ददौ ददा
 तस्म उक्तं च दृष्ट्वा मष्ट्या कार्त्तिक शुक्ल पंचदश्या वा अश्वगजसहितं कुर्यात् नीराज संक्षितं शान्तिमिति २६ स इति सरधुः दि
 जिगीषया दिशो जेतुमिच्छया षड्बिधं षट्प्रकारं बलमादाय गृहीत्वा प्रतस्थे पस्थाने चक्रे कीदृशः गुप्तं सलैनं जनिवासपुरीप
 र्यंतो निकटदेशं श्रये न सः शुद्धे गतवैरः पाष्णिः पृष्टिप्रतिभूतो यस्य सः अयेन शुभा वहविधिनाऽन्वितो युक्तः षड्बिधं बलेय
 यामौलं भूतकं सुहृद्व्येण द्विवदाढविकं बलमिति कामं च कातत्रमौलं कमागते भूतकं मनधार्यमानं मित्रं प्रसिद्धं अमित्रं कारा
 दशीकृतं आढविकं कार्या दशीकृतं कार्यं वशादस्थिरमागते हस्त्यश्वरथपादातिना वि काढविका श्रुति कश्चित् तया चोक्तं देवा
 नम्यर्चयिषां श्रुतं शुभं शुभवासरे ॥ षड्बिधं तु बलं ब्रूयद्विषतो भिमुखं ब्रजेदिति जिगीषयेति शक्तिरेजेरिति जेगी रादेशः अ
 वेति वयोद्वेष्टा जरत्यः पौरस्त्रियः पुरवांसिन्यो नार्थो लाजैस्तरधुमवाकिरन् इति यात्रा कालस्याचारः काः कैः कमिव मंद
 रोद्धूतैर्मंदराचलभ्रमणोत्थितैः पृषतैर्विदुभिः क्षीरोर्मयः क्षीरसमुद्रतरंगाः अच्युते कम्भमिव क्षीरं वादिपिसमुद्रप्रीतिः
 मंदरपदग्रहणसामर्थ्यात् ऊर्ध्वं विस्त्रियामित्यमरसिंहोक्तत्वा न्नोपमावैषम्यं प्रययावितिरजोभिरिति युग्मं प्राचीनवर्हिषा
 इंद्रेण तुल्यः समानः सरधुः प्रथमं प्राचीं सर्वादिशं प्रययौ गतः किं कुर्वन् अनिलोद्धूतैः समीरकंपितैः केतुभिर्ध्वजैः अहितान्
 शस्त्रं तर्जयन् निव अयेष्यं गुल्फादिना तर्जयंति प्राचीनवर्हिषि शम्योरिति वैजयंती २८ पुनः किं कुर्वन् ययौ स दनोद्धूतै
 रथाद्युत्थितैरजोभिर्धूलिभिर्मृतलमिव धूसरव्योमाकाशं कुर्वन् घनसंनिभैर्मघतुल्ये गजैश्च नीलेभस्तलं व्योमाकाश
 मिव कुर्वन् लक्ष्मणहेतोः क्रियाया इति शब्दश्च ३० पुर इति तस्परधोः पुरोगे रज्जेगमिभिर्मार्जनिमग्नानद्यः स्नानादिना
 कलुषामलिनाश्चक्रिरेकताः सह प्रस्थापिभिः सह गमिभिः क्षणाः अलोदक्यः पश्चात्प्रयापिभिः ब्रजद्विः पंकाः कंदमशे
 षाः दीपकोपमालंकार इति सैन्यसहस्रोक्तिः ३१ मरुत्य इति सरधुर्मरुत्ये निनिर्जलदेशस्यानानि शक्तिमत्त्वादतिखन

३

गहनं काननं

नव्यापारेण उदंभांसि उज्जतनीराणि च कारनावातीर्यति रतिना व्याः नदीः सेतुबंधादिना सुप्रतराः प्रो गण तुल्याः अयमप्यंतदीप
कः समानौ मरुधन्वा नौ अटव्यर एषं विपिनं वनमित्यमरः स इति ३२ सरसुः जगो भगीरथस्वसेनां कर्षन् बभावशो भर्तुमहती
शर्वसागरगामिनी मिति विशिषण द्ययं गंगायाः सेनायाश्च तुल्यहरजटो भ्रष्टपतिता मिति गंगाया एव ३३ प्रताप इति अग्रे प्र
तापः ततः शब्दः सैन्यकलकलः तदनेतरं पुरोगाः अग्रे सराः पश्चाद् द्यानीकं चतुरंगसैन्यं सा चमः चत्वारः स्कंधाः व्यूहा यस्याः
सातादृशी यो जगाम सप्रतापः प्रभावश्च यत्तेजः कोशदेजमित्यमरः चतुःस्कंधेति तदुपधस्येति पत्वं ॥ ३४ ॥ आ जितै रिति त
स्परधो न्ये मीर्गः उल्बणो स्फुटः आसीदजनि कीदृशैः फले धनं धान्यं वा त्याजितैः यथा तादृशैः पादपैः तरुभिर्देति नो गज
स्य मार्गः प्रकटः स्यात् उल्बणं विशदं स्फुटमिति यादवः फले फले धने जीने निष्पत्तौ शस्यभालयोरिति केशवः गतिबुद्धीत्यादि
नादिकर्मकत्वे फलेत्याजितै रिति अकधिचेति चकारादिति कंचित् ॥ ३५ ॥ पौरस्था इति जयी जयवान् सरधुः पौलस्त्याने वपु
रो भवा पौरस्थास्तान् पक्षिणा पश्चात् पुरस्त्य ब्रजन पदान् देशान् आक्रामन् ताली वनेन रुक्षे महोदधैः समुद्रस्योपकं वत
टं प्राप जयीति जिघृक्षि विस्मिन् ३६ अनम्राणामिति सिंधुरया नदी वेगादिवा नम्राणां स्तब्धानां समुद्रत्वे तु स्तब्धत्वात् स्तब्धा
दयोः सकाशात् तुल्यैः सुस्तदेश संबंधिभिः राजभिर्वैतसीवेत संबंधिनी नम्रता रूपां रत्तिमाश्रित्या धिष्टायात्मा संरक्षितः य
थोक्तो नदीवेगेन म्रतायतनं वेतसं नोत्वा तयति तथा यमपिनम्रा सुस्तानोत्सारितवान् इत्यर्थः सुस्तशब्दाद्देहश्चरणत
प्राजस्येति लुक् एवं वंगत् ३७ वंगमिति नेता सन् पस्तरसावलेन नौ साधनो यतान्नौ रूपं साधनमुपायस्तत्र कृतोद्यमान्
वंगान् वंगदेशीयान् उत्वायोन्मूल्य गंगाश्रोतं तरेषु पवाहं मध्येषु जयस्त्वचकान् शाकपार्थिवादित्वात् समासः निचखाना
रोपितवान्तरसौ बलरं रुसी इति ३८ आपादेति सर्वमुत्खाताः पश्चात् तपोपिताः अतएव पादाववपद्ये तत्र प्रणताः वंगराजा
नस्तरं पुंफलैर्द्वै नैरवर्द्धयन् कस्वकलमादवयथा कलमाः शालिविशेषाः उत्खातप्रतिरोपिताः क्षेत्रे पद्मे स्थापितं सभवात्पाद

मलेयत्यद्येतदवधि मंजरी भारेण नम्रा बहु फलेति तथेत्यर्थः तदुक्तं भारविणा तुतोषपश्यन्कलमस्य सोधिकं सवारिजेवारि
 णिमणीयकमिति ३२ सती त्वेति सरधुर्वक्ष्यगजा एव सेतवो ये सैः करणभूतैः सैन्यैः कपिशभिधानां नदीतीर्त्वा उत्कलदे
 शोद्भवैराजभिः दर्शितः पंथायस्य सः तादृशः कलिंगदेशाभिमुखं ययौ जगाम उत्कलदेशीयाः संग्रामं विनैव रघुचरणयोर्निप
 तन्मि त्यर्थः पथ इति कुरुतेत्यादिना त्रत्ययः ॥ ४० ॥ स इति सरधुर्महोदयोत्कलदेशाधिपस्य स द्वितीयांती प्रतापं न्यवे
 शयतस्यापित वान्रयंता हस्तिपक्षे गंभीरवे दिनः स्थिमवगणय तो गजस्य शीर्षे जं कुशमिव संज्ञानलभते यस्तु विंघाजं गंभीरवे
 दिनमिति बालकाव्यः यंता हस्तिपक्षे स्तेत्यनेकार्थः ॥ ४१ ॥ प्रतीति कालिंगः कलिंगदेशीराजा गजाः साधनं सेनां गयस्य तादृशो यो
 स्त्रैरायुधैस्तैर्युग्मप्रतिजग्राह प्रतीति स शस्त्रैः रघुणा सह युयुधे इत्यर्थः कः कमिव पक्षाणां छेदने खड्गे उद्यममुद्यु
 तं शस्त्रेण नतं दं शिलावर्षी पर्वत इवा ॥ ४२ ॥ द्विषामिति तत्र कलिंगदेशे ककुत्स्थवंशे भवः काकुत्स्थारघुर्द्वि
 षामरीणां नाराचाः लोहबाणस्तेषां दुर्दिनं दृष्टिं विषयं क्षमिता सन्मंगलस्नातः सर्वो वधिभिर्विहितस्नानस्व
 जयश्रियं जयलक्ष्मीप्रपदे प्राप वै रवाणदृष्टि सह नानंतरं नृपो राजाय जिष्टे त्यर्थः यद्यपि दुर्दिनं मेघशृङ्ग एव
 हि मुखो र्यस्तथापि लक्षणा दृष्ट्यर्थं वगंतव्यः उत्तं च य तु सर्वो वधिस्नानं तन्मंगलमलोदकमिति वैजयं
 ती जंगस्नानं कथनेन संग्रामं सह न स्पृष्ट्वा पि निर्मोक्तत्वं सूचनं पुष्पादिनक्षत्रे जटामां स्पादिना मंगलस्नानं ते
 न जयसिद्धिरित्येके करग्रहणार्थं स्नानं चेत्येके ४३ वायव्येति वायुर्देवता इत्येति वायव्यं सोमदेवतेति यत्प्रत्य
 यः तेनास्त्रेण विनिर्धृता द्विदिता ऊर्जनीका इति सैन्यात्सरधुः कालिंगराजानं प्रतिजग्राह गृहीतवान् यथाप
 ताभ्यां विधातृक्षिप्रान्महोदधेः समुद्रं तात्ताक्षीं गरुडः सर्वमिव ४४ तां वृत्तीति तत्र कलिंगदेशे तां वृत्तीं

[illegible]

वचहारीतजीवंजीवादयोपिचेतिवैजयंतीउपाधिभ्यांत्वकचतदेशजातिरुक्ता॥५०॥ससंजुरिति॥अथैःक्षुप्तानांरणीत
 नामेलावल्लीनामर्कंउत्पन्नशीलाःफलानांबीजानांधूलयोमत्तानामिमानांकुरिणंकवेष्टुकुंभस्थलेषुसंजुःसंगता
 अभवन्कीदृशेषुतुल्योपगोयेषांतेषु॥५१॥आजानेयेति॥आजानेयानांकुलीनाश्वानांरवुरैःक्षुप्तमर्दितंयत्तत्प
 कैलानांक्षेत्रंतत्रसंभवमुत्पन्नकीटकोशपदाविलंमलिनैरजःसपदिव्योमाकाशंयानशेषाप्रोतिस्मेति॥क्षेपोयंआ
 जानेयकुलीनोश्वइतिहेमकोषः॥५२॥मोगीति॥चंदनदृक्षाणामोगिणंसर्पाणोबेष्टनमार्गेषुसमर्पितंनिक्षिप्तंविध
 चीचरणबंधनंतत्रोदनसमर्थानामपिकरिणंगजानांमैवंग्रीवाबंधनंरज्ज्वादिनसस्त्रेनचवाचलननुसस्त्रस्यात्म
 नेपदंनगतिहिंसार्थेभ्यइतिनिषेधान्नात्रकर्मव्यतिहारैर्यस्मिन्नेपदंसंभवतेयद्वाकर्मकर्तृरिरूपंनास्तेसत्करिणं
 गैवमितिदुष्टोलुनीतिसंस्तेरङ्गैवमितिग्रीवाम्यश्वेत्यएतयःअस्मिन्नावेतत्रगैवस्पसमर्थेणोचितमिति
 अतोनीलानंकुरिणंसस्त्रइतिपाठोयुक्तः॥५३॥दिशीति॥दक्षिणस्यादिशिरवेरपिस्वर्यस्यापितेजोमंदायतेहीनंस्या
 त्॥तस्यामेवादिशिपांड्याःरघोःप्रतापेनसेहिरेनसहतेस्मनतुपांड्याः॥५४॥तिकाययंतोद्वेक्षोशलेत्यादिनाजनपदशब्दा
 त्पीडोर्पणनस्पतद्राक्षसबहुष्वितिलुकृतत्रपांडइतिभावंअत्रोच्यतेपांडेराजनिसाधवरतितन्नेस्पधुरितियःअ
 तोतुलुरुमायंपांड्यानित्यस्यविषयःकिंत्वतएवपांडरसवशत्रुक्पितुल्पमित्येके॥५५॥तामेति॥तेपांड्याराजान
 त्ताम्रपर्णनाम्रीनदीतयासमेतस्यसंगतस्यमहोदधेःसमुद्रस्यमुक्तासारंमौक्तिकानांसारंतस्मैरघवेनिपत्यनम
 स्कृत्यददुर्ददवंतःताम्रपर्णीसमुद्रस्यसंयोगेमौक्तिकानामुत्पत्तिरितिलोकप्रसिद्धः॥५५॥सनिर्विशेषेति॥असंख्येति॥
 युग्मं॥सरधुःसद्यंनामानंगिरिंअलंघयत्किंकत्वातटेसाधानाश्वदनतरवीययोस्तोमलयददुरारव्योशैलौपर्वतौय

थाकामेसे च्यानिर्विशेषमुज्ज्वलौकाविवतस्यादिश्रंदनलितौस्तनाविवकीदृशोरधुःसोदुमशकोऽसत्त्वोवि
 क्रमोयस्यसःकीदृशंसंउदन्वतासमुद्रेणदूरमुक्तंसेक्तंसंक्रमिवत्संविगलितंमंशुकवस्त्रंयस्यादृशंमेदिन्या
 भूमेर्नितंबंश्राणितटमिवदूरत्यक्तमितिस्तंशुकंसाभ्यर्थंत्यागस्तुपरसुरामोत्सारितत्वेनअन्योपियोषितःस्तानोक्तमतः
 स्पष्टीमुक्तवसंनितंबमाक्रमतीतिश्रायार्थः॥५६॥तस्येति॥॥स्पर्धोर्विसर्पाङ्गिःप्रसरणशीलैरनीकैःसैन्यैःकृत्यारामेष्टत्वा
 रितोपिपरसुरामवाणापसर्षितोर्णवःसमुद्रःसत्त्वगिरौलग्नश्वासीत्परसुरामःस्वस्यसमीपादर्णवंसमुत्सारितवानि
 तिप्रसिद्धकथाकीदृशैःअपरांताःपश्चात्प्राप्तेषांजयेउद्यताउद्युक्तास्तैःअपरांतास्तुपश्चात्प्राप्ताः॥५७॥मु
 रलेति॥मुरलानामनदीतस्याःमारुतेनवायुनोद्धतमुष्यापितंकेतेकीनांसंबंधिरजःपरागस्तस्पर्धोर्योधास्तेषांवाणवा
 राकवचानितेषांमयनपटवासतांनिरायाससुगंधिद्रव्यचूर्णभावमगमजतः॥पिष्टातःपटवासकस्तमरःवाणवारस्तु
 कंचुकइतिहैममाला॥५८॥खर्जुरीति॥खर्जुरीसंधेषुब्रह्मनांकरिणांगजानांमदोजारेणदानप्रसवलेमसुगंधिषु
 कटेपुकुंमस्थलेषुशिलीमुखभ्रमराःपुन्नागेभ्योनागकेशरेभ्योनिपेतुःपतंतिस्मखर्जुरीवत्तण्डुमाःपुन्नागःके
 शरोशोकस्त्यभिधानाच्चिंतामणिः॥५९॥अस्येति॥चरतांगछतांवाहाणांतुरंगाणांगवसिंजितैःगात्रेपुगमनवशा
 दुद्धतैःसिंजितैःजैवेयकादिभूषणशब्दैःमर्मरोमर्मरशब्दनुकारीपंचनेनोद्धृतंयज्ञजतालीवनंतस्यध्वनिरभ्यभूयतनि
 राकृतः॥६०॥अवकाशमिति॥किलेतिपुराश्रयतेअभ्यर्थितोउदन्वान्समुद्रोरात्रायजामदग्न्यायावकाशंददौ॥६१॥
 नांनुअपरंग्रानीयश्चात्पानीभूपानीव्याजोत्कपयाद्राघवेकरंददतिस्म॥६२॥मत्तेभेति॥सरधुस्तवदेशोत्रिकूट
 गिरिमुच्चैरुन्नतंजयस्त्वकस्तंभमिवचकारकिंभूतंमत्तानामिमानांहस्तिनोरदनेदंतेरुजीर्णव्यक्तप्रकटविक्रम

ले५

याचितो३

र० टी० च०

६

६

अ

ए

रामः

६

लक्षणं चिह्नं यस्मिन्संतं ॥ ६२ ॥ पारसीका निति ॥ ततो नंतरं पारसीका नजे तुं स्थलवर्त्मना मार्गेण प्रतस्थे प्रस्थितः प्रहत्या
दित्वा तृतीया प्रतस्थे तिसमवप्रोपविभ्यः स्थस्यात्मेने पदं संयमी योगीयद्यस्य बस्तुनः प्रमाणे पपन्नं तत्ते स्पत त्वेन द्विष
येत ज्ञानेन इंद्रियमित्पारव्याभिधानं ये पांता न चतुरा दीन रिश्नि व ॥ ६३ ॥ यवनीति ॥ यवनानां स्त्रियो जवन्यस्ता सां मु
खान्येव पद्मो निते पांमधुमदं मधिरा पा न ज निते मदैक्षी वतां न सेहेन चक्षुमेक इव अकाल जल दो दयो समय प्रादुर्भूते मे
घकालः वृानां वा लात पप्रभात कालीनो आत पस्तिमिव ॥ ६४ ॥ संग्राम इति ॥ अश्वः साधनं सामग्री ये पांतेः पाश्चात्यैः पारसी
कैः सह तस्परद्योस्तुमलः संकुलो भीषणो वा संग्रामो रणे भूत आकुलत्वे कार एमाहे ॥ तुरगवो हुत्पादुत्थिते रजसि शृंगा
णां विकारो शाङ्गो धनुस्तस्पर्शेन विज्ञेयाः प्रतियोधाः प्रतिपक्षमुठाय त्रता दृशः तुमलं रणसंकुलमित्यमरः ॥ ६५ ॥ भस्मे
ति ॥ सरधुर्भस्मैर्द्वंद्वौ रपवर्जिते र्छिन्ने स्ते पांय वनानां शिरोभिर्मस्तकैः केवलं रमश्च सहितैर्मही तस्तारा धाय य
त्र शिरोभिर्कैरिव सरधाभिर्मधुमक्षिकाभिर्व्याघ्रैर्वैष्टितैः चोऽस्मिन्धनः पटलैरिव स्तत्र प्राघादनेऽस्त्यस्माद्विदपाश्चा
त्पाः रमश्च लिप्ता पयित्वा केशान्वयंतीति देशचरोक्तिः अतः रमश्चलैरित्युचितं विशेषणं सरधामधुमक्षिकेत्यमरः ॥ ६६ ॥
अपनीतेति ॥ अपनीतानि त्पक्तानि शिरस्त्राणानि मुकुटानि यैस्ते शोभाते पश्चात्पा स्तरधुं शरं मीयुर्जताः शरणप्रवेशमात्रे
ण कथं जीवन मित्याह दित्यतः महात्मनां महापुरुषाणां संरंभः क्रोधः प्रणिपातो नमस्कृतिरेव प्रतीकारः शान्तिहेतुर्यस्य ता
दृशः महोत्तोहिनम्रत्वे मन्त्रेण रोषं त्यजंतीति तात्पर्यार्थः ॥ ६७ ॥ विनयेति ॥ तस्परद्यो र्योधाः आस्तीर्णा निग्रजिनरत्नानि उ
त्तमहरिणत्वचो यासु तथा भूता सुद्राक्षालताभिर्वलयो वेष्टनं यासां तादृक्षा सुभूमिषु मधुमिरासवपानैर्विजयोद्भूतं श्रमं
विनयंते स्मापनिन्युः ॥ ६८ ॥ तत इति तदनंतरं रघुः कुबेरस्येयं कौवैरीतां उद्दीचीं दिशं प्रतस्थे प्रस्थानं च के कश्चरं विरि
वर्कैर्करिष्यन् शरैरुद्दीच्यान् शरैः उद्धरिष्यन् उन्मूलयिष्यन् शरैः करिष्यन् उद्दीच्यान् कोनिबरसानी

वज्रलानीवउदीच्यानितिदिगादिताद्यतस्वशब्देनेकत्वेनदोषायमिश्रपियथावर्णैकतिपयेरेवग्रथितस्यस्वरैरिवेति।
 भानोरौपम्येनप्रचंडतोक्ताजितानितिअजज्योजेतुमंशक्योरधुःतानुदीच्यानेव'न'पान'रघपुरःसरान'स्पंदनाग्रगमिनः
 ह'त्वो'त्तरापथं'प्रवेश'प्रविशत्कः'क'मिव'जैर्वग्निः'वडवाग्निर'ह'व'मिध'स्यज्यौशक्यार्थे'इतिपातःउत्तरादक्षिणाचेत्य
 जंतमव्ययंसचासौपंथाश्चकोप्यनित्यमनिदेशिकमितिउवद्रावाभावमाहदेशस्यसंज्ञात्वात्निर्दोषतत्पःदक्षिणापथे
 महासरंसीतिजिनेद्रुद्रिप्रयोगःऊर्ध्वर्वाग्निदृष्टंतेनरघोष्टृत्वेदेशस्यमहत्वंचा॥७०॥विनीतेति।विनीतोगतोध्वश्च
 मोमार्गल्लेनोयेषांतेतस्परघोर्वाजिनोश्वाःवंकूनामाकाशमीरोरुदस्तत्तीरेयानिविचेष्टितानितैर्लोडनादिभिर्लग्नाः
 कुंकुमकेशरायेषुतादृशान्कंधान्दुधुबुःकंपयंतिस्मकाशमीरदेशेकुंकुमक्षेत्रवाहुल्यात्तत्रविचेष्टनेनलग्नकुंकु
 मकेशरत्वंयुक्तमिति॥७१॥तत्रेति।तत्रदेशेहूणालुरुष्कभेदास्तेषामवरोधाःस्त्रियःअवरोधशब्देनलक्षणयोमिना
 एवोच्यंतेतासांकपोलयोःपाटनेनरैर्विदलनेत्यादिशतीतितादृशंरघुचेष्टितंवभ्रवकिंविसिष्टंभक्त्युतत्यतिष्ठहृलोषु
 व्यक्तःप्रकटोविक्रमोयस्यतत्तथाहूनयोषितःकपोलविदारणएवंरोरुदंतीतितादृशाचारः॥७२॥कांवेजाइति॥कांवेजाः
 कांवेजदे'शजाताःभूपारणेतस्परघोर्वीर्यं'सोढुमनीश्वराग्रसमर्थाःगजानामालानैर्वहुबंधनैःपरिलिष्टैःलैशमुपा
 गतैरहोदैरहोदहृदैःसार्धंसहनता'नम्राजाताइत्यर्थःअहोदकर्परालौकवित्यमरःसहोक्तिरलंकारः॥७३॥
 तेवामिति॥तेषांकांवेजराज्ञांसद्गिरश्चैस्तुंगाःप्रचुराःद्रवणराशयोहिरण्यकूटानिउपदादौकनिकास्तंकोशलेष्वरं
 रघुविविष्टःप्रविशंतिस्मकीदृशानोत्सेकामहातःसमुद्रमिवनिम्नगतापिपावःतत्रनबोधि'मिव'॥७४॥ततइति॥त
 तोनंतरंमश्याःसाधनंसेनांगयस्यसरधुःगोर्वाःगुरुःपितातंहिमाचलंगिरिमारुरोह'आसुरुत्त'तर्केकुर्वन्उद्धूतैरश्वरवु
 रेत्यापितैर्द्वीतुरेणुगैरिकाणिकूलिभिस्तत्कृतानतस/हिमाचलशिखरणिर्वर्षयन्उन्मत्तान्सीदीपयन्कूटोरुह्नीपुंसादि॥७५॥

शशंसेति। प्रकरणं तस्य व्याहारः सरधुस्तुल्यसत्त्वानामात्मसमानबलानां गुहाश्रयिणां कंदरास्थितानां सैन्यघोषके
 पिकटककोलाहले विप्रसंभ्रमधैर्येयथास्वात्पापरिव्याहृत्यालोकितं सशंसास्तौषीत। ७६। भूर्येष्टिति। मार्गमस्तोवायव
 स्तरधुंसिवेविरसेवयामासुः कीदृशामस्तः भूर्येष्टेषु मर्मरशदं प्राप्ताः कीचकानां सखिद्रवंशानां ध्वनौ हेतवः गंगाशीक
 रितः गंगेषुक एवाहिनसखिद्रकीचकोवेणुरित्यमरः भूर्येष्टिति विशेषेण सैव गंधं कीचकध्वनीत्यनेन माद्यं गंगाशीक
 रितत्वेन शैल्यं न्योपेवं विधिः सव्यते मर्मरोवैरूपणी देरित्यभिधानं चिंतामणिः। ७७। सरलेति। आसन्नाः समीपवर्तिन्यः ओष
 धयोनक्तं रात्रौ तस्य नेतुः नृपस्यास्ते हस्तैरहितो दीपकाया सन् कीदृशः सरलदृष्टेः पुदेव दारुषु आसक्ता मातंगगजास्ते
 षां गैवेयाणि ग्रीवालंकारणितत्र स्फुरिता त्विषोयासां ताः गैवेयं कंवभूषेति हेमः ननु कुलकुक्षिग्रीवाभ्यश्चतिप्रनेनालं
 कारेषुकटिशप्रेत्रैवेयकमिति स्यात् ग्रीवाभ्यो एवेति चकारादिप्रत्यये गैवेयमिति। ७८। विशेषेति। तस्य सेनिकाः सेनाचरानमे
 रूपाणां गकेशरवृक्षाणां छायासु निषन्नानां मुपविष्टानां मृगाणां नाभिभिः कस्तूरिकाभिर्वीसिता सुगंधीकृता उत्संगमध्या
 नियासां तथा भूतादृष्टदः शिलाग्रध्यास्याधिष्ठाय विशालमुर्विष्मं ताः। ७९। तस्येति। तत्परघोः उत्सृष्टा सक्ता ये निवासाः स्या
 नानितेषु कंठरजुभिः कृतास्त्वचो ये स्रुते देवदारवः सरलदृष्टाः किरातेभ्यो ब्रनवासि मनुष्येभ्यो गजबन्धहस्तिनां शरीरं प्र
 माणं वा शशं सुसूचुः वर्षादेहप्रमाणयोः उन्नतस्य लेत्वचो धर्षणं दृष्ट्वा एतावतो गजाः शतिकथने हेतुः। ८०। तत्रेति। तत्र देशे पर्व
 ते मवाः पार्वतीयाः पर्वताच्चेति प्रत्ययः तैः पार्वतीयैर्गणैः सह रघोर्दीरं जन्यं संग्राममभूत् किं भूतेनाराचाणां लोहवाणानां
 क्षेपणीयानां भिदिपालाजं प्रश्मनां निष्पेषः परस्परधर्षणं तस्मादुत्पत्तितो उत्थितो न लो जिर्यत्र तत्तथा युद्धमायो धनं ज
 न्यमित्यमरः। ८१। शरैरिति। सरधुः उत्सन्नसंकेतान्। स मृगाणां शरैर्विरतो सवान् शरैर्विरतो नष्टः उत्सवोयेषां तान् रू
 त्वा वाहोर्भुजयो जयोदाहरणं यशः किन्नरान् गायमातंगान् उत्सन्नसंकेतान् जयत्स प्रशतिभारते जैशो जयोदाहरणमिति
 कोषः। ८२। परस्परस्यति। तेषु गणेषु उपायनपाणिषु उपायणमिषात्तोयध्यासथाभूतेषु ससुराशोरधुणामिषः परस्परं हिमवतो

गिरेः सारोधनं ज्ञातः हिमाद्रिणा चरघोराज्ञः सारो वलं ज्ञातः सारो वलं धनं चेति कोषः । ८३ तत्रेति । तस्मिन्निमवतिग्रन्थैर
 द्यौः शोभायशोराशिनिवेश्यसंस्थाप्यपोलस्तेनरावृत्तिनतुलितस्य धृतस्याद्रिः कैलाशस्य श्रियं शोभामाददोनश्च गृह्णन्ति
 वारुणो हारुक्षेत्र ८४ चकंपदति । तीर्णो लोहितो नदी समुद्रो वातादृशे तस्मिन् राजनि सति प्राग्ज्योतिषानां कामरूपाणाम्
 श्वरस्तस्परघोर्गजालानतां बंधनतो मापन्नैः काला गुरुद्रुमैः रुक्मा गुरुतरुभिः सह चकंपेय्यकंपिष्टप्राग्ज्योतिषाः काम
 रूपा इत्यमरः काला गुरुवो पिहितो तद्युते ८५ न प्रेति । सकामरूपे श्वरो रुद्धस्तिरोहितोऽर्क्येन तत्र आधारवर्षिते द्युन
 मयंदुर्द्धिनं पत्रतत्तादृशं तस्परघानां वर्त्मरजोपिनप्रसेहेना सहिष्टपताकिनी कुत एव न कुतोपीति लोकोक्तिः । ८६ तमिति ।
 कामरूपाणाम् शोभिना जलं क्षरंतः कटाः कुंभस्य लाये वांते न जैर्गजैस्तं रघुं भेजे से विष्टयैर्गजैरन्यान् प्रतिपक्षरूपान
 री न उपरुधे अरोत्सीत् कीदृशं रघुं प्रतिक्रांतः आखंडलस्यैद्रस्य विक्रमो येन सतः । ८७ कामेति । स प्राग्ज्योतिषे श्वरः तस्पर
 घोर्हं मपीवं सुवर्णपीठमेवाधिदैवतं तस्यास्तां तादृशी पादयोश्चरणयोश्च यारत्नान्येव उष्माणितेषामुपहारो बलिस्ते
 नानर्चा रजयत् । ८८ इतीति । इत्युक्तप्रकारेण जिह्वुर्जयनशीलैरघुर्दिशोजित्वा ध्वजैः सत्येष्टुरहितेष्टुशस्तो मौलिष्ठ शिरः सु
 रयो धतं रजो विश्रमयन् निवेशयन् न्यवर्त्तत न्यवर्त्तिष्ठ जिह्वुरिति भुवश्च ग्लाजिस्थ श्वगवत्सुरित्पत्रगकारप्रसूत
 षोडशभावाः । ८९ स इति । सरघुर्विश्वजिह्वं यज्ञमारेभे आरब्धवान् कीदृशं सर्वस्वधनं दक्षिणाय स्पतं हियतः
 संतां विवेकिना मादाने विसर्गायैवारि सुवां मेघानामिव विसर्गाया दानादनाय दानार्थं तु मर्त्यं चतुर्थी सतामिति षष्ठी
 मेघा अपि गृहीत्वा जलं मुच्येति । ९० स त्रं त इति । सचिवानाममात्यानां सखा सचिवसखः काकुत्स्थोरघुः सत्रस्य यज्ञ
 स्यांतेऽवसाने चिरविरहेण वियोगेनोत्सुका उक्लंठिता अवरो धालक्षणास्त्रियो ये स्यांते तान् राजन्यान् पान् स्वपुत्राणां सन

गणानि वृत्तिर्विवर्तने तस्यै अनुमेने अनुज्ञातवान् कीदृशान् राजानान् गुर्वीभिर्गरिष्ठाभिः पुरा क्रियाभिः राजाभिः शमि
 तैर्दूरीकृतं दिग्विजयसमये पराजयजनितं बलीकमप्रियं येषां तान् सत्रमाधादनेयस्यै सदोदानेपि च बलीकं त्व
 येन ते इत्यमरः ॥ २१ ॥ इति । ते राजानं स म्रजश्चक्रवर्त्तिनो रघोश्चरणयो युगं युगं प्रस्थात समयं कृतोभिः प्रणतिभि
 र्नेमस्कृयाभिः अंगुलीपुमौलिस्तम्भः शिरोमालाभ्यश्चुतो यो सोमकरंदः कुसुमरुजोरेणुः परागस्ताभ्यां गौरंगोरवर्णं
 चक्रुः कुर्वीति स्म स म्रजो लक्षणा माह ॥ कीदृशं चरणं युगं रेखोर्द्धरेखा सा च ध्वजश्च कुलिशं चातपत्रं च तानि तेषां चि
 ह्नं यस्य तत्र वा तत्र अत एव प्रसादेन लभ्यंसे वं प्राप्ये च अन्वर्थात् प्रष्टुमशक्यत्वात् द्वयमपि प्रहर्षिणीयं च तत्तल्लक्षणं य
 थामौ बौ गस्त्रिदशपतिं प्रहर्षिणीयमिति भद्रं ॥ २२ ॥ इति श्रीचारित्रवर्द्धनाचार्यविरचिताया रघुवीकायां शिशुहि
 ते विष्णुचतुर्थः सर्गः संपूर्णो भूतः ॥ ४ ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीरामायणमस्तु ॥ ॥

रघुवंशटीकासर्ग १४ प-७

१

॥ भर्तुः रितितो घाते भर्तुः पतुः प्रणशत शोचनीयं शोच्यं दशोत्तरं अवस्थोत्तरं समंतुत्पकालं प्रपन्नैः प्रवृत्तौ जनन्यो मातरो
 कौशल्या सुमित्रे दाशरथी रामलक्ष्मणवपश्यता ददं शतुः यथा प्रपन्ना श्रयतरो म्हेदा द्रतत्पो लते दृश्येते उपप्रप्राप्र
 यइति निपातः १ प्रत्यागतेति दिवादिने स्तुतोत्तरेण दुर्विभावे दुर्दृशी ये कुमुदती शीतमशी चित्ते खेव चंद्रे खेव स्वेत
 यः तेता वपश्यतां शं वृक्षं द्रोणे यं ३ उभावपि हता जिता अरयः श्रवो याम्पौ तौ विक्रमेण शोभि नो शोभमानौ प्रणतौ
 कृतनमस्कारौ तावुभोरामलक्ष्मणौ उभाव्यामात्तम्यां अस्त्रैरशुभि र्याधतातया विस्फुटं न दृष्टो किंतु प्राकृपुत्रालिंग
 न सुखस्य परिचितत्वात्सुतस्य शीसुखस्योपलंभो नुभवस्तस्मात्ज्ञातो २ आनंदजइति तयोर्जनन्योरानंदज्जातज्जा
 नंदजः शिशिरः शीतलो वीष्णुश्चीतमुल्लंशकजमश्रुविभेददूरीचकार उल्लेन ग्रीष्मवर्णतपंगं गाशरयोर्जलमवती
 र्णीहिमाद्रेः निस्पंदस्वंगं गाशरयोर्हैमवतौ ग्रीष्मो हिमं रतइति प्रसिद्धिः उल्लेखः उल्लेखः गमस्तपस्तपमरः ३ तेइति ते मातरो
 उजयो रामलक्ष्मणयोरेमेशरीरेनैकतानां राक्षसानां शस्त्रघातान् आर्द्रनिस्तनानि वसदयं यथा स्वात्तथा स्पृशंती
 क्षत्रकुलंगनानां क्षत्रियावीरं सुतेमा सोष्टमिति चित्ते कृतवत्त्वावित्यर्थः प्रकाशयेनामिति कर्मणि एपात्वात्पुः ४ लै
 शावहेति भर्तुः लैशावहादुःखदायिनी अलक्ष्मणदुष्टलक्षणावत्पहे सीतेति स्वनामोदाहरती कथयंती स्वर्गं प्रति शस्थिति
 र्यस्य तस्य गुरोराज्ञो महिष्यो यदराज्ञो भक्तिभेदसमावो भक्तिभेदे वधः सीताववदेन ममकारयत्करग्रहणसमनेतरं भर्तु
 र्वनवासः स्वसुरस्य स्वर्गस्थितिः अभवन्त्यो वैधव्यममकृतेभूरित्यात्मनो दुष्टलक्षणा सचितवती ॥ त्वमि प्रायः अभ
 याः ॥ क्तिभावेनेति तृतीयां प्रपन्ना वृद्धत्वमित्यनागमाभावः ५ उत्तिष्ठेति ते मातरो हियाहो प्रिययोग्यतां प्रियममिष्यामत्यम्
 चतुरुक्तवन्त्यो इति किं भो वत्स पुत्रि उत्तिष्ठसानुजः सलक्ष्मणो यतव भर्ता पतिः ॥ शुचिना निःकल्मषेण तवैव वृत्तेनाचारेण
 महत्कृष्णं तीर्णवान्मनु अयेति अथानंतरं जनन्यो मीत्रोरानंदजलैः प्रारब्धं रघुवंशकेतोरामस्याभिषेकं तीर्थं भ्यग्रा

१

हतैरा नीतै कांचनकुं भतोयैः सुवर्णकलशस्थैः पानायेरमात्पट्टाः प्रवर्तयामासुश्चक्रुः ७ सरिदिति सरितो नदीः समुद्राः
 सरसी महासरं सिचगत्वारक्षोभिः कपिभिश्चोपपादिता न्यानीतानि जलानि जिह्वाजयन शीलस्य ८ तपस्वीति योरामस्तपस्विनां तपोधनानां वैषस्यक्रियया धरणेनापिता वत्सा कल्पेन सुतरामत्पथं वेत्तुणीयो दर्शनीयो
 भूत तस्याज्ञाने पश्य स्थालं कारस्य विधानेन याशोभास्वादिता ९ तौ पुनरुक्तदोषाभिधानो दोषो यस्यास्तथा भूताभ
 वेत्तापस १० वेत्तातिशयभयारजने पश्य शोभाद्वैगुणे नुमंते पियदिसा कर्त्तव्यं तदा कौनरुक्त्यं संपनी पद्यत इत्यर्थः ११
 इति सराम उत्तराणः मुक्तं तौ रणं वंधुमालाया स्पास्त्राना मन्वयस्वं शस्य राजधानी पुर्वयो ध्यातां विवेश प्राविशत्
 कीदृशः पौररक्षोभिः कपिभिश्च मिश्रं सैन्यं यस्य स तथा कीदृशी राजधानी तस्य स्वनेः शब्दे सानंदा पौरवर्गीः यस्यास्तां सौधे
 भ्यो मंदिरं भ्यो लक्ष्मणमासौधं स्थिता गनाभ्यो मंगला माध्वते कालव्यजने चामरे यस्य स तादृशः भरते न धृतमात पत्रं
 यस्य स तयारथस्थितः सरामः प्रवृत्तौ उपायानां सामदानभेददंडानां संघातः समुद्र इव साक्षी तत्र च पुरं प्राविशदि
 तिसर्वेण संबंधः १२ प्रासादेति प्रासादेषु र्जता कालस्य कृष्णस्य गुरुधूमस्य राशिः श्रेणि वीयोर्वशाद्रिणा कुटिलगा
 मिनी सत्पावभासवभौ केव वनानि वृत्तेन प्रत्यागते न रघुर्देहेन रामेण स्वयं मुक्ता कृतमोचना तस्याः पुरः प्रयोध्या
 याः वैणिः कचोच्चय इव यथादिशं तदायातो नायको नायकाया वेणिं मोचयति तथा च हारीतिः न प्रोक्षिते प्रले
 कुं र्यान्न वेणिं मोचयेदिति १३ च श्रूजनेति सा केतस्यायो ध्यायानार्थः प्रासादानां वीता यनेषु गवाक्षेषु दृशेण।

वंधो वेदांते रंजलिभिः रघुवीरपत्नीसीतां प्रणिमुनमश्नुकुः कीदृशीकैकेयीवतिरिक्तैः १३ स्फुरदिति स्फुरत्प्र
 रचितो चारुर्वेद्यो भूषणं यस्यास्तां तथा कलीरथे प्रवहणे स्थिता कलीरथः प्रवहणे १३ स्फुरदिति स्फुरत्प्र
 भामंडलो समूहो यत्र तत्र अनुसूया त्रिपत्नी तया दत्तमानुसूयं सौख्यं तमस्मिन् स्वरमगवागं विचती दधाना सीता भर्तृरा
 मेण पुनर्वह्निगते वशुदेति स्वपुत्र्ये अयोध्याये लक्षणाया तन्निवासि जनने मोदति शिता अनुसूया दत्तों गराग पर
 ना पुरुष संजे मलिनः स्यादिति पातिवृत्त्या पुनर्मितिकश्चित् १४ वेश्मानीति सुहृदो भावः सौहार्दतस्य निधीरामः सु
 हृदोऽयं सुग्रीवादिभ्यः परिवर्तवन्ति सोपहा १५ निचवे श्मानि गृहाणि विश्राण्य प्रदाय लिख्य रोषस्य चित्रलिखित
 स्थापितुं लिखितं तेषां स्ति वा षोष्माभ्यामुद्धसन् इति का ३ः सौहार्दमित्यण् हृद्गेत्युभयपदबुद्धिः परिवर्तः परिवर्तस्त्रोप
 करणे प्रपीत्यभिधानं चिंतामणिः १५ कृतां जलिरिति तत्र गृहे कृतां जलीरामो भरतस्य मातुः कैकेय्या इति लज्जा जहारणी
 त इति किं भो अं वमातनो स्माकं गुरुः पिता स्वर्ग एव कलंयस्यता दृशा सपाद्यन्माश्रयस्तनमश्रुस्तस्मिन् मानं विचार्य मानं त
 ये वस्व कृतं धर्मः यदि दत्तो वरस्तथा नो कृयेत तर्हि मृषा वक्तुं त्वेन पिता स्वर्गं द्रष्टुं स्यात् त्वनुध्यातया समाजनिष्ठे त्वेव न
 तल्लज्जामा मोचयदित्ययं १६ तथा चेति चकारः पूर्व एव समुच्चयः सरामः कृत्रिमाभिः कल्पिताभिः संवाधिताभिरुपभोग्यार्थ
 वस्तुभिः सुग्रीवविभीषणादीन् तेषां च रदक्षजयत् यथा संकल्पमात्रे चेतश्चेतनसमनंतरमेवोदिता अग्रे स्थिताः सिद्ध
 यो ये वांते सुग्रीवादयश्चेति सिद्धिं येनाश्रयं एतां किं ताः सत्यसंकल्पानामपिते वां यथा विस्मयेनाश्रयं एतां किं तां स
 त्संकल्पानामपिते वां यथा विस्मयो भूतयोपचारः १७ समाजनेति सहिष्णुरामः समाजनाय प्रत्यर्थं दर्शनाय चोपगता
 मुनी नगस्थादीन् पुरस्कृत्य राजयित्वा हतस्य शत्रोरावणस्य प्रभव उत्पत्तिस्तदादिदिग्विजयादि वृत्तं तेभ्यो मुनिभ्यः सुश्रा

वश्रतवान् कीदृशः स्वस्य विक्रमपौरुषेणोत्तरवमादधानः कुर्वीतः सभाजः प्रतिसेवनयोरिति चुरादिः १८ प्रतीति रामस्तपोधने
सुमुनिप्रतिपातेषु गतेषु सत्सुरक्षः कपीप्रान् विभीषणसुग्रीवादीन् विससर्ज स्वगृहेषु यथा मास कीदृशान् सुखादविज्ञातो ग
तोर्द्धमासोये वांतान् सीतया सह स्तामुपहृताग्नाश्च शरजाये वांतान् १९ तच्चात्मेति राम आत्मनश्चिंतयाम्स्मरन्मात्रेण सुल
भंसुप्राप्तं सुरारेण वल्लभं जीवितेन सह हंतं तत्पुष्पकं विमानं भूयः पुनरपिकैलासनांथस्य कुबेरस्योद्धृतायां नृमेस्तप्रेषयामा
सपुष्पकं किमिव दिव आकशस्य पुष्पकुसुममिव २० पितुरिति रामः पितुर्नियोगादादेशादेव वनवासं निस्तीर्य याति क्रमप
तिपत्रे लब्धं राज्यं येन स तथा धर्मार्थकामपदौ र्थेषु यथासमां तुल्या वृत्तिं प्रवेदं प्रापतथे वत्रिष्ववरजेष्वनुजे बुभ्रातृषु समां
वृत्तिं प्रपन्नवान् २१ सर्वास्ति सयमः सर्वा सुमातृवृत्तिवत्सलत्वात् प्रीतिमत्वात् निर्विशेषा प्रतिपत्तिर्गौरवं यस्य तदृशं प्राप्ती
भूवपद्मिण नैः पीतौ पयोधरोस्तनो यासां तां सुकृतिका सुचमूनां नेता संदं २२ तेनेति लोभो न्यधनामिला वस्तस्मात्परा
श्रुत्वेन तेन रामेण करभूतेन स्वयंदत्तादधिकं न गृह्णीतीत्यर्थः लोको र्थवान् धनिको आसर्वभूवशिष्टैरैः क्रियमाणं द्विधा य
द्वयंतं घ्नतां नाशयतां तेनानेन क्रियायज्ञादिसद्विनाशेन सार्थवतोपिनियंता रं विना कथं धर्मे प्रवृत्तिरित्याहुर्विनेत्राश्चित्त
केन तेन लोकोपितमानूपितयुक्त आसकूरत्वमेवोक्तं शोकमपनुदतीति शोकापनुदस्तेन पुत्री सपुत्र आसतेनेति हेतोर्नृतीया
संगतिरीक्षादानेषु विभक्तिप्रतिरूपको निवातो वा २३ सति सरामः पौराणं पुरासिनां कार्याणि समीक्ष्य दृष्ट्वा काले भोगप्रस्तावेन
स्थाः सीतायाः संबंधितदीयं चारुरम्यं वपुर्गन्तुं कृत्वा पमोगो नुभवस्तत्रोत्सुकया लक्ष्म्येव विदेहाधिपतेर्हुहि त्रासी तयोपस्थि
तः संगतः सन् रमेचिकीदृक्त्वेत्यत्र करेत्युपभुज्यो समानकर्तृकत्वात् तत्काप्रत्ययः अथवा कृत्वा वर्तमानो तत्पद्धाहार्यसमा
नकर्तृकत्वात् उपस्थानं संगतिमिति वैजयंती २४ तयोरिति चित्रवत्सु सचित्रेषु ससुगृहेषु यथा प्रार्थितं यथेष्टं २५ द्या
यीन् स्रक्चंदनवनितादीन् विषयानासेदुषोः प्राप्रवतोस्तयोः सीतारामयोर्दंडके पुटं डकार एषु प्राप्ता निसेचित्यमाना निस्मर्यमाण

3

न्यपि दुःखानि सुखी व भवतुः सुखान् व्यभवन् पुत्रानुभूतं कष्टं संस्पृश्य हृष्टो बभूवेत्यर्थः २५ अथेति अथानेतरं सीतामुखेन परितो
तुर्भर्तुं रामस्यानंदयित्री हर्षकत्री आसीद् भूवकीदृशेन स्निग्धे विलोचने यस्य तेन शरो मुजा विशेषस्तद्वत्तादुरेतथाऽनन्तरम
कथनेनैव लक्षणे व्यंजितं प्रकटितं दोहदं न भवेत् २६ तमिति प्रतीतो हृष्टो रमणो भर्ता रामो रहसि कृशा गयष्टि र्यस्यास्तो रामो सी
तामेकमुत्संगमारेष्यनीत्वाऽभिलाषं मनोरथं प्रकृष्टं २७ तस्मिन्कीदृशी वल्लं तरेण श्यामवर्णेनाक्रान्तं पयोधरायं च चुकं य
स्यास्तामनेन गर्भिण्याः स्वभावोक्तिः तथा विलज्जमानो लज्जावती दृष्टिदिकर्मकः प्रथमगर्भाधाने दोहदप्रश्ने हीयमाणत्वमु
चितं २८ सेति सा सीता भागीरण्या गंगायास्तोरे स्मृतं तदेयानितपोवनानि ता निगंतुमियेवैच्छत् कीदृशानि हं सैदं दृष्ट्वाः कवल
तानीवारस्पृशन् लानिद्युतानि संवर्द्धिता वै खानसानां वानप्रस्थानां मुनीनां कन्यकाः ये पुतानितया कुशादर्भास्तद्युक्ता नि कुश
वतीत्यनेन कुशजन्मसूच्यते २९ तस्या इति रघुवीरो रामस्तस्याः सीताया इति तमभिलाषं तस्यै सीतायै प्रतिश्रुत्या गी कृत्या शर्वचरे
रनुयातो नुगतः मुदिता माने दितलोका मयो ध्यामालोकयिष्यन् ३० इष्टुं मभं माकाशे लिहंति स्पृशंस्त्वभ्रलिहं प्रासादमारुह्य हारूढ
वान् बहाम्भेलिहंति मयि आलोकयिष्यन्निति क्रियार्थोपपदेत् २९ कृष्णपणेति सरामः रुद्रः समुद्रः प्रापणः पणप्रीति का
यस्मिन् तं राजमार्गं पश्यन् महास्तरत्नादिवाहिनाभिर्नैभिर्विजित्मानामवगाधुमानां शरयंच पश्यन् विलासिनश्च वि
लासिनश्च तैर्विलासिभिः पुरनिवासिभि रधुषितो न्यधिष्ठितानि पुरोषवानानि पुरीष परिशरो धानानि पश्यंश्चरे मेतुतोष एतेन
इव्यसमृद्धिर्द्वयप्राक्तपायो द्रव्यस्यानुरूपववश्रोक्तः ३० स इति विश्रुद्धं च तमाचारो यस्य तस्य च दत्तां मध्ये पुरा गोमालीः सर्वा
धिराजः शेषस्तद्वदुरू विशालो भुजो यस्य सः विहृतं नाशितं मरीणं भद्रं कल्पायं येन स तादृशो रामः स्वस्यात्मनिष्टं तंच रन्नुद्दि
श्य भद्रनामानमपसर्पचारं किं वदेती जनश्रुतिं प्रकृष्टं पोरामो सा चरित्रमसच्चरित्रं वा वदेतीत्यप्राप्तीदित्यर्थः किं वदेती जन
श्रुतिरित्यमरः अपसर्पश्चरश्चर इति हलायुधः ३१ निर्वधेति निर्वधेन हठेन दृष्टः स चरो जगादा ब्रवीत् किं भवोच्यदित्याह भोमान
वदेवनरं देवदत्तो भव नोषिताया रावण गृहस्थिताया देव्याः सीताया परिग्रहस्वीकारादन्यत्रैतद्वर्जयित्वा सर्वपौरस्त्वदीये च

३

रितंस्तुवेति स ३३ तस्यापि गृहे कलत्रं शंकनीये किं उ न दुराचारस्य राक्षसराज्यस्येति भावः अन्यत्रैति वर्जनार्थः ययं ३२ कलत्रेति
 कलत्रस्य भाषायां निंदया गुरुणा दुःसहेन कीर्तिविषययोनाशस्तनाम्पाहंताडितं वैदेह्याबंधुस्तस्य रामस्य हृदयं विदद्रे विदाली प्राक्सीतामि
 लितमभूत् तद्वदानीं प्रथमजनीत्यर्थः अयोनिर्मितेन धनेन हस्तकूटे हतं तत्र मयो यथा विदरति किलैतत् रुचौ ननु डीङ्गोः योः संज्ञा कंदसो
 र्वकुलमिति संज्ञायां कंदसि च हस्ते विधानात्कथं वैदेहि वंधोरित्युच्यते बहुलं वचनादसंज्ञायामपि भवति विदद्रे इति कर्मकर्तृयोत्तमे
 पदं घनेन रुचिना संघातमेघकाठिन्यमुद्धरेदिति वैजयंती ३३ किमेति सराम इति द्वयोः पक्षयोर्मध्ये एकस्य पक्षस्य अये यदि लीवत्वे
 भीरुत्वं तस्माद्दोलावच्चलाचलं चलावृत्तिर्यस्य तादृश आसीत् इति किं आत्मनो निर्वाहो निर्दयता कथा किमुपेक्षेऽद्यधारयामिता
 यवालो कालीकवाक्पाददोषा जायो ज्यजामि संप्रसेलोद्भवर्णद्वेपनिर्वाहमित्यमरः निवृत्तिवाच्यमपवादं निश्चित्य पत्न्याः सीता
 यास्त्यागेन परिमार्ष्टुं निर्वर्तयितुमैच्छत् अन्तर्गतलोकापवादोक्तं पत्नीपरित्याग इत्याह हि यतो यशोधनानां स्वदेहात्स्वशरीरादपि
 यशोगरिष्ठं इंद्रियार्थादंगनादेः किमु न तत्त्यागे कः संशयः इत्यर्थः ३५ स इति सरामोऽवरजाननुजान् आह न कोलीनमाचचक्षे कथयत्
 कीदृशो रामो निर्दोऽवर्णो हतंगतमोजो यस्य सः कीदृशान् आह न तस्य रामस्य विक्रियाया विकारस्य दर्शनाल्लुप्तो हर्षो येषां तान् कोली
 नकथनानंतरं पुनरिदं वक्ष्यमाणं वाक्यमुवाच कोलीनं जनवादे स्यादित्यमरः ३६ राजधीति सदाचारेण शुचैः शुद्धा इवे स काशात्प्रसू
 तियं जन्म यस्य तादृशस्य राजर्षिवंशस्य मत्तो मत्सकाशात् कीदृशयं कलंक उपस्थित इत्यतः पश्यत पयो दवातादप्यपरमासंयुक्तो
 दर्वणस्य यथा कलंको मलिनमा भवति ३७ पौरेदिति अपांशनीयानां तरंगेषु तैलविंदुमिव पौरेषु पुरवा सिद्धु बहुली भवंत माध
 कप्रसरंतं स एव सर्वः प्रथमो यत्र तत्पूर्वं भवति मपवादं सोढुं साहं नेशो न समर्थः आलाना यज्जवंधनाय कल्पितमालानि के स्तभं
 गजोन सहते ३८ तस्येति उपस्थिता यामपि अपत्यरूपस्य फलस्य प्रवृत्तौ प्राप्तौ न विद्यते अपेक्षायस्य सतादृशः साहं न स्यात्पवादस्या
 धीनोदायस्फोटनाय वैदेहसुतां सीतां त्यक्तामित्युक्तुमिच्छामि कविवापितुराज्ञया पुरस्तात्सर्वसमुद्रो नेमिर्यस्यास्तां महीमि बभूवि
 परित्यागे राजप्राप्तेरेव फलप्रवृत्तिः किमियमसतीत्यत इत्यत आह ३९ अवैसीति अनधानि ध्यापेति चैनां सीतामवैमि जानामि

परंतु लोकेषु प्रसिद्धो पवादो लोकापवादो मेवलवान् दुःसहो मतः तदेवोपवादयति भूमेऽध्याया प्रतिविंवंप्रुद्धिमतो निःकलंकस्पर्श
 शिनश्चंद्रमसो मलत्वे कलंकत्वे प्रजाभिलोके निरूपिता कल्पिता शशकमेकैः प्रभ्रमपरे अभ्रष्टायेत्यनेन च इत्यातो मालिन्ये सत्यमि
 तिकेचित् एवैकतमपक्षे काश्रयणे दमुक्तं यदिलोकोपवाद एव गरीयान् तर्हि किमर्थं दशग्रीवादिघातार्थं प्रयासो विहित इत्यत आह
 ४० रक्षोवधेति रक्षोवधो तो रावणवधपर्यंतो मे प्रयासो व्यर्थो निरर्थो न भवति सा सीतानिमित्तं भवति किंतु वैरप्रतिमोचनाय विशेषमु
 क्तये अत्र दृष्टान्तमाह अमर्षणः क्रोधजिद्विजिह्वः सर्पः पचाचरेणेन स्पृशतं न रंशो लितस्पर्धिरस्पको द्वावांश्चातया किं स्पृशत्यपि
 पुनः पदं द्विश्चरणे स्त्रिया मित्यमरः ४१ तदेति तत्तस्मात्कारणात् करुणया ह्यपया ई चित्तं ये वांते भविद्भिर्ममैव सर्गो निश्चयो
 न प्रतिबेधनी यो न निवार्यः तत्र कारणमाह निर्गतं वाचमेव शल्यं येभ्यस्तान्प्राणान्मया चिरं धारयंतुं यदि वो युष्मा
 कं मर्षिता तर्हि न निबेध्य इत्यर्थः सर्गः सभावनिर्मोहनिश्चया ध्यानस्थश्चिचित्यमरः गतिबुद्धीत्यादिना नियमान्मयेति कर्त्तरि
 तृतीया ४२ इतीति इति पूर्वमुक्तवंतं जनकात्मजा यो सीता यो नितो तर्ह्येव भिनिवेशे अग्रहो यस्य स तमीशं प्रभुं निवे
 द्युमनुमोदितुमनुमंतुं चते शुभ्रात् शुभ्रमध्ये कश्चन शक्तौ न समर्थो भूत् ४३ स इति लोकत्रये जीता कीर्तिर्यस्य स यथार्थभावः सत्य
 वादी लक्ष्मण पूर्वजन्मा सरामो निर्देशे स्थितं लक्ष्मणं सोम्येति चाभाष्य संवोधेतरात् ४४ अथ कृष्णं तं देवादिदेशाज्ञापयत् न
 तु सा सदैव तेत्याधिकृत्य सोद्यात् घाणिति विधानादयत्र सोम्येति चिंत्यं उपमानात् साधुरित्येके सोमदेवतासि हेतुरतः सुदरे पितृ
 त्रिहेतुत्वादुपचारात् सोम्य इत्युच्यते सोम्यं सुदरे सोमदेवते इति ४४ प्रजावतीति तवैवा प्रजावती भ्रातृजाया दोहदं गमिष्यमि
 ला वस्तुतः शसतीति दोहदं शसनी तपोवनेषु स्पृष्टव्या लुस्पृष्टवती अतः सत्वरथोरथस्थितः तस्य तपोवनावलोकनाभिलाषस्य
 व्यपदेशो व्याजस्तेन नेयामेना सीतां वाल्मीकेः पदमाश्रमं प्रापयत्यजावनेष्वित्यत्रेति तस्याविवक्षितत्वात् स्पृष्टहेरीक्षित इति प्राप्तस्य
 संप्रादनस्याभावव्यपदेशो भिषलत्वं निभं व्याजात् येन विधानचिंतामणिः ४५ स इति पितुर्जमदने निर्देशो दाज्ञया भार्गवेण पर
 मुरामेण मातरि रेणुकायां निःशंके प्रहृतमिति सुश्रुवान् श्रुतवानत एव स लक्ष्मणो जस्य रागस्य तच्छासनं प्रत्यग्ल्लास्वीचक्रे तथा

पि ॥ दृष्टकर्मण्यवि मृशकथमंगीकार इत्यत आह ह्यितः ॥ गुरुणा माज्ञाऽविचारिणीया अग्रजस्य जनककल्पत्वात् गुरुत्वं ४६
 अथेति अथानंतरं लक्ष्मणो वैदेहसुतोसीतां रथमारोप्य प्रतस्थ प्रास्थितः किंभूतोभवत्प्रास्थितस्य रामस्याज्ञया त्वं तं ४७ वनं प्रा
 पयामि विजीयतामित्यनुकूलस्य स्थितस्य वाक्यस्य श्रवणेन प्रतीतो हृष्टो कीदृशं रथं अत्र स्तुभिर्मंदगामिभिस्तुरंगैर्युक्ताधुर्यस्य तं
 तथा सुमंत्रेण प्रतिपान्ना गृहेनारमयः प्रग्रहाय स तं अत्रे स्तुभिरित्यनेन गर्भपीडाभावः सूच्यते ४८ सातीरेति सूचिराभ्यान्
 प्रदेशो नीयमानासीता मेघियो रामः प्रियं करोतीति प्रियं कथ्यत्पुनर्ददौ नंददामं दं च के आत्मनिकल्पदुमंतो देववृक्षतो अमयश्च
 पत्राणि यस्य सोसिपत्रसेहुः वृक्षस्तं जातं ते प्रियं नाबुद्धनाज्ञासीत् अपि यं कर इति चे मप्रियमडे एति वच ४९ जुगोवेति लक्ष्
 णेयदप्रियं जुगोपतदप्रियं पथि स्फुरंतासव्येतर एदक्षिणेन तस्याः सीताया अक्षणेनैव स्येसीतायै आख्यातं कथितं कीदृशमपि
 यगुरुभाविदुः खं यत्र तत् कीदृशेनाक्षणात्तेन लुप्तं न दं प्रियस्य रामस्य दर्शनं यस्य तेन ४९ सेति दुर्निमित्तेभ्योऽपशकुनेभ्य उपागता
 प्राप्तादिषा दोषा एव नानं मुखमरविंदेप मेयस्याः सा सीताऽवाह्ये रंतरेः करणेर्मनोबुद्ध्या हंकाराख्येः सानुजस्य साभ्रातृक
 स्पशिवंकल्याणं भूयादित्याससेसे इति स्म ५० गुरोरिति गुरो रामस्या देशात्सा धीसीतां विहास्य नृत्यकु कामः सुमित्रातनयोलक्ष्
 णः पुरस्तादये स्थितया जहोर्दुहित्रांगं गया उद्धृता उत्थिता वीचय एव हंसा सैरवार्यते वनिवारित एव मोतवैतक्तुं न युक्तं ५१
 रथादिति यत्रासारथिना प्रतिपन्नानियमितावाहा अश्वयस्य तस्मादयात्तां भ्रातृजायां सीतां पुलिने सौकतेऽवतार्य लक्ष्मणो गंगा
 ततारतीर्णवान् कः कामिव सत्यासंध्याप्रतिज्ञाय स तादृशः संध्याप्रतिज्ञामिव कीदृशं गंगानिवाहैः धीवरैराहृतो नौविशे बोध
 स्यासातां सीतया सममित्यध्याहार्यव्याख्येयमन्यथासीत तमुत्था जगादेति वक्ष्यमाणेन विरोधः स्यात् अथेति अथो नंतरं
 सौमित्रिर्लक्ष्मणः कौलीनभीतेन रामेण त्वं त्वासीत्येवं रूपं महीयते राक्षः शासने कथंचिन्महता कष्टेनोदिरिति स्म कीदृशः यथामे
 घउत्पातिकमुत्पातसूचकमश्ववर्षं शिलावर्षं मुजिरति ५३ त इति सा सीता लतेव स्वमूर्तेः शरीरस्य प्रवृत्तिं कारणम्

५

५

नावेवत्

तो धरित्री भुवं सहसा कस्माज्जगाम कीदृशी प्रभिषेगः परिभवः स एवानिलस्तेन प्रविद्धा विह्विता प्रभ्रस्यमाना एषा भरणानि एव
 प्रसूता निपुण्यालियस्याः सा ५४ इत्वा किति इत्वा कुवंशे प्रभवो जातः प्रार्थयत्तः सा चरितः पतीरमोऽकस्मादविचार्य कथं त्वोत्प
 जेद्वि तिसं शयिते वसं शयो जातोऽस्या संशयिता जननी माता हिति भूस्तस्यै सोतायेता वत्प्रवेशेन नददौ नदस्तव तीता वदित्यने
 न पश्चादुत्तवतीति सूच्यते संशयिते तितदस्य संजाते तारकादिभ्य इत्यत्र ५५ सेति लुप्ता गता संज्ञा चेत्तनाय स्यात्तासीता दुःखेन वि
 वेदनाज्ञासीत् प्रत्यागता असवः प्राणयस्या सा अंतश्चित्ते समतप्ता दह्यत अतः सुमित्रात्मजो लक्ष्मणस्तस्य त्वां लब्धस्तस्याः प्र
 बोधो ज्ञाने मोहात् न्यूयितः कष्टतरो दुःखदो प्यासीत् ५६ न सेति आयो कुलशिलादियुक्ता सासीता वृजिना दृते पापं विनापि
 निराकरिस्मोस्तजो भर्तुः पत्युरवर्तं दोषं नावदत् किंतु स्थिरं भजनीति तादृशं दुःकृतिनं पापिनमात्मानमेव पुनः पुनर्मुहुर्मुहुर्निनि
 दगर्हितवती ५७ आत्मा स्वप्तिरा मावर्जो लक्ष्मण आख्यातः कथितो बाल्मीकिं नि केत स्यात्प्रमस्य मार्गे येन तादृशः सन्तांसीतां
 आश्वास्य निघ्नस्य परवशस्य मे भर्तुरादेशाद्य द्रौक्षे पारुष्यं भो देवितत्त्वमस्वेति नम्रं प्रणतो भूत् ५८ सीतेति सीता तं लक्ष्मणमुत्था
 प्य वाक्यं जगदीवदत् किमाहु भो पुत्रते हं प्रीतास्मि चिन्तितं रं जीव यद्यतो अजेन ज्येष्ठे न विदो जसा शक्रेण विस्मुरि व भ्रात्रा रामेण
 त्वं त्वं परवान् पराधीनो सि परावांस्तु पराधीन इत्यमरः ५९ अश्नूजनेति प्रापितो निवेदितो मत्प्रणामो येन सत्त्वं सर्वश्च अश्नूजते ज्ये
 ष्ठानुक्रमेण विज्ञापयेः विज्ञापनामाहु मयि वर्द्धमानं स्तनोरमस्य प्रजानिबेकं गर्भरूपं चेत्तानुध्यायत अनुस्मरतेति विज्ञापयेः विज्ञा
 पना लिङ्प्रजानिबेकं स्तनोरित्यनेनास्य कस्यापीति चित्ते माकार्बुरिति सूच्यते ६० वाचेति सराजाराणो मद्रचनां सीतया भिहितमेत
 दिति पुरस्कृत्य तया वाचो वक्तव्यं वाच्यस्वरूपमाहु यत्समक्षं प्रत्यक्षं बहौ विश्रुद्वा निर्मला मयि मोलोकवादः अवणादहो सीदत्या क्षीघ्र
 च न्ने श्रुतस्य विद्यायाः सदृशं अथवा कुलस्य वंशस्य गरीयसा प्रत्यक्षं प्रमाणेनाधिगतं मम नैर्मल्यमनादित्यचेति संशययुक्ता तयोस्ता
 जनापवादः अवलादेव त्यक्तवत्तस्तव सदसद्य वहा रामिदं विद्याचयोः सदृशमिति सीतायावचोक्तिः ६१ कल्याणोति अथवेति पाप
 क्षीतरेण वक्रोक्तिकथनरूपं स्वतः त्वं परिहरति भो कल्याणं बुद्धेशो भनमते तवायपरित्यागरूपः कामचारः स्वच्छाचारो मयिनशं

५

कनीयः कुतस्तर्हि त्याग इत्याह ममैव जन्मा तरे कृतानां पातकानां पापानां विपाकः परिणामस्तस्य विस्फूर्य युः समृद्धिः अप्रसह्यो दु
 सहः ममैव दुः कर्मफलं न तवेति कल्याणबुद्धेः तिस्रो लोके ६२ उपेति सर्वमुपस्थितो प्राक्यां लक्ष्मीमपास्य त्कामया सार्द्धं वने प्रप
 न्नो गतो सितशालदम्पा त्वद्भवेन मवद्धे वसती त्वहरो वा न सोढासि किं कृत्वा त्वया स्पदं प्राप्य यद्यप्यत्रोत्तरे साद्यो त कं पदं नास्ति तथा
 प्यर्थादुत्प्रेक्षा व्यंगा ६३ निशेति भवतः प्रसादादनुग्रहनिशाचरैरक्षौभिरुपभुता उपद्रुता भर्तारो वा सोता सोत पस्विनो नां शरणे
 साधुः शरणाभूत्वा त्वयि दीप्यमाने जायते सत्यं शरणार्थं कथं प्रपत्से ६४ किं वेति अथैवा ६५ त्वेति वियोगे मोघे निष्फले स्मिहेत
 जीविते ६६ उपेक्षमुदासीनत्वं कुर्वी यदि संतानोत्पत्तिहेतुत्वाद्दृष्टणीयं तर्जते ममोदरस्थितं त्वदीयं तेजः शुक्रमेतरा यो विद्यो न
 स्यात् यद्वापेक्षामिति पाठः जीविते किमपेक्षां कुर्वी ६५ साहमिति सूर्ये निवृत्ता दत्ता दृष्टिर्यया साह प्रसूतेः प्रसवाद्दूर्ध्वमनंतरं तं श्रमि
 तुं कर्तुं यतिव्ययत्वं करिष्यामि यथा जननांतरं जन्मांतरं विभूयः पुनस्तमेव भर्तृपतिं स्याः विप्रयोगो न स्यात् ६६ न्यपस्येति वलीनां
 ब्राह्मणक्षत्रियविद्वद्भ्रातृणां आश्रमाणां ब्रह्मचारिण्यहिवानप्रस्थमिक्षेत्रपालनं रक्षणे यत्स चेन्न्यपस्यधर्मा मनुना प्रणीतः प्रोक्तः अतो हेतो
 र्निवासितानिः कामिताप्यहं त्वया तपस्वितामानं तु त्वमेव क्षणीया दृष्टव्या यथान्येतापसारक्षणीयास्तथाहमपीत्यर्थः ६७ तथेति
 तथा त्वेवमस्त्विति वाचं प्रति गृहीत्वा कृत्वा रामानुजे लक्ष्मणे दृष्टिपथं लोचनमार्गं व्यतीते विक्रान्ते सति व्यसनस्पदुः खस्यातिभारः प्राधिक्ये त
 स्मात्सीता विग्नकुररी पक्षिभेदश्च वमुक्तं कं वं यथा स्यात् तथा चक्रं दहरोद ६८ न्यमिति समेतुल्यं दुःखेयस्य तद्वाचं प्रपन्ने प्राप्नवते वने पित
 स्मात्सीताया रुदितमत्यर्थमासीत् कथं मयूरान्तरं विजडस्तत्पुनः दृष्ट्वाः कुसुमानि हरिणोपा मंगण उपात्तानं तु गृहीतान् तस्याः दुः
 खेनाचेतना अपि समदुःखा वमवुदित्यर्थः ६९ तामिति रुदितमनुसारी कुशानामिध्मानोकाथाना माहुरणायानुयातो गतः कविर्वा
 ल्मीकिस्तामभितो सीतो लक्ष्मीकृत्य कस्येदं रुदितमिति ज्ञातुको मोऽगच्छतयस्य वाल्मीकेः शोकः श्लोकत्वमापद्यत प्राप्तः कीदृशः
 शोकः निवादेन विद्वत्पंडजस्य पक्षिणो दर्शना दुःस्थितः स श्लोको यथा मानि वादप्रतिष्ठां त्वमगमः सा सतीः समाः यत्रौचमिथुनादेकैव धीः

न ५
 पा ७

म २

काममोहितमिति १० तमिति नेत्रयोरावणमाष्टादनमश्रुवाष्पं प्रमज्ज्यविलापादिरतानिवृत्तासासीतातंवाल्मीकिं व वंदनमश्रुके
 समुनिरपि दोहदस्यगभस्यलिंगं चिह्नं पश्यतीति दोहदलिंगदर्शितस्येनमस्यस्वपुत्रमित्याशीः उवाशीस्तांदास्वान्दत्तवान्दतिव
 दामाणमुवाचदास्वान्साहूनिनिपातितः दत्वेतिवापावः ११ ज्ञानइतिमिष्यापवादात्तुभितेतेनवाकुलितेनभर्त्राणमेलेविह
 श्यमुक्तात्त्वोप्रणिधानतः समाधेर्ज्ञानेतत्तस्मात्कारणमा व्यथिष्टः व्यथामाकाधीः यतोभवेदेहितीतिविषयएकोदेशोतरेमध्येयस्य
 तत्रस्थपितुर्निकेतं १२ प्राप्तिमिवअथवाजनकदेशादेयत्रदेशस्यपितुर्निकेतमित्यर्थः १२ उत्वातेतिउत्वातेलोकत्रयस्यकंठको
 रावणोयेनतस्मिन्सत्याप्रतिज्ञायस्पतस्मिन् अविकथनेनात्मज्ञाधिनिग्रकस्मादविचार्यत्वांप्रतिकलुषाप्रवृत्तिर्यस्यतादृशेभ
 रताग्रजेरामेमेममापिमन्युः क्रोधोक्षोस्सव १३ तवेति उरुरधिकाकीर्तिर्यस्यतादृशस्तवस्वसुरोदशरथोममसखातेपिताजनकअस
 तोसुमुत्तणभवस्यसंसारस्यकृद्देधंसेगुसर्वहविद्योपदेशत्वेचपतिव्रतानोधुरिपुरस्थिताएवंसतितत्किंयेनममानुकंपानासिक्तेनभ
 वसियद्यपिव्रतीसमस्तप्राणिषुसमानचेतास्तथापिसीताविश्वासनायेयमुक्तिः १४ तपस्वीति अस्मिंस्तपोवनेवीतंमद्यंयस्याः सात्वं
 वसतिस्कीदृशेतपस्विनांसंसेर्गएविनीताः शिष्टिताः सत्वाव्याघ्रादयोयत्रअनघानिष्पापाप्रसूतिर्यस्यास्तादृशस्तोमत्सकाशगदपत्यानां
 संस्काररूपाविधिर्जोतकर्मोर्ध्वविष्यति १५ असत्येति मुनीनांसन्निवेशेः परेशालाभिरश्रुत्येरण्णीतीरंयस्यास्तांमसः कलुषस्यापहेतोतमसोनदी
 विगाह्यतस्मानद्याः सेकतोत्संगेवलिक्रियाभिः शनाविधानेस्तेमनसश्चित्तप्रसादः प्रसन्नाभवति १६ पुष्यमिति उदणः प्रगल्भाः वाचोयासांतामु
 निकल्पकीनकोमिवंगोदुस्त्रयस्यास्तांविनोदयिष्यन्ति कीदृशः कृतोभवकर्तव्यफलंवतथाचकालेयदरुष्टोहिअहलकर्वणज्जा
 तंवीज्जनीवारं चाहंरत्यः १७ पयइति पयसाजलेनश्लीघटाः पयोघटास्तैरश्रमस्यवालवृक्षान्चवृक्षानुरूपेनिजशक्तिसदृशेयथास्यातथातं
 वर्द्धयंतीतनयोरुत्पत्तेः प्राकृष्टवंस्त्रंनधयस्यवालस्यप्रीतिंश्राप्यहिनृपप्रेवालः पाकः शिशुर्दिभः पातः शावः स्तनंधयइत्यभिधानचिंता
 मालिः १८ अन्वित्रिदययाकरुणयाद्विज्ञेयस्यसवाल्मीकिमुनिरनुग्रहेणप्रसादेनामिनेदिनीतांसीतांस्वनिजाअमंतिनायानीतवानकीदृ
 शंसायंमगैरध्यासितेवेदिपार्श्वयस्मिन्तथासांतामगाव्रतं १९ मिति क्रुधिः शाकेनदीनांसीतातस्याः सीतायाः आगमेप्रीतिर्यसा

२५०२७

तोसुतापसीयुसमर्पयामासप्रादात्तथादर्शज्जमावर्त्तयितुमिर्निविष्टउपभुक्तः सारोयस्यास्ताहिमांशोश्चंद्रस्योत्पामंतिमांकलासौ
 धीषुयोजयति ॥ ८० ॥ ता इति तास्तापस्पृग्गुदीतेनेन कृताः दीपायत्रतंत्रं तर्मध्ये आस्तीर्णमेधंपवित्रमजिनेमृगचर्मैवतल्पयत्रतथाभूत
 मुदजं पृथग्गृहं सपयोनुपदं रुजानंतरंतस्येसीतायै दिनांते संध्यायोवितेरुदुदुः ॥ ८१ ॥ गुदीतापसतरुत्तमरः ॥ ८२ ॥ तत्रेति तत्राश्रमेव संती
 स्तासीतापतुमर्त्तिरामस्य प्रजायाः संततेः संततिः पारंपर्येति स्पेवमेन फलमूलादिनाशरीरं वभारणेययति स्म कीदृशी अमिषेके स्नाने प्रप
 तातत्पराविविधैर्भोगानां प्रकारेभ्योऽतिथिभ्यः प्रयुक्ता रुजाययासातथा कलनीतरुत्वं चंदधाना प्रजा संततिलोकयो रिति विश्वः संत
 तिः स्त्वनववाये स्यात्पारंपर्ये सुते विचेति यादवः प्रजा र्थेन तु जीविना र्थे शरीरं पुपोषे ॥ ८३ ॥ अचीति अधुना संप्रतमपि प्रियोरामः सानु
 शयोनुग्रहवान् स्यादित्युत्सुकः शक्रजितो हृतालक्ष्मणे पिसीतायाः परिदेवं विलापंते यत्र तदनुष्ठितं शासनमाज्ञामग्रजाय रामाय शशं सकथ
 यामास ॥ ८४ ॥ वभूवेति सहसा शीघ्रं तच्छ्रवणसमये एव तु कारवधी हिमवद्विणशीलः सहस्रको वसुचंद्र इव रामः प्रवाप्यः समस्तुर्वभूव कौलीना
 लोका पवादाद्रीतेन रामेण वै देहमुतासीता निरस्तामिः कासितामनस्तश्मिन्ना न्नवौषस्तेषः सहस्रवदित्यभिधानं चिंतामणिः मनस्त इति पंच
 स्यास्तसिल ॥ ८५ ॥ निगृहेति सरामः स्वयमेवंशो कं निगृह्य समुद्रं गज्यं शशासर ॥ ८६ ॥ स कीदृशोरामः वर्णाश्रमावेक्षणे जागरूकः प्रबोधयु
 क्तः तथारजोगुणात्पापगुणात्परित्यक्तं यत्कुरुते मने यस्य स तथा धीमान्येदितः कीदृशं प्रातृभिः साधारणभोगो यः स्मिंस्तादृशं ॥ ८७ ॥ तस्यै
 केति परिकीर्तयति तस्यातएव साध्वी सती मये को भार्यो त्यक्तवतस्तस्य न्यस्य रामस्य वक्षसि अंसं घट्टि अप्रवलितं सुखं यस्याः तथा वसंती लक्ष्मीः
 सपत्नी रहिते वरे मेचिकीरु ॥ ८८ ॥ सीतामिति दशमुखस्य एव ए सारिपुः शररामः सीतां हित्वा तत्कायदम्यो कन्या नोपये मेन ववाह ॥ ८९ ॥ य
 तय खतस्याः सीतायाः प्रतिकृतेः सौवण्याः प्रतिमायाः सहितः कर्त्तुं न श्रममेधानां जहार चक्रे अवलोक्योर्विषयं देशे प्रापिणा प्राप्तेन तस्य भ
 र्त्तरामस्य वृत्तांतेन सा सीता दुर्वारिष्यया पीडायस्य तत्पत्न्याग दुःखं विवेहे सह ते सा पीडा बाधा यथा दुःखमित्यमरः दुर्वारिष्यमिति य
 त्र पुनरुक्तं चित्यं विसृष्टविशेषणान्न दोषदोषः इतिकेचित् ॥ ९० ॥ इति श्री चात्रवर्द्धन विरचितं योशिशु तैषिणं राघवीयकाव्यटीकायां
 चतुर्दशोऽंशः ॥ १४ ॥ केशवा ॥ वासुदेव ॥ ॥ नारायण ॥ गोविंद ॥ विष्णु ॥ ॥ श्री कृष्णाय नमः ॥ ॥ वलदेव ॥ ॥ रामचंद्र ॥ ॥ ॥ शुभम् ॥ ॥ ७

व ५

रघुवंशटीकासर्गपंच

॥ श्रीः ॥ कृतः सीतायाः परित्यागो येन सतथा दृष्टिर्वीपालो रामो रत्नाकरो मे ~~वत्सल~~ खलाय स्पास्तो दृष्टी भुवमेव बुभुजे उपभुक्तवान् भुजो नवत
 १ त्वात्मने पदं अनवनस्प प्रयोगार्थं दिवं मस्तत्त्वा नविमोक्षते महामित्यत्य निरणापि निर्णीत केवलमिति त्रिलिंगत्वेन कृत पथयोरित्यमशुक्त
 त्वा केवलशब्दः समस्तार्थः अन्यथैकारे प्रयुक्ते पुनः केवलशब्दप्रयोगो योन रुक्ततां प्रतिपादयति केपन्यथा समादधते अन्वयोगेयव
 दीवये च कारो योगनिरासार्थः केवलशब्दः केसुखे चला समया मित्यन्ये १ लवणेनेति यमुनां भुजंतीति यमुना भुजः कालिदीतटवासिनो मुन
 यः शरणं रक्षितारमभिलषतः संतः शरणे साधुं शरणं तं राममभिययुः सन्मुखमागतः निस्पृहोणाते बांकि मर्षमागमनमित्यत आह यतस्तमि
 आयो वसतीति तामिस्वस्तेन लवणेन रक्षसाविलुप्ता धृत्वा १ ज्पा यज्ञायैवांते शपेन किमिति ते तं न भस्मसाच्च कुरित्यत आह २ अवेक्ष्येति
 ते मुनयस्तं राममवेक्ष्य दितोरक्षितारमो विद्यते इति विचार्यत स्मिन्लवणे स्वतेजसान् प्रजघ्नुर्न प्राहरन्त तत्प्रकरणमाह ३ शाप एवास्त्रिये बां
 तेशा गच्छामुनयस्त्रायत इति प्राणोरक्षकस्तस्याभावे तपसा ययेनाशंकुर्वेति ज्ञाण इति कर्त्तरि बाहुलकात्सु ४ अपरस्माद् ५ क्षणभाव इति
 भावे वा ३ प्रतीति काकुत्स्था रामस्तेन्यो मुनिभ्यो विद्मस्प्र ६ त्रिक्रियां निशकरं प्रतिशुश्रावोरशीचकार अत्रार्थहेतुमाह भुवि शार्ङ्गिलो वि
 लोः प्रवृत्तिरवतारो धर्मस्य संरक्षणार्थः संसर्गकुरक्षणे मेवार्थो यस्याः साते भवति प्रत्याङ्गं श्रवः सर्वकर्त्तेति संपदानत्वं ४ त इति ते मुनयो
 विबुधेभ्यो देवेभ्यो देहीति यस्तत्पलवणस्पवधोपायमाचक्षुः कथयामासुः ५ तमेवाह श्रुत्वा श्रुत्वा श्रुत्वा ६ तमेवाह श्रुत्वा श्रुत्वा श्रुत्वा
 कौलवणे दुर्जयो जेतुमशक्योऽत एव विष्णुः श्रुत्वा हितः प्रार्थिता मभिगम्यतां अभियाने च यात्रायां प्रार्थनेपि ५ आदिदेशेति आ
 थानंतरं राघवो रामस्ते बां मुनीनां क्षेमाय शत्रुघ्नमादिदेशात्तापयत् उद्वेक्षते अरे लवणस्पनिग्रहोद्धादस्य नाम यथा चैश्वर्यं नृहेती
 तन्वर्थरूपं करिष्ये कर्त्तमिव अमनुष्यकर्त्तृके चेति प्रत्ययस्य विधानात्कथं शत्रुघ्न इति अस्पदेव तद्विवक्षया ममनुष्यकर्त्तृकत्वं प्रथवा
 मूलविभुजादित्वात्क इति जोषादृत्तिकारः एकाकिनो कथमरातिजय इत्यत आह ६ यत इति यतोरघूणां मध्ये यः कश्चन एकः प
 रंतपः परं शत्रुं निवर्त्तयितुमीश्वरः समर्थः कः कमिव उत्सर्गं कर्म एषा त्वा दिसामान्य विधिं निवेष्टुं अपवादः अतो नुपसर्गक इत्यादि
 विशेषविधिरिव परंतप इति द्विषत्यरयोस्तापेरिति खश ७ अग्रजेनेति अग्रजेन रामे एप्रयुक्ता शौर्यस्य सतथा विद्यते भीमं ययस्यासा

वभी-तथादाशरथि-शत्रुघ्न-पुष्पिताः-कुसुमिताः-सुरभी-सुगंधवनस्थलीः-पश्यन्त्ययोगतः ८ रामेति रामादेशाच्चा मस्याज्ञयासेनांगं गजवाजिरथप
 णिलक्षणेकार्य-सिद्धये सैन्यनिरपेक्ष-यैवाऽऽतिनिगृह्य मस्य तस्य शत्रुघ्नस्यानुपदेष्टव्या जागिसमभूतयद्यविधातुरुपसर्गस्य घातकं निरकं
 छिउक्तं च माघे धातुलीवमुपसर्गमिति ९ आदिष्टेति मुनिभिरादिष्टे कथितं वर्त्ममार्गे यस्य स तादृशो गच्छति पसामध्ये वरो ज्येष्ठः शत्रुघ्नो र
 थप्रष्टेरयगामिभिर्विभौकेः कश्च बालविल्लै मुनिविशेषैरंशुमान् सर्यश्च प्रष्टो गगामिनी निपातः १० तस्येति शत्रुघ्नो यतो गच्छतः तस्य शत्रुघ्न
 स्य मार्गवशात्प्रसंगाद्बाल्मीकीयेतयो वने आश्रमे एका वसतिर्निशा वभव कीदृशे रथस्य स्वनेन शब्देनोक्तो ऋद्धिः श्रोत्राणि मृगा यत्र ॥
 स्मिन् वसती रथिवेश्मनो रित्यमरः यत इति इली ११ १२ तमिति मुनिस्तपः प्रभावात्माहुत्प्यासिद्धाभिः प्राप्ताभिर्विषयप्रतिपत्तिभिरुपभो
 गादि संभावनाभिः क्लृप्ता आता वहनानि तुरगयस्य तं शत्रुघ्नं श्रजया मासात्तुषत् १२ तस्यामि- अंतर्वत्नी गर्भिल्लस्य प्रजावती भ्रातृ
 जाया सीता तस्यामेव यामिन्यां रात्रौ सुतौ तनयो अस्तौ जीजनतृकाका विवदिति भूमिः संयतौ समदौ कोशदंटा विव अंतर्वत्नीति अंतर्व
 त्यतिवतोर्नु क्त्वा अंतर्वत्नी गुर्विल्ली स्यात् प्रजावती भ्रातृजायेत्यभिधानचिंतामणिः १३ संतानेति भ्रातृरामस्य संतानस्य पुत्रोत्पन्नः अवल
 तौ मनस्य गुह्ये स्तद्वत्प्राजलिर्वक्षं जलिर्युक्तरथः स जनस्येदनः सौमित्रिः शत्रुघ्नो मुनी नाम आ १४ ययौ १४ सचेति शत्रुघ्नो मधोर्लवण
 पितुरश्रमं धूपघ्न मथुरां प्राप कुंभीन स्यात्तस्य श्रकुक्षिजः लवणो पुनः करं रजगृहं भागमिव सत्वा नो जीवा नाराशंसमृदुमादा यगृहीत्वो
 पस्थितः समागतः एककालद्योतको चकारैमथुरा तु मधूपघ्नमित्यभिधानचिंतामणिः १५ धूमेति धूमवद्धूमवर्तः वसामेदस्तस्य गंधो यस्मिन्
 कलाश्रवः कपिला केशयस्य स तथा कवादी रक्षसो गणोर्द्वौ लवणः जंगमश्चिताग्निरिवोपस्थितः शर्वेण सर्वंधः चिताग्निरिव धूमेन धूमः
 वसामधीज्वालएव वभवः केशयस्य स तादृशकवादापक्षिणं गणैः परिहृतः १६ अपेति लक्ष्मणानुजः शत्रुघ्नोऽपश्रुलं श्रन्यलवणं स
 मासाद्य रुद्रश्चरोत्सीत् हयतः रंध्रे प्रहारिणे येने बांजयः संमुखीनाह स्वस्थितो यथा मुखे सन् मुखस्य दर्शनः खः १७ तानीति इतीति यु
 ग्मेरात्सो लवणो वाचा शत्रुभित्तिसंतर्ज्यतस्य शत्रुघ्नस्य हतुमिच्छया प्रांशुमुञ्चं दुमंतं मुस्तात्ते वस्तं भमिवोत्पाट्या मासोत्पाटयत इति
 किं प्रथमतः कृत्स्नं दूरस्य भोजनमायाति पर्याप्तं नात्यंतं संक्षर्णमालक्ष्य तात्वा भोजनेन वस्तेन धात्रा वसणा दिष्टा तमुपपादित आनीतो
 सीति १८ सौमित्रिरिति निशिते स्तीक्ष्णः शत्रुघ्नस्य वाणैः शरैरंतराहं मार्गं शकतीकृतः खंडितो नेह्यते न लवणरक्षे स रितः क्षिप्तः शा

रवीतरुः सोमित्रेगीत्रं किं प्रापन प्रापेत्तर्प्यः किं तु तत्तरुपुष्परजः परगः प्रापत् २२ निशानमिति रक्षो लवणः स्वस्य शूलस्य निशानं तीक्ष्णक
रणस्य महोपलेतस्मै शत्रुघ्नाय प्रजिघ्राय प्राहृणोत किमिति पृथक् स्थितं कृतं तस्य मुष्टिमिव प्रजिघ्रायेति हेत्वन्तीति घत्वे २० ऐंद्रमिति
इंद्रदेवताऽस्यैव मस्त्रमुपादाय गृहीत्वा शत्रुघ्नं न ताडितः स पाषाणः सिकताभ्यां बालुकाभ्यां पिरमति शयितं अणुतां सूक्ष्मतां प्रपेदेश
प्रः २१ तमुवेति निशाचरो लवणे दक्षिणे दोषं बाहुमुद्यम्योत्थाय तं शत्रुघ्नमुपाद्वत्प्रत्यधावत् कश्च उत्पातपवनेन वा तेन प्रेरित ए
कस्तालो यस्य स तादृशो गिरिरिव भुजबाहुप्रवेष्टो दोरित्यमरसिंहोक्तत्वाद्दोरिति न पुंसकत्वे विद्येते न घट्टुकारे न पुंसकेऽप्यभिहितः
अथ वा दोषरक्षो यदक्षिणमिति पाठः २२ कार्त्स्न्यं निशत्रोः शत्रुघ्नस्य कृत्वा देवताऽस्येति कार्त्स्न्यं लोहस्तद्धिकार एव त्रिणां वा ए
नभिन्ने विदीर्णं हृदयं यस्य स तथा भूतो पतत् स लवणे भुवः पृथिव्याः कंपमानि नायानीतवान् आश्रमवासिनां मुनीनां कंपं
चजेत्तर निराकरोत् तस्मिन्मृते तथा भावात् कार्त्स्न्यं शीशकलो हयोरिति यादवः २३ वयसा मिति तस्य रक्षो लवणस्योपरिवय
सोपक्षिणं पंक्तयः पेतुः पतंति स्म क्रियादीपकं २४ स इति विशेषण ईरयतीति वीरः स शत्रुघ्नो लवणपाक्ष सहत्वा इंद्रजितो वधेन
शोभि नो भ्रातुर्लक्ष्मणस्य सोदयं सोदरत्वं आत्मानं मेने सांप्रतं सोदयेत्स्मीत्यर्थः इंद्रजितुल्य लवणवधा सोदरार्थः २५ तस्येति
चरितार्थः कृतकृत्यैर्मुनिभिः स्तस्य मानस्य तस्य शत्रुघ्नस्य वीर्यं जलजलावनतं नम्रं विक्रमेणोदग्रमुच्चं च शिरः शुश्रुभेन तं
कथमुच्चमिति विरोधाभासः २६ उपेति कौरुषमेव भूषणं यस्य स तथा र्थे बुनिर्मो निरभिलाषो मधुरारम्भा कृत्तिर्यस्य स शत्रुघ्नः
काले द्वाय मुनाया उपकूलं तदेमथुराभिधानां पुरी निर्ममेचकार २७ येति सोराज्येन प्रकाशाभिः प्रसिद्धाभिः पौराणां पुरवासिनां
विभूतिभिर्गामैः पुराशुश्रुभे केवलसर्गस्याभिव्यं देवमनं शास्त्री नगरं कृत्वेव निवेशिता स्यापिता अथ वा स्वर्गस्याभिव्यं देवमनं सारो
चेयंत स्यादहरं कृत्वेव निवेशिता उभयथा सलोक समाना सेतव्यः अभिव्यं देवमनं शास्त्री नगरमिति चान्वयः २८ तत्रेति तत्र तस्यां उ
रिसौधगतो मंदिरारूढश्च कवाका जलनिनीय मुनां पश्य स शत्रुघ्नो विप्रियय प्रीतो भूत् कामिव हेममक्तिमयी हिरण्यशलाका
लंकृतो भूमेर्वेणीमिव प्रीता वित्तस्य कर्तारि २९ सत्वेति दशरथस्य सखा जनकस्य च मंत्रकृतं मंत्रोपदेष्टा वाल्मीकिरुभयप्रीता

स्तुता नैथि । त्याग्रपत्यमैथिलेयो संश्रकार स्मृत्युक्तप्रकारेण संस्कृतो हतवानसंपर्युपेयः । करोते भूयः सुदितिसुडागमः । ३० । स इति कुशेन
 लवेन गवादिलोमा चो नृष्टो दूरीकृतो गर्भक्लेदरसो ययोस्तौ कविर्कल्मीकिस्तयोः कुशलवयो रव्ययानाम्ना कुशलवावेवनामतः । श्रकार ननु स्वरू
 पेन प्रधानेश हेलवेवाद्येऽति क्रामति पंचतामिति मनुर्वार्यानेलव शब्दो मेखलादिलोपवाचीति दक्षिणवर्तः लवस्तुल्यविशे । षष्ठ्यर्थः ३१ सा गमि
 ति चकारात् सर्वश्लोकात्क विस्रोचेत्यनुचूष्यते कविस्तोऽंगेः सह वर्तते इति सांगं वेदमध्याप्य पाठयित्वा किंचिद्दीपदुः । क्रांतं लंघितं शेषं वात्या
 ययोस्तौ कवीनां प्रथमवृत्तिं मार्गं स्वकृतिरामायणं पाठयामासागपयत् । शिवा कल्पो वाकरणं कुंदो ज्योतिर्निरुक्त य इति षडंगानि । ३२ इतरोपीति त्वेता
 ग्नितेजसोऽग्नित्रयतुल्यतेजसो भरताद्या । स्वयोपीतरेतद्वा । गातस्परामस्य योगात् द्विपुत्रं रामसाहचर्यात् पतिपत्नीपुपतिव्रता सुपत्नीपुदो सूनपु
 त्रौ यस्य स द्विस्तनुः द्विस्तनुश्च द्विस्तनुश्च द्विस्तनुश्च एकशेवेण द्विस्तनुवः पुत्रयुक्ता अभवन् ततयोगात् तत्तच्छेन भरतादिपरामशस्तस्माद्विशोकश्चि
 त्तयोगाद्वा पाठः तत्र शोभनयोगात् ३३ एवमेव जेरा मेउत्सुकं उक्तं वितः शत्रुघ्नः शत्रूणां घातिनिनिगृहीतस्त्वेव सुवाहो सुवाहुनामनिबहुः श्रुते बहुः श्रुत
 नाम्नि च स्तुतोः पुत्रयोर्मधुराविदिशमिधानेन गयो निदधे चित्ते ३४ भूय इति । आतिथ्यक्रियया गोष्ठीकरणेन वा भूयः पुनरपि तपसो व्ययो भंगो
 मभूदिति हेतोः स शत्रुघ्नो कल्मीकेन श्रमं तगादति चक्राम कीदृशमाश्रमं मैथिलीतनययोः कुशलवयो रुद्रा ता कर्णेन न निश्चलाम्ना गयवता दृशं ३५ व
 शीति वशीजितेन्द्रियः शत्रुघ्नोऽयोध्यां विवेश प्रविशते कीदृशो लवणसरात्तस्य वधात् तोरेर्नागः । रिकैः सादरं यथासा तथा ह्मि तो दृष्टः कीदृशीर
 थ्यायाः प्रतोल्या स्तोराणादिसंस्कारेण शोभमानां ३५ स इति स शत्रुघ्नः सभामध्ये सभासः । द्विः सभ्यैरुपासिते सेविते रामे ददर्श द्वा द्वीत कीदृशं सी
 तायाः पतिर्यागाद्भुवोऽसामान्यो साधारणः पतिस्ते ३७ तमिति अग्रजो रामः प्रणतेन मेलवणस्यातकं शत्रुघ्नमभ्यनंदत् पशं संकः कमिव कालनेमैर्देत्या
 स्पवधात्पीतस्तुष्टस्तुरावाडिंद्रः शार्ङ्गं विभुमिव तुरावाडिति सहर्षं पताच्छेदसिद्धिं रच्छोदसाग्रविभाषायां प्रभुं । ज्योतिरक्षीरस्वामी ३८ ।
 (अथेति) अथ नृपतेन न पदाद्देशादागतो जानपदो । स इति रामस्ते प्रवृत्तिः ३९ स शत्रुघ्नो राज्ञे रामाय वात्सी कुशलमाख्यदकथयत् संततिं कुश
 लवोत्पत्तिं नाख्यत् कस्मात्कालेऽवसरे प्रख्यापयितो व्याख्यासतश्चाग्रस्य कवेर्कल्मीकेः शासनान्निदेशात् प्राख्यदिति लुङिः व्यक्तिः । व्या

३ त्पोडः ३२ अथेति अथानंतरं जनपददेशादागतो जानपदो विप्रो भूपतेरामस्य हरिः अंकशय्यास्थितमप्राप्तयौवनं वालं पुत्रमवेतार्य
 ३ चक्रंदारुदत्तजानपदस्तितत आगतस्तनेनाण ४० रोदनप्रकारमाह सो चेति हेवसुधे भूमे त्वं शोचनीयासि शोकयो ग्पासियाव
 ३ तीमदशब्दयो चरुता भृष्टारामहस्तमनुप्राप्ता कष्टा कष्टतरंगता इति रोदनस्वरूपोक्तिः ४१ अन्वेति गोपारक्तकोशवदोरामस्तस्य
 ब्राह्मणस्य वचः शोकस्य हेतुं कारणं श्रुत्वा जिहयलजेति हियतोऽकालमवेपस्तावोत्पन्नो मृत्युरित्वा कृणो पदं स्थानं नास्ति
 त्प्रतोलजा ४२ स इति सरामो मुहूर्त्तं च मस्वेति दुःखितं हि जमा स्वास्य वैवस्वतस्यातकस्य जिगीषया जेतुमिच्छया कुवेरस्य दंको वै
 रं विमानं पुष्पकं सस्मारस्मृतवान् ४३ आत्तेति आत्ते गृहीतं शस्त्रं येन सरधु ह्ये रामो ४४ राजनिधितिः प्रचारोऽप्रचारोऽप्र
 वर्तते तमपचारमन्विष्य गवेषयततं कृती कृतकृत्योसि ४५ इति १५ त्प्राप्तवचनाप्रज्ञावर्णनं विप्रियामना चारं विनेष्य न चेष्यका
 मो रामः पत्रेण वाहनेन दिशः पपातवभ्राम कीदृशेन वेगान्निःकंपः केतुध्वजो यस्य तेन पत्रं वाहनपक्षयो रित्यमरः ४६ अथेति अथानं
 तरं ऐत्वा कोरामः किंचिदंत क्रनामानंददर्शकीदृशं धूमेनामितामैरक्ते अस्ति णीयस्य सतं वृक्षस्य शाखायां लंबमानं तथाऽधोमुखं त
 पस्यंतं तपश्चरंतं देवनाय नहोस्ति नायिनेत्यादिनेत्वा कशद्यो निपातः ४७ ४८ इति राजारामेण नाम च कर्मचान्वयो वंशप्रता
 पदो धूमं पिवतीति धूमपः सुरपदार्थिनि स्वर्गो मिलापि एंशं वुक्तेनामश्रद्धमात्मानमाचक्षकथयत् ४८ तपसीति नियंता प्रशस्तारामः
 शस्त्रमाददेजग्राहकिं कृत्वा श्रूयस्व तपस्य नभिकारित्वा दनाधिकारं तजानां लोकानां अथ वहेद्दुःखकारिणमत एव शीर्षं दमह
 तीति शीर्षं ध्वं तं परिधिद्यत्वा ४९ स इति सरामस्तस्य श्रूयस्व वक्त्रं कंठनालादपाहरदधौ स्तीत कीदृशं ज्योतिः कलौ रज्जिकलौ द
 ग्धं शमश्रुयस्व तत्तव वक्त्रं किमिव हि मे न तुषारेण किं शो गतलिताः केशा यस्य तत्तं कजमिवापणं कृतं ५० इति राजारामेण स्वयं कृतो दंडो य
 स्य सश्रूयः सतां साधूनां गतिलेभे प्रापस्त्रियालीति नामाचारं लंघितुं शीलं यस्मिन्नेन दुश्चरणा यितपक्षानप्राप राज्ञी निरुक्त दंडो स्तु कृत्वा
 पापानि मानवाः निर्मलाः स्वर्गमायांतीति उमनुः ५१ रघुनाथ इति मार्गदर्शित आत्मा येन महदो जस्ते ज्योयस्य तेनागस्त्य न रघुनाथोर

मोनिजावासेयुयुजेसंगतोभत किमेकमिवेदुनाचंद्रेणसरत्कालमिवापरकुंभेति।कुंभयोनिर्गस्तस्मैरामायदिव्यपरिग्रहंसुयोग्यम
 लंकारंभूषणंदेवीतेनसमुद्रेणपदात्मनःस्वस्यजिह्वयदत्तमपशुतमितिमैथिल्याःसीतायाःकंवेनिकापारेणालिंगनवाहुरातमलंकारं
 मणिद्वधनविभ्रोलोरामःपञ्चान्विवदतेनिवृत्तरागमनात्पूर्वमेवपरामुर्मतोद्विजात्मजोविप्रउज्जोनिवदतेजीवतिस्मा॥५४॥तस्येति।पुत्रेण
 समागतोमिलितोद्विजेवैवस्वताद्यमादपित्रात्तरक्षितुस्तत्परामस्यहर्षोदितोप्रथमोक्तोनिंदोस्तत्प्रातिवर्त्तयामासदूरीवकार॥५५॥
 तमिति।अधराययैस्तार्थमुक्तासंतंरामंरक्षांसिकंपयो नरेश्वराजानश्चोपायनेरभवर्षनवदृषुःग्रंभोमिःफानीयैःमेघाःसंस्थान्मिव
 उपायनमुपग्रासमित्यमरःअधरायेतिक्रियायोगेचतुर्थी॥५६॥दिशश्चिनिमंत्रिताःसमाहूतामहर्षयोमुनयोमोमानिभुविभवानिजो
 तिमयानिदिवानिवचधिष्मनिगृहानित्यक्तादिगभ्यःसकाशादभिजगुःसमागतांधिष्मोकोनिवसनमित्यमरः॥५७॥उपेति।उप
 शल्पेनगरीसमीपेउपविष्टैर्भूयादिभिःचत्वारिंशरणैवमुखा नियुक्ताःसायोध्यासद्यःसृष्टालोकाययासापैतामहीवैधसीतनुरिव
 वभौव्यरुचतेग्रामांतमुपशल्पंस्पातइत्यत्रग्रामशब्देनगरोपलक्षणार्थंयथाग्रामशकरोनमस्यतइत्यादिवत्सुखीतिस्त्वोपसर्जेनादिति
 ॥५८॥५८॥श्लाघ्यंइति।वैदेहासीतायास्तृणागोपिस्तृण्योभूदितिशेषःयतोहेतोःप्राग्वंशेजनप्रदेशेवासिनःस्थितस्यनविद्यतेन्यायाया
 यस्ततस्यानन्यजनेःसैवसीताहिरण्ययस्वर्णरूपाजायासीत्प्रस्त्रीकस्ययज्ञायोपत्वेपियज्ञायांतरंनगीषकोरेत्यर्थःप्राग्वंशःप्राग्
 यविर्गेहदित्यमरःजायाजानिजा॥५९॥विधेरिति।विधेःक्रियायाअधिकःसंभारःउपकरणंयत्रतादृशोमखोयज्ञःप्रवृत्तेवृत्तःयत्र
 यज्ञेक्रियायाविघ्नाविघ्नहेतवोराक्षसाएवरक्षितोरक्षकाःआसनक्रियाविघ्नाःकार्यकारणयोरभेदोपचाराद्यतमितिवत्॥६०॥अथे
 ति।अथानंतरंगुरुणावाल्मीकिनाचोदितौप्रेक्षितौमैथिल्याअपत्यकुशलवाविवृतस्ततो रामायणंजगतुःगीतवैतौकीदृशंप्राचेत
 सोवाल्मीकेरुपज्ञाअद्यज्ञानंयत्रतत्तत्पज्ञाज्ञानमाद्येसादित्यमरःउपज्ञोपक्रमंतदायाचिरव्यासायामितिनपुंसकत्वे॥६१॥वृत्तमिति।
 मस्यवृत्तंचरितंवाल्मीकेकृतिःकाव्यंकिन्नरवत्स्वरंययोक्तो कुशलवोयेवमुपस्थितौयेनकारणेनश्रुत्वतोक्तो कानोमनोहर्षुनालंभा

समर्थो तो कुशलवो स्यातां भवेतां तं किं कारणं ध्या कं पश्यति । सानुजः सभ्रातृको रामस्तयोः कुशलवयो रूपं आकारे गीते च गाने माधुर्यं दर्शय प्रपश्यत
 कुत हलाद्भु आवावा सलोत्कीर्णं माधुर्यं तद्भाषादिजनंतीति तत्ता सौमित्रं वेदितं कथितं मितर्थः । ६३ तद्गीतेति । तयो गीतं श्रवणेन का गदतं
 ताः प्रणियस्याः संसत्स भावमौरे जे केव प्राते हितं निब्यं की तुषारक एव्याविली निर्वाता वायुरहितावनस्यलीव । ६४ वयमिति सा ज
 नता जनसम्पत्तयोः कुशलवयोर्वा ल्येन वयसा ब्रह्मचारिवेद्येण रामस्य तृतीयवयोरानुरूपकल्पश्चतयोर्वनेन जटावल्कलधारि
 त्वैवैवं विसंवादिभिन्नसादृश्यं वेत्सवि । स यो नाश्रयेण स्वस्तिवत्तवीक्ष्यते विलक्ष्ये त्वमिधानि चिंतामणिः । ६५ उभयोरिति । लोका उभयो
 स्योर्द्वयोः प्रावीण्ये पुण्येन तथा विस्मितो नाभूत् यथा नृपतेरामस्य श्रीतिराने शुभसादत्पागेषु वीतस्थ हतया दानशौं । ६६ त्वेन विस्मितो भूत्
 द्वापगेयः । युवांगेये केन विनीतो दर्शितो वामिति पदे कंदेशप्रयोगे यथा क्रूरग्रहसंकेतुरिति मुद्रावत इति केचित् तन्न एतद्व्यत्यस्य भावात्
 कस्यच कवेर्यं कृतिः । रतिराज्ञा रामेण स्वयं पश्येत्तौ कुशलवौ वाल्मीकी कोमसंसतामनादिष्टं कंयुवयो मर्बय्यमिति हंसतदा तपा सुवयो
 संवंधिनः चोरिति केचिद्व्यश्रिते वाचचक्षिरे कंयुवयोर्मध्ये कस्येत्यनेष्वष्टौ चतुर्थादितीया सुवाप्तापिति भक्तीनां व्यक्तमतिदेशज्ञाप
 काद्व्यत्रावितामिदेशस्त्यरेगेयं न विनीतिरिर्वा मिति पाठे युक्त इति दक्षिणवर्तः व्यभितरतिच विस्तरकामता । ६६ अथेति अथानेत
 रं सावरजो सानुजो रामः प्रचेत संवाल्मीकिमुपेयिवावप्रातः आत्मनः देहं दूरीकृत्य वर्जय कास्मै सुनयेराज्यं प्रभेदय देहं वर्जयित्वा वा
 स्मै सुनयेराज्यं निवेदय देहवतिर्यं समर्पयामासेत्यर्थः । ६७ स इति । सुगणिकं कं पातुः समुनिस्तो मेधि र्ण्या अपत्ये तवात्मजो तव पुत्रो कुश
 लवो स्याद्विज्ञात्यय कथयित्वा रामस्य सीतायाः परिग्रहं स्वीकारं वव्रेयावत् । ६८ ततेति । भोता तवाल्मीके कलुषावधर्मास्माकं प्रत्यक्षं जातवैद
 सिव हो सुभानिर्मला किं त्वत्पाः प्रजारत्नसो रावणस्य दोरात्मा दुराचारत्वात् सीतां न श्रद्धं पुनर्विस्वसुः । ६९ ता इति । मेघिनी सीता स्व
 चारित्र्यं निजशीलमुद्दिश्य ताः प्रजापत्या यमतु ततो नंतरं पुत्रवती सा पत्या मेनो नंत्वा दायज्ञं भवता देशात् प्रतिपस्विस्वीकरिष्ये । ७० इती
 ति । राज्ञा रामेण प्रतिश्रुतं गीकृते सति मुनिर्वाल्मीकिः शिष्यैः सीतामानययामास प्रापित नृकैः कामिवनियमैः शोचसंतोषादिभिः स्वामिल

विताये सिद्धिर्निवा ११॥ अथ न्ययुरिति। अथानंतरं कारुं स्थो रामोऽन्ये दुरन्तस्मिन्दिने पुरो कसः पौरासन्निपात्य मेलयित्वा प्रस्तुत प्रतिपत्तये प्रतिश्रुत कार्यक
 रणाय कविं वाल्मीकिं मन्त्रिपयामासाकारयति स्म ॥ १२॥ स्वरेति। मुनिर्वाल्मीकिः पुत्राभ्यामुपलक्षितया सीतया सह राममुपस्थितः स्वराणां मुदीतादीनां स
 स्कारः साधुत्वं तद्युक्तया द्रव्योदधिमुद्गद्दीप्तिरविमवा ॥ १३॥ कायायेति। सा सीता सोतेनानिर्विकारे एव उपप्लुष्टे तनुमौ यतानुमिता जनैरिति शेषः कीदृशे
 न कायायेन रक्तं कायायं वा सस्तेन पुरिषीतमाद्यदितं तेन तथा स्वस्वपादयो रपिते चक्षुषीयस्तेन कवायमिति तेन रक्तं रागादित्यण ॥ १४॥ जन इति। सर्वे
 जनाः ठवीमुखा अधोमुखास्तस्युः स्थिताः कीदृशजनास्तस्याः सीतायाः अवलो कस्पवंथास्तस्मात्प्रति संहते संकुचिते चक्षुषीयैस्ते जनाः कश्च फलिताः शा
 लयो व्रीहय इति ॥ १५॥ ता मिति मुनिस्तां सीतां इत्यसा विशिष्टयति स्म इति किं भो वसे पुत्रि मर्त्तरामस्य दृष्टविषये पुरस्तात् स्वयं वृत्ते प्राचरे लोकं निःसंदेहं
 कुरु कीदृशे मुनिः आस्थितः स्वीकृतो विष्टरः पीठे येन स तथा आसीदेति शर्मिलं इति सस्य स्यस्तम्यो द्यौत इति तकारः ॥ १६॥ अथेति। अथानंतरं सीता वा
 ल्मीकिः शिष्येण वज्रितं दत्तं पुण्यं पवित्रं पयो जलं प्राचम्य सत्पं सपथरूपं सरस्वती वाचमुदीरयामासावोचत् ॥ १७॥ वाहान इति कथामे मम वाचमनसा
 कर्मणा पत्यो समे त्रिविधो व्यभिचारो नास्ति तथा भो विश्वं भरे वसुधे दौर्वि विमामंतर्धा तु माया दयितुमर्हसि ॥ १८॥ एवमिति। सा ध्यापति व्रता यातया।
 सीतये वमुमुक्ते सद्यो भुवो रंध्रात् किं प्रातश्नत हृदा या विद्युतः संविधिसा तर्हं दं ज्योतिरिव प्रभामंडलं ददमुदया दुत्थितं संपाशत हृदा हृदिनी
 त्यमरः ॥ १९॥ तत्रेति तत्र सभा यो वसुंधरा साक्षात्प्र कटीवभूत्वा कीदृशी नागस्य शेषस्य फलाभिरुत्ति त्रेसिंहासने निवादिन्युपविष्टा समुद्रा एव वस
 नेयस्याः सा ॥ २०॥ सेति। सा वसुंधरा मर्त्तरामे प्रहिते प्रेरिते ईदृशे यया सातां सीता मीकमारोप्यामेति बाहुरं त्यभिदधाना एव तस्मिन् रामे पातालमभ्यगा
 तगता तस्मिन्निविष्टी धानादर इति सप्तमी ॥ २१॥ रसायामिति धन्विनो धनु धरे स्परामस्परसायो भूयै विषये संरंभो कोपं गुरुर्वाल्मीकिः शमयामा
 स न्यवर्त्तयत् कीदृशे विधेर्देवस्य यद्वलंतस्य दृष्टा किं भूतरामस्य सीतायाः प्रत्यर्पणं ऐषिणः इच्छतं रसा विश्वं भराधरेत्यभिधानं चिंतामणिः ॥ २२॥
 रूषीति। रामो यज्ञांते यागस्य प्रोते रूषी चाल्मी किं प्रभृती न्युरस्त्वतानुवि सज्यसु हृदश्च मित्राणि विभीषणादीन विस्मृत्वा सीता गतं सीता स्थितं ते

५ हंतदपत्ययोः तस्याः सीतायाः पुत्रयोर्निर्द्धे निचिह्ने पाञ्चयुडेति युद्धे जितो भरतमातुलः सत्यसंदेशसिं धुकूलजं सिंधुनामकं देशं धतारक्षिता प्रजायेनतादृशः सरामो
 ५ दृष्टः प्रभावो यस्य तादृशय मरताय दौर्दत्तवान् पाञ्चभरत इति तत्र देशे भरतो युधिरलो गंधर्वानि निर्मित्य केवलमातो धंवी एण ग्राहया मासग्रहीतवान् आयुधं शस्त्रम
 त्याज्य जितवान् चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्वा तोद्यं नामकमित्यमरः ॥ ८५ ॥ अंगदमिति लक्ष्मणोऽपि अंगदं चंद्रकेतुं चात्मसंभवौ पुत्रौ रघुनाथस्य रामस्य शाशनाय
 तानाममयोस्तयोस्तदशिला उष्करवत्योः तत्तु उष्करवपदेशः ॥ ८६ ॥ अंगदमिति लक्ष्मणोऽपि अंगदं चंद्रकेतुं चात्मसंभवौ पुत्रौ रघुनाथस्य रामस्य शाशनाय
 शापकराय योऽपि देशविशेषस्तस्य श्वरौ प्रभूकृतवान् ॥ ८७ ॥ इतीति एवं रोपिताः प्रतिष्ठिताः पुत्रा ये स्ते रामादयोजने श्वरा राजानो मत्तलोकं प्रति पत्नीनां दशरथ
 लोकं प्राप्ता नो जननीनां कौशल्यादीनां निवापान् आह्लादीन् क्रमाक्रमेण विदधुश्च कुः ॥ ८८ ॥ उपेत्येति अथानंतरं कालो वमो मुनिवैबेण राघवं श्रीराममुपेत्यागस्य प्रोवा
 चो वदत्त रह एकांते संवादिनौ संवादं कुर्वन्तौ वाक्यः पश्येदीक्षेत्तं न्यजेदितिसंकेतः ॥ ८९ ॥ अथ स्त्विति प्रतिपत्त्या यो गीकृतवते न पाय
 रामाय विवृतः प्रकटितः आत्मा स्वरूपेन सयमस्त्या च त्वो प्रोवाच किमाह परमेष्ठिन आदिना राय एष शाशना दारे शादिवमभ्यास्वातिष्ठ ॥ ९० ॥ विधानपीति
 चारेति हंतीति वा स्यात्तयोः रामयमयोः समयं संकेतं विधानं जानन्नपिलक्ष्मणः संकेतमभिनेत् विभेदको दृशः रामसंदर्शिनार्थिनो रामं द्रष्टुमिच्छो दुर्वी ससः
 शापाद्रीतः ॥ ९१ ॥ सत्येति सलक्ष्मणः को गवित्शरया स्तीरं शरयूतीरं गत्वा देहतागेन सर्वजन्मनो भ्रातरामस्य प्रतिज्ञामवितथां सत्यां चकारा ॥ ९२ ॥ तस्मिन्निति आ
 त्मनः श्रुतुर्धो भागश्रुतुर्भा गस्तस्मिन् लक्ष्मणे प्राकृष्टं नाकं स्वर्गमधितस्युविति इतिसति राघवो रामस्त्रयः पादस्य सत्रिपादमर्श्वमुविशिशिलेतस्थे ॥
 स्थितः चतुर्भा गस्तिसमासे हरणार्थता विभागशे वारात्रिरित्यादिवत् त्रिपादितिसंख्या सुखं स्वयं तं लोपः ॥ ९३ ॥ सत्येति सराम उदगुत्तरस्थां दिशि प्रतस्य प्र
 स्थितः स्तुत्तरेण नवयः किं कृत्वा कुशावत्या पुंय्योरि पव एव नागाह स्तिनस्तेषामेकुशं स्तुतिमिव कुशनामानं पुत्रं निवेश्य प्रतिष्ठाप्य सतां स्तुतैः सुभाषितैः
 जमितो श्रृणु लवो यस्मिन् तेलवं पुत्रं आ वत्स्यां पुंय्यो च निवेश्य ॥ ९४ ॥ उदगिति कीदृशो रामः स्थिराधीर्यस्य सः ॥ अग्नयः पुरः सरायस्य सः सानुजो भरतशत्रुघ्नस
 हितः गृहवर्जं गृहीतं वर्यस्त्वा गोयस्मिन् कर्मणि तत्तथा व्यधिकरणे वहुव्रीहिः पतिवा सत्यां प्रवृत्तिं हात् प्रयोधया चितो नुगतः युगं ॥ ९५ ॥ जगदुरिति तत्सराम
 स्पृष्टेति ज्ञा चित्तमिज्ञाय वेदिनो हरयः कपयोराक्षसाश्च तस्य पदवीमार्गं जगदुर्गृहीतवंतः कीदृशी कदं वमुकुलवत्स्थलैः प्रजाश्रमिलैकवाक्यैरमिष्टं ॥ ९६ ॥
 सिक्तो ॥ ९६ ॥ उपेत्येति उपस्थितं प्रापं विमानं येन तथा मत्ते पुत्रानु कं पिनादया वता तेन रामेण शरदरनुयायिनामनुगच्छतौ त्रिदिवस्वसंस्थो गृहणयनि श्रमिश्चक्रे कृतो ॥ ९७ ॥

६
४

यदि ति ॥ तत्र श ॥ रं मज्जतो जनानां संमर्दयद्यस्माद्गवां प्रतारस्तत्तुल्यो भूतः प्रतो हेतोर्भुवि तदाख्यया ॥ गो प्रतारनाम्ना पावनं वित्रं प्रपद्ये विख्यातमभू
त ॥ ८ ॥ सति ॥ सविभूरामो विबुधांशेषु सुग्रीवादिषु प्रपन्ना आत्ममर्त्यो स्वस्वरूपाणि ये स्तेषु सत्सु त्रिदशी भूतानां देवत्वे प्राविता नां पौराणपुरवा सिना
मर्त्ये स्वर्गोत्तरं द्वितीयं स्वर्गमकल्पयद्चितवान् ॥ ९ ॥ निवर्त्तते ॥ एवमुक्तप्रकारेण विश्वको नो रामो मूर्तिधारी नारायणो दशमुखा द्वावणाद्यैर्द्रव्यैर्न च्छेदि
नाशकं सुराणां देवानां कार्यं निर्वर्त्य कृत्वा तथा दक्षिणे गिरे चित्रकूटे लंकानाथं विभीषणं उत्तरे गिरे ह्रस्ववति पवनतनयं हनूमन्तं कीर्त्तय ॥ १० ॥ संमर्दयामिव
भयं स्यापयित्वा सप्तानां लोकानां प्रतिशंय स्यात्तादृशी स्वतनुं निजमूर्त्तिमविशत्प्राविशत्संदाक्रांता वृत्ता ॥ १० ॥ १२ ति श्रीमालाचयसाधु श्रीधर जं मल्ल
समभ्यर्चितस्वरतगक्षीय निजभावाय पादपद्मोपजीविः रवे बुसरखति च चनाचार्य श्रीचारित्र्यवर्द्धन विरचितायां शिशुहिते विष्णुपंचदशसंगे ॥ १५ ॥
॥ विष्णुर्नारायणः सौवो कुंगो विष्टरज्ज ॥ वाः दा ॥ मो दरो हृषीके ॥ ॥ श ॥ के ॥ श वो माधव ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ दैत्यारिः पुं कूउरी ॥ का ॥ ॥ लो गोविंदो ग ॥ रुद्र ॥ ॥ ध

पीतावर ॥ च्युत ॥ शाङ्गी ॥ विश्वसेन ॥ जनार्दन ॥ उर्वेद ॥ इंद्रावरज ॥ अक्रान्ति ॥ चतुर्भुज ॥ यन्नाभ ॥ मधुगर्भ ॥ वासुदेव ॥ त्रिविक्रमः ॥ ॥ ॥ ॥

रघुवंश १६ सर्ग टीका प. ८

॥ श्रीः ॥ अथेति। अथानंतरमितरेन वादयः सप्ररघु प्रवीरारघुश्रेष्ठः पुरोजन्मतयाग्रतो जन्मत्वेन गुणैः शौर्यादिभिश्च ज्येष्ठकुशं रत्नविशेषं वन्द्यो ग्यंभज
तद्वतितादृशं च कुरकार्षुः तत्रैतु माहाध्वरघूणं सुभातुर्भावः सौभात्रं कुलमनुसरतीति कुलानुसारितो भ्रात्रमिष्येण त्रादित्वा तन्निबुज्येष्टं निशास्तेत्यम
रः ॥ ते सेविति। तेन वादयोऽग्रस्यो न्यस्योपदेशानां यो विभागस्तस्य सीमानं व्यतीत्युर्नाति चक्रमुः केका मि वसमुश्रवेत्तां मयीदमिव कीदृशाः सेतुस्तटादिः
वात्ती कृष्णादिर्जवंधो वनेहस्तिग्रहेण भिरवंधैः सकलैः कर्मभिः प्रादिपदेन खनिस्त्राकारादिभिरभुष्टिताः समुद्राः उक्तं च कामंदके कृषिर्वणिक्
योदुर्गं सेतुकुंजरबंधनं श्रन्याकारवनादाभ्यां सन्यानंच निवेशनं अथ यत्तिमिमांसाधुः स्वच्छं वृत्तं विवर्द्धयेत् ॥ २ ॥ चतुरिति। दानं वितरणं प्रवृ
त्तिर्वर्तनं तत्रानुपारतानां निरतानां तेषां कुशादीनां च तुर्भुजस्य विस्मोरं शरमादयस्ते प्रभवउत्पत्तिस्थानं यस्य सतादृशो वंशः भिन्नः उद्यग्भूतः
सन्नष्टधा विप्रससार प्रसृतः सुरदिपानामैरावणादीनां सामयो निःसामवेदोध्ययन कालोत्पन्नो वंशश्चापमप्यष्टधा स्यात् कीदृशानां सुरदिपा
नां दानस्य मद्योदकस्य प्रवृत्तिस्तेनोपारतानां उक्तं च हस्ताभ्यां परिगृह्याथ सप्तसामान्यगापयत् गायतो ब्रह्मणस्त्वष्ट्रो समुत्पेतुर्मतंगजा इति ॥ ३ ॥
अथेति। अथानंतरं अर्द्धशतशय्यागृहे शयनं भवने प्रवृद्धः कुशः प्रवासस्य स्पकलत्रं भार्या तस्य वेकोयस्यास्तां प्रागदृष्टां वनितां स्त्रियमपश्यत् प
श्यति स्म कीदृशे स्तिमितानि श्रुतां प्रदीपायत्र सुप्राजनाय स्मिन् ॥ ४ ॥ सेति। सा वनिता तस्य कुशस्य पुरतोऽस्थित्वा जयमहोशजे तिस्रकामसर्वमंजे
लिवबंध कीदृशस्य साधुनां सतां साधारणी पाथिविर्द्धिः राज्यलक्ष्मीर्यस्य पुरुहूत इंद्रे सस्येव भादीपिरे वां शत्रूणां जेतुर्जयनशील
स्य तथा बंधुमतो भ्रातृयुक्तस्य अनेन विशेषेण तस्याः स्त्वनं परेणामितिकर्मणि पृष्टी ॥ ५ ॥ तमेति। सविस्मया सा श्र्वर्यादाशरण्ये रामस्य तन्जः स
कुशः सूकीर्णं विशिष्टं मुक्तं तल्यं शय्यायेन तादृशः सन्नतो स्त्रियं प्रोवाच जगाद कीदृशोऽनपोदमनुद्धादितमपनीते वाऽर्जले कपाटनिष्कं
भावयस्य ततोदशमप्यगारं सदनं आदशं स्पर्धेण स्य तलं श्यामिव प्रतिष्ठं तल्यं शय्याददा रेखित्यमरः अर्गलं चारपटलमिति वैजयंती कि
मभ्यधादित्याहाहलब्धेति। सावरणेपि हितेपि कपाटलब्धं प्राप्नोति मंतरमवकाशेण यया सा तथाभूता त्वेयो गप्रभावः परपुरप्रवेशादियोगशक्तिश्च
तेन वनलक्षते कथं नलक्षत इत्याह अनिष्टं तानां दुःखितानां च कारं विभावयथा मणालिनी हिमस्य संवेधिनमुपरागं विच्छाद्य भावंधत्ता गकात्

मिति। भोज्यभेदात् सुरीमानुषीवाकस्य परिग्रहत्वं अथवा ते मोक्षप्रत्यभ्यगमने कारणं किं वशिनां जितेन्द्रियाणां रक्षणां मनः परस्त्रीभ्यः पराङ्मुखीवृ
त्तिर्यस्य तादृशं मत्वा ज्ञात्वा प्रचक्ष्यद्ब्रूहि। ८। तमिति। सावनिता ते कुशमव्रवीत्प्रोवाच भोरजन्स्वपदं विष्णुस्थानं मुन्मुखेन तव गुरुणा पित्राद्यां स्वां
नीताः योराः पुरवासिनो यस्याः सा तादृशी या यो ध्यातव्याः पुरो नगर्यां अधिदेवता अधिष्ठात्री सं प्रतिवीतो नायः स्वामी यस्यास्तां विद्विजानीहिनी।
तयोरैतत्सामर्थ्यात् समासश्चिंत्यः गुरुणमवधीनिति पाठे त्वपरित्यागे दोषाभावोक्तिः। ९। वस्त्रोकेति। साहं सोराज्येन सुन्दरं प्रभावेन वदः स्थिर
उत्सवो यस्यास्तया विभूत्या वस्त्रो कसारांधनदनगरीमभिभूयति रक्तस्य समग्राः सं पूर्णाः शक्तयः प्रभावादयो यस्मिन् सूर्यवंशे। १०। वस्त्रोकेति।
द्यमाने सति करुणां शोच्यामवस्थां प्रपन्नाधिगतास्मि पुरी। वस्त्रो कसारास्प विमानं पुष्पकोस्त्रिया मितियादवः वस्त्रनामो कस्य गृहस्य।
वसरो यस्यां तामिति अत्रो कशब्दो यजंतत्वात् तडोको निवाश आकाशेऽत्यभिधानचिंतामणिः। ११। विशीर्णेति। प्रभुः स्वामिनाविना
विशीर्णं नितल्यान्पट्टालिकायस्य सतादृशः तथा पर्यस्ताः पतिताः प्राकारायस्य सतथा मे गृहीणां सन्निवेशः गृहसन्निवेशः अस्ता च।
ले निमग्नः सूर्यो यत्र तथा चं प्रवाते न भिन्ना मेघा यत्र तादृशं दिनां तं विडं वयस्य नु करोति रति आरभ्य सोचावस्था सत्त्वं। १२। निशास्त्रि
ति। भोरजन्सराजपथो मार्गे न दृष्टो मुखे भो निर्गता उल्का न दन्मुखोल्कास्ताभि विवितमन्विष्टमामिषं मांसं याभिस्ताभिः शृगालीमिवा स
तेन गम्पते सेकः यो राजमार्गे निशो सुरजनी पुमास्व तिसृचिं मंति कला निर्गभीराणि म्पुत्राणि यासां तासामभि सारिकणां संकेतगामिनीनां
रमणीनां संचरः संचरणयोग्या भूतवह्निश्चौरादिको धातुं तरो वामं जुलमंगुलीनखा प्रमदायेन मार्गे ए संचेरुस्तत्रोल्का मुखानां शृगा
लीनां संचारो भवत्येव शोकः। १३। आस्फालितमिति। दीर्घिकासु वा पीषु वा रि विहारसमये यदंभः प्रमदानं स्त्रीणां करणैर्हस्तागैरा
स्फालितं सत् मृदंगवद्भीरो यो सौध्वनिस्तमन्वात् अनुयाति अतदंभः पानीयमिदानीं वन्यैर्वनोद्भवैर्महिषैः शृंगैराहतं ताडितं क्रोशति
अवणकदुशश्च तनुतेऽत्यर्थः जलक्रीडाविलासमुत्पन्न प्रमदानां करकिशलयकार्यमणस्पजलस्य वन्यमहिषविष्णुणो मे युक्त एव शोकः। १४। वृ

२
 २
 चो शया इति। भोरजन क्रीडा मयूरवनवर्हिणत्वं मयूरत्वं प्राप्ताः कीदृशाः यष्टिनिवासभंगान् दृष्टेः पुशे रते दृष्टेशयाः मृदंगानां पृष्ठस्थापगमो नाश
 स्तस्मादलास्याः नृत्तरहिताः तथा दवो वनवहिस्त्वोत्कया ज्वालयता निदग्धानि शेषाणि वही निविच्छानिये यथांते मयूरो वर्हिजो वर्हिज
 मरः दवो दवो वनवहिरित्यभिधानचिंतामणिः ॥ १५ ॥ सोपानेति। ये बुसोपानमार्गेषु रागाः सुंदर्यः सरागन्लात्तारा गयुक्ता न चरणान्निक्षिप्रव
 त्योऽक्षिपन्ते बुव्याघ्रैरस्त्रेण सुधरेण लिप्यं पदं निधीयते निक्षिप्यते कीदृशोः सद्यो हतान्यं कवो मृगविशेषा यैस्तेतैः मेममते न वेदनोक्ता क
 स्मसाररु रूपां कुरं कुशं वरौ हि वा इत्यमरः ॥ १६ ॥ चित्रेति। पद्मवनात्कमलखंडादवतीर्णः करेणुभिर्हस्तिनीभिर्दत्तो मृणालविसंबन्धो यो
 भ्यस्ते चित्रद्विपालिखितहस्तिनो नखा एव कुशास्तदाघातेन विभिन्नाविदारिताः कुंभायत्र तादृशं संरब्धस्य क्रुद्रस्य सिंहस्य प्रहृतं प्रहा
 रं वहति ॥ १७ ॥ संभेष्विति। संभेषु येषां प्रतिपातनाः प्रतिकृतयः स्तासां फणिभिर्विमुक्ता निर्मोकपट्टाः संयोगास्तनोत्तरीयाणि भवं
 ति कीदृशानां उक्तांतेन नष्टेन वर्णानां रक्तहरितसितादीनां क्रमेण विन्यासेन धूसराणं धूसरवर्णानां समौकं चुकनिर्मोका वित्यमरः ॥
 १८ ॥ कालेति कालांतरेण श्यामा सुधायेषांते बुतयेतस्ततः सर्वत्र रूढास्त एण्कुरा येषु ते बुहर्षे बुधनिनां गृहेषु मुक्ता फलगु
 णा मुद्विरेषांत एव चंद्रपादाः किरणान् मूर्च्छतेन वर्द्धतेत एवेत्यनेन ये प्रागभि नवसुधेषु वर्द्धते इति सूचितं हर्षं तु धनिनां गृहमित्यभि
 धानचिंतामणिः ॥ १९ ॥ आबर्ज्येति। यासां मुद्यानलतानां विलासिनीभिः स्त्रीभिः शाखाः सदयं सरूपमावर्ज्या नम्यपुष्पा एषु पातानि त्रोटिता
 नि मदीयास्ता उद्यानलता वन्यैः पुलिंदैः शवरैः सहवानरैः क्लिश्यंते बध्यंते सहाय्यं दृशष्टः ॥ २० ॥ रात्राविति। गवाक्षावातायनानि रुमी
 णां मर्कुशल्तादीनां तंतुजालैः सूत्रजालैस्तिरस्कृत्यंते आघाद्यंते कीदृशाः रात्रावविश्वनाविः कृताग्रप्रकटिता दीपानां भासो दीप
 यो येषु ते तथा दिवापि कांतानां स्त्रीणां मुखप्रीतिः कांतिभिर्विद्युत्तारहिता विधिन्तो गतो धूमस्य प्रसरो येभ्यस्ते विशेषेण त्रयेण बाधा
 २० ॥ वलीति। ईदृशानि शरयूजलानि दृष्ट्वा हृदये दुःखिता भवानि कीदृशानि वलिक्रियाभिः रज्ज्वाभिर्वर्जितानि रहिता निसेकतानि

"स्नानीयं सुंदरीणां मंगराणां दितं संसर्गमवाप्नुवंत्यलमानानिलोकाक्रमणमाकाशं उपांते तीरे वानीराणां वेतसानां वनानियेषु ताम्रितया ॥
 येषां ताम्रितया स्नानादिपौरोषवनाभावात्सूयैशतिकर्मकर्त्तरि ॥ २१ ॥ तदितितत्तस्मात्कारणादिमां वसतिकुशादिनां ताम्रितया वती विसृज्य
 मुक्तामांकुलराजधानीमयोध्यामभुवेतुं प्राप्नुमहे सियोप्योसियथा ते गुरुः पिता कारणं प्रावणादिवधप्रयोजनात्मानुषीतनुमूर्तिः
 हित्वा परित्यज्य परमात्ममूर्तिमादिनारायणीमूर्त्तिलभे ॥ २२ ॥ तथेति ॥ रघुणां प्रवरः श्रेष्ठः कुशस्तस्याः पुर्याः प्रयोध्यायाः प्रणयं प्रार्थनांत
 यास्त्विति प्रत्यग्रहीदंगीचक्रे अभिव्यक्तः प्रकटो मुखप्रसादो यस्याः सा पूर्णगर्भयोध्यापिशरीरबंधेन तिरोभवमानवरूपं विहाय देवं रूप
 मग्रहीदिति अदृष्ट्वा वभूवेत्यर्थः ॥ २३ ॥ तदिति नृपतिः कुशः प्रातः संसदिसभायां द्विजेभ्यो ब्राह्मणेभ्यस्तदुद्भुतमाश्रयं रूपं रात्रिवृत्तं शशं
 साकथयत् तदिदं जाठकुलराजधान्या अयोध्यायाः साक्षात् प्रत्यक्षेण पतित्वेव तमंगीकृतमेतं कुशं श्रत्वाऽभ्यनंदनू अस्तवन् ॥ २४ ॥
 कुशवतीमिति सावरोधसभार्यः सकुशः कुशवतीं श्रोत्रियसात्कृत्वा ब्राह्मणेभ्यो दत्त्वाऽभ्यनंदनू घसमूहैर्वायुयातस्वसेनैरनुदु
 तैरनुगतोऽनुकूलेऽहनि मुद्गेदिनेऽयोध्याभिमुखः प्रतस्थे प्रस्थितः कुशवतीमिति सारदित्वा दीर्घः ॥ २५ ॥ सेतिसासेनातस्य नृपस्य प्रया
 णे जंगमराजधानी संचारिणी पुर्यं भवत् कीदृशी केतनां ध्वजानां माला एवोपवनं यस्याः सा तथा बृहद्भिर्गुरुभिर्नीगैर्गजैर्विहारशै
 लैः क्रीडागिरिभिरनुगतेव रथा एवोदराग्रहयस्या सा रक्षातेनेति तेन राज्ञा कुशेन पूर्यया निवासभूमिरयोध्यातां प्रति प्रस्थापितो व
 लौघः सैन्यसमूहः उज्जतेनोदितेन शशिनेंदुनावेलां नीयमान उदन्वात्समुद्रं स्ववभौ भातिस्मकीदृशेन आतपत्रेण मलमेडनं यस्पतेन ॥
 २६ ॥ तस्येति प्रयातस्य प्रचलितस्य तस्य राज्ञो वरूथिनीनां सेनानां पीडां सोढुमपर्याप्तवती वः प्रसमर्थं व वसुंधराभूः रजश्चूलेन धूलि
 व्याजेन द्वितीयं विमुपदं नमोऽध्यासरोहे वगतवती व वरूथिनीनामिति कर्त्तरि षष्ठीयो बाधानसहते सो वश्यमेवान्यत्र व्रजति ॥ २७ ॥ येति
 तस्य नृपस्य सासेन यत्र दृष्टे दृष्टा तत्रैव सामग्र्यमति संश्रुणी बुद्धिं चकार कीदृशी पश्चात्तमनायगमनार्थमुद्यममानो द्योगं कुर्वन्
 तथा पुरोनिवेशं पथि वज्रयती ॥ २८ ॥ तस्येति पथितस्य नेतुर्भूवतेर्द्धिपानां मदवारिसेकादीनजलसिंचनाद्विषुः पंकत्वं कर्द्धमत्वे प्र

३
 ३
 पदे प्राप्ताः पंकोपितुरंगमाणं सुराभि चातेस्ताऽनेतस्मादेण त्वमियाय प्राप्ताः ॥ २८ ॥ मार्गेति विंधे बुविंधादिसंवेंधिषुकटकांतरेषु सानु
 बुमार्गे विणीमार्गमभिलषंती बहुधा नाना प्रकारेण विभिन्नाऽथ भूता महाचिरावः शब्देयस्याः सा तथा भूता सेनारवे वनम
 देवगुहासुरानिव द्य प्रतिश्रुतप्रतिशब्देषु तादृशानि चकार स्त्री प्रतिश्रुतप्रतिधान इत्यमरः रेवा तु नर्मदा सा मोक्षवा
 कलकन्यकेत्यमरः ॥ २९ ॥ सति सप्रभुर्विंधमलं घदति चक्राम कीदृशः धातुमेदेन गैरिकादिनाऽह एणयानां रथानां ने
 मिर्यस्य सः प्रया एध्वनिभिः कलकलैर्मिश्रितानि त्रयानि यस्य सः ॥ तथा पुलिंदैः सवरैरुपपादितान्या हेतानि उपायनानि पश्य
 न् इति तेषां प्रीत्यर्थं दर्शनं न तु ग्रहणमित्युदारयुक्ता निरपिष्टधातुत्वात् तस्य ध्वनिनिजितिनादत्वाच्च विंधपर्वतं धिक्चक्रे
 इति ध्यायार्थः प्रायेण माघे ष्वेवं विधोक्तिः दूरे भवज्ञे ज्वलस्य गर्भतः पुरां वह्नां पुरमाः ॥ ३० ॥ तीर्थे इति आपगां जलवाहिनीं गं
 गामुत्तरतोऽस्पन् पस्पन् मसः आकाशस्य लंघने लोलाः पक्षा ये वांते हंसाः अयत्नवालव्यजनावभ्रवुश्चामरत्वशा पुः ॥ ३१ ॥ स
 तिसन्तपः कपिलमुनिनारोषाङ्गस्मावशेषीकृतविग्रहाणामस्मीकृतानां पूर्वजानां सगरपुत्राणां सुरालयप्राप्तिनिमित्तं स्वर्गसं
 प्राप्तिनिमित्तं त्रिश्रोतांगं गतत्संवेंधं मः पानीयं ववंदेन मश्रुके कीदृशं सेनोत्तरणवशान्नौ कामिल्लुलितं तु मितं ॥ ३२ ॥ इतीति
 इत्युक्तप्रकारेण कैश्चित्कतिपयैरहोभिर्दिवसे रध्वनो मार्गस्यांते गंतव्यदेशप्राप्तौ शरया कुलंतटं समासाद्य प्राप्य वितता वि
 स्तृता अध्वरायज्ञा ये वांते वां रघुणां राज्ञा वेदिप्रतिष्ठान् यज्ञविस्थान् शतशो यूपानपश्यदं द्राक्षीत् ॥ ३३ ॥ आध्वयेति कुसुमकुं
 णं पुष्पितदृक्षाणां शाखा आध्वयेषां पयित्वा शीतलान् शरयूतरंगं अस्पृष्ट्वा कुलराजधान्या उपवनांतवायुः क्लान्तं श्रान्तं सै
 न्यं यस्य तं राजानं प्रत्युजगाम प्रत्युजतः ॥ ३४ ॥ अथेति अथेत्यनेतरं वलीसः वलानि सैन्यानि तस्याः पुरः उपशल्पे नि

कटेनिवेशया मास नवेश यत् कीदृशः रिपुषु मज्जं शल्यं यस्य सः तथा पोरणं सखा पौरसखः कुलसध्वजः ॥ ३५ ॥ तामिति ।
 प्रमुणाराज्ञानियुक्ताः शास्त्राः शिल्पिसंघाः संभूतानि संविता नि साधनानि सुधादीनि ये स्तेषां भावस्तस्मात्तथागतांश्रुत्यांतां पुन
 नवीचकुर्निवीनं विदधः मेघाग्रपामंभसो विसर्गस्ते का त्रिदाघेन ग्रीष्मेण ग्लपितां तत्रा मुर्वी भूमि मिव नवीनवीज प्ररोहवत्तां
 विदधो ॥ ३६ ॥ तत इति । ततो नंतरं सरघु प्रवीरः श्रेष्ठः कुशः परार्द्धा नि श्रेष्ठानि प्रतिमायुक्तानि गृहाणि यस्यास्तस्याः पुरः पुण्याः स प
 स्स पुराणं स पर्यां पुजो उपो षितैः कृतो पचासैः वास्तु गृहं हारं भस्मस्स विधानं करणं तत्र प्रवी लैः कृत्वा निवर्त्तया मास संपादितवा
 नूवेश्मभूवी स्तरस्त्रियामित्यमरः ॥ ३७ ॥ तस्या इति । सराजाराजशृङ्ग उपपदं यस्य तत्तादृशं निशांतरं जगद्देव को मा विलासी
 को तादृदयं चित्रमिव प्रविशतदीयेरयो ध्या संवेधिभिरन्यैर्गृहैर्ध्या ह्यया योग्यमनुजी विनो लोको न संभावयामास संमानि
 तवान् ॥ ३८ ॥ सेतिसार नगरी मंदुरा वाजिशाला तन्निवास शीलैस्तरंगैरश्वैस्तथा शाला नाम वधिस्तस्य स्तंभेषु गतैर्वह्नेर्नी गैर्गजै
 श्रुत्वा सर्वा वयनेषु नद्यानि ॥ ३९ ॥ य एतानि यस्याः सा तादृशी नारी व वभासे कीदृशी विपणिः पण्यवीथिका तत्र स्थितानि पणानि के यवस्तानि यस्यां सा
 वाजिशाला तु मंदुरा इत्यमरः ॥ ४० ॥ वसन्निति । पुराणशोभां देशरथादिराज्येया भूतादृशी शोभा मधिरोपिता यां तस्यां रघुलो वसंतौ अयोध्यायां
 सवसन्मैथिलेयः कुशो दिवो ज्मरावत्या भवेत्राकायं स्मृदं यं व भवना प्यलकाया ईश्वराय धनं दायं स्मृदं यं व भवत् एते नैर्द्रधनद तुल्यराजस्त
 न्नगरी समानत्वमयो धाया इति भावः स्मृते शसित इति संप्रदानत्वं ॥ ४० ॥ अयेति । अथानंतरं धर्म ग्रीष्मका लोत्तराज्ञः प्रियाणां वल्ल
 भानामेतादृशं वैष मुपदं दुमिवा जगमागात् कथं रत्नैर्ग्रथितं पुत्तरीयं यत्र तथैकांततो नियमेन पांडुवर्णयोः स्तनयोर्लवो हारो यत्र तथा निः
 श्वासेन मुखमारुते न हार्यं चलनीयमंशुकं यत्र तत् ॥ ४१ ॥ अगस्त्येति । अगस्त्यश्चिह्नं यस्य तस्माद्दक्षिणयनात् मास्वते सूर्ये सन्निवृत्ते समीपं

संवृत्ते वा दृष्ट्या गते सति उत्तरादिक भर्त्री गमनोत्पादिते नानंदे न तां शीतलो हिमाचलसंबन्धिनी हिमश्रुतिं तुषारश्रुतिं वाप्यदृष्टि मिव
 तसर्जितपत्तौ तुषारसविलयः स्यात् तत्रोत्पेक्षा दक्षिणशं सपत्नी परित्यज्यादित्यो मदभ्यासमगादिति हर्षादुदक् आनंदाश्रयं हि
 मोचेति भावः अगस्त्यादक्षिणस्यां निवसतीत्यगस्त्यचिह्नं दक्षिणायनस्य ४२ प्रवृद्धेति दिवसोतिमात्रमत्यर्थं प्रवृद्धं स्तापोय
 स्तेति तादृशः क्षणदाचरात्रिरत्यर्थमेव तन्वीक्षीण उभौरात्रिदिवसौ विरोधक्रियया विभिन्नो विभक्तौ सानुशयौ पश्चात्तापो
 जायापतीस्त्रीपुसा विवास्तां यथा प्रणयकलहवसतः ३ मासं तापवीनस्त्री च क्षीणा भवेत् तथा क्षपादिवसौ धर्मत्तावभ
 तामिति भावः रात्रिसंचारिणी नारात्रीनां ग्रीष्मेत्येनाडी कृत्वा क्षणदायाः क्षणात्वं ४३ दिन इति दिने दिने हन्यहन्धस्ताच्चे वा
 लवंति सेवाल युक्तानि सोपानपर्वणि सोपानमार्गं निमुंचत्पजन गृहदीर्घिकाणां वापीणां मं भो स्तोयं नारीणां स्त्रीणां
 नितं वर्दय सप्रमाणं वभूव जातं कीदृक उद्भूत दंडानि पश्चान्निकमलानि यत्र तत्र प्रमाणे दय सच दक्षमात्रचः ४४ नवेष्टिति
 सायं भवाः सायंतनास्तासां मल्लिकाणां विचिकिललतानां नवेषु नूतनेषु कुड्मलेषु प्रकुल्लेषु प्रत्येकं निक्षिप्तं पदं येन तादृ
 शः स शब्दो ध्वनियुक्तो भ्रमरो भंग एषो कुड्मलानां संख्यामिव चकार यदधात् कीदृशेषु विज्भरणेन विकाशेनोद्भूतः
 गंधो ये वांतेषु एतेन सौगंध्यलोभः संख्येयमल्लिकत्वेन ग्रीष्मप्रारंभोक्तिः अन्यपियोग्रणानां संख्यां करोति सो वश्यं स
 शब्दः स्यात् सायं चिरं प्राह गत्यादिना तनू मल्लिस्पादि च किल इतमिधानं चिंता मणिः ४५ खेदेति कामिनीनां क
 र्णाच्च्युतमपिशिरीष उष्णं सहसा शीघ्रं नपपात नापतत हेतुमाह कीदृशं खेदेनाखविहं संगतं यदा ईनखक्षतं तदं क

लयोः किरणानां च सेवाय योस्तौ सदा सर्वदोदयेन ज्वाभ्युदये स्थितः सन्तः कुशः उदयादौ स्थितः शशी चंद्रश्च ५१ अथ
 ति अथानंतरं शरयाग्रं भसि विहृतुं क्रीडितुं वनितानां सखा वनितसखः तस्मात् कुशस्यैव भूवकीदृशोऽर्मुषि कल्लोले उलो
 मलाश्च चला उन्मदा उन्मत्तारा जहंसा यत्र तादृशे तथारोधो लतानां तदोद्भवानां वल्लीनां उष्णानि वहति तथा भूते सुखयती
 निसुखः पचाद्य च ग्रीष्मे सुखः ५२ ग्रीष्मे सुखसंस्मिन् परास इति चक्रधरस्य विस्मारे वप्रभा वो यस्य सः कुशस्तो नदीं विगाह
 यितुं विलोडयितुं प्रचक्रमे प्रारे मे कीदृशी तीरभूमौ तदमु विविहिता उपकार्यी पटग्रहं यस्यास्तां निजमहिम्नो नुरुपयथा
 स्यात्तथा कैः ग्रानादिभिः धीवरविशेषैः ग्रनायः पुंसि जलं स्यादित्यमरः ५३ सेति सासरि नदीग्रं ग्नाभिः स्त्रीभिर्वि
 विग्नान्माकुलाहंसाय स्यात्तादृशपासीत् किं भूताभिः सोपानस्य पंथाः सोपानपथस्तस्यावतारादन्योन्यं केयूराणि ५४
 र्धितुं शीलं यासोताभिः नृपराक्षेभेन सहितानि पदानि यासोताभिः भयहेतुत्वस्याविवक्षितत्वात् स्त्रीभिरिति न पंचमी
 ५४ परस्परं नौ संश्रयो नौ कास्थान् पः कुशः पार्श्वगतं समीपस्थां उपात्तं गृहीतं बालव्यजनं चामरं ययासात् ५५
 किराती वभावेऽवोचत् कीदृशः परस्परं यजलाक्षेपं तत्र तत्पराणां तां स्त्रीणां मज्जने यो सा वतुरागस्तदंशिनशीलः
 स्त्रियां चामरवाहिन्यामित्युक्तत्वात् किराती कथनेनैव चामरग्रहणे प्राप्तेऽपि सर्वदैवयोषितो बालव्यजनं न संपद्यते त
 स्मादुपात्त बालव्यजनमिति न षोडशोक्तं ५४ पश्येति मदीयैरवरोधैरंतःपुरजनेः शतशो विगाहमानोऽवलोड्य मा

पं
5

अहं यत्तथा भूते कपोले संश्लिष्टा संलग्ना भूयिष्ठा वदोः शिखा यत्तत् ४६ यंत्रेति रुद्रिमेतद्भ्याः शिला विशेषान्ज
 तं जनादिषा वा एतान् अधि शय्याधि शयात ग्रीष्मर्तुं निन्युर्निर्वाहितं वंतः कीदृशान् जलधाराभि रपल क्षिता गृहा ज
 लयंत्र गृहा स्तेषु शिशुरैः शीतै र्यंत्र प्रवर्तैः परीतान् व्याप्रा न् तथा मलयोद्भवस्य चंदनस्य रसेन धोता प्रक्षालितान् चतुभि
 र्जलधाराभि र्जलयंत्र गृहै र्विदुः यंत्रो जलसे चारक मेदः ४७ स्नानेति। वसंतात्प येन ग्रीष्मेण मंदं तीर्थं यस्य सक्रामः स
 रंगना नं स्त्रीणां केशेषु सामर्प्य लेभे प्राप कीदृशेषु स्नानेनार्द्रा ज्ञात एव मुक्ती स्तेषु तथा धूपवासा दनुपश्चादित्यस्ता
 सायंतनी मल्लिकोयेषु संस्कृत केशपाश दर्शनाद्विलासिनः समुल्लसित स्मरा वभ्रवुरित्यर्थः ४८ अपिंजरे
 ति। अर्जुन स्याज्जुन नाम्न सरोरापिंजरे खात्पिंगल वली मंजरी रजपरागः वद्धारजः कणास्तस्य भावस्तत्वं तस्मात्कारणा
 त्गिरिशेन शंभुना कोणा क्रोधात् मनोभव कामस्य देहं दग्ध्वापि खंडीकृत्वा ज्य प्रतं चासुत चरे जेकं के लिः ककुभोर्जुन
 इत्यभिधानं चिंतामणिः ४९ मनो ज्ञेति मनो ज्ञो मनो हरो गंधो यस्य तं सहकार भंगं तथा पुराण सीधुं पक्वे क्षुरसो त्पन्नं मयं
 चतथा नवपाटलं च पाटल पुष्पं कामि जनेषु वध्नाता संया दयता निदाघा वधिना ग्रीष्म समयेन सर्वे दोषाः संतापादयः
 प्रमृष्टाः निरस्ताः पक्वे त्विचु ससो स्त्री सीधुः पक्वर स इति यादवः ५० जनस्पेति। प्रगाढे प्रवृद्धे तस्मिन् समये ग्रीष्मि जनस्प
 दोस विशेष कांतौ प्रीता वास्तां कथं को इत्याह तापो दारिद्र्य दुःखमुपतापश्च तस्यापनोदे स्फोटने ह्यमास मर्षा पादयोश्च र

नो एषः शरत्वा प्रवाहः साधुः समेधः संधोदयश्च नैकं नानाविधं वर्णं पुष्पति पश्य कीदृशैः गलितो जलसेका नृदोऽग्रं
 रागेयै वांतेः अवरोधश्च नैकं नानाविधं पुष्पति पश्य कीदृशैः गलितो जलसेका नृदोऽग्रं
 रद्भिः पानीयैरंतः पुरसुंदरीणां मंगलानां यदंजनं कज्जलं विलुप्तमपहृतं आसां विलोचनेषु मदेन यो सौ रागो रक्तिः
 मातस्यै वशोभां वध्रतीभिः संपादयतीभिरद्भिस्तदंजनं प्रति मुक्तं मत्पितं यथा कज्जलेन ~~कज्जलेन~~
~~कज्जलेन~~ विलोचनेषु योः शोभा संपाद्यते तद्वत्पानीयैरपि विहिते तस्यै रागो नुरागे मातस्यै रक्तवर्णं रजस्पतीति
 केशवः ५६ एतादृति एताऽवलागाढा मंगदानिये पुतादृशे कीदृभिः क्लेश उत्तरं यत्र तथा रागवशात् प्रवृत्ते कीदृशः
 गुरुश्रोणि पयोधरत्वात् प्रतिभारनितं वस्तन ~~भावे~~ नात्मानमुद्धेदु मशक्तुं वंत्योऽसमर्थाः च पलामीना नृमत्स्या
 नृल यंति कर्णस्राणं मत्स्या कारात्ततोभयस्तत्र मीनाश्च व्याकुला भवंतीति भावः मीनो मीनमस्तीति प्रसिद्धिः आ
 यवा सैवालमस्त ए च पलामीना अवतं सान् शैवालमिति ज्ञात्वाऽत्र मुपक्रांताः समानवर्णत्वात् एव वंचिताः वतंसं वं
 धिविवक्षया वारिविहारिणीनामिति ॥ ५८ ॥ आसामिति जलानामास्फालने तत्पराणामासां स्त्रीणां पयोधरोत्स
 र्पिषु स्तनोत्पातिषु मुक्ताफल ~~क~~ स्पर्दिषु मुक्तास्यूलेषु शीकरेषु स्वयंभिद्यते छिदुरोपिहारः शीर्णमालाप्रिष्टन्नानसं
 लक्ष्यते विदिभिदिधिदः कुरक कर्मकर्तारि ५९ आवर्त्तेति अदूरवत्तीनि नि कटवत्तीनि तानि वस्तुनि विलासिनीनां

६
 ६ स्त्रीणां रूपस्य शरीरकोते रूपमानानि जगता निनता गंधीरा यानाभि कांतिस्तस्यावर्तस्य जलभ्रमस्य शोभा भ्रमं गपः क
 लोलः स्तनानां दैर्घ्यं श्रकवाकाः ६० तीरेति आसं स्त्रीणां वार्येव मृदंगस्तदाद्यं श्रोत्रेषु कर्णेषु संमूर्च्छति वर्द्धते कीटः।
 शंरागद्युक्तं तथा धारधरनरा तु कारित्रमदा कारताडितजलं रावश्रण समनंतरं हर्षवशा दुःकृतः कलापेयैः प्रस्निग्धामधुराः केकाः
 शोभयेवं तैस्तीरस्य लीवर्हिभिर्मयूरैः अभिनंदमानं गीतिमनुगच्छतीति गीतादनुगं कांताभिस्तथा मनोज्ञो नारमध्येन कंकणशृङ्गः
 क्रियते येन तटस्थाः केकिनो घनगर्जितमत्पाहृष्टेषु वाच्यं तु ६१ संदष्टेति श्रीरसना कलापाः कोची कलापाः मौनं भजंते न शब्दाद्यं
 ते तत्र कारणमाह जलेनाश्रितारं ध्रुवागाः क्षिप्रप्रदेशाः तथा संदष्टानि लग्ना निवस्त्रा निंदुरू लानिये शुभ्रवला नां स्त्रीणां नितंबेषु ६२
 दोः प्रकाशेन कांतोऽतरिता आच्छादिता उद्गुनि नक्षत्राणि तत्कल्पास्तुल्या इत्यर्थः यद्यपि सामान्येन वस्त्रमभधायितयापि चंद्रप्रकाश
 सादृश्या ध्यंदु कूलं ज्ञेयं ६२ एतारिति सखीभिर्वदनेषु मुखेषु सिक्ता स्तरुणः प्रमदा वक्त्रे तरागैर्जलमेकाच्छरल शिखैरलकैः कुंकु
 मादिचूर्णी रुणान् वारिलवान् वमंति कीदृशः हर्षात् सखीजनं प्रतिकराम्या मुत्तीडिता वारिधारा यामिस्ताः ६३ उद्धृतेति अभसो वि
 हारेण कुलितोपि प्रमदानां मुखानां वेवो मनोज्ञ एव कीदृशः उद्धातुः उद्धतबंधा केशयत्रसः विश्लेषी श्रवणं द्रुसी मुक्ताफलमयः।
 कर्णवेष्टस्ताडं को यत्र च्युतान् शयवलेखास्तिलका कायत्र सतथा तसि मुखं यूनां कामोद्दीपकं जातमित्यर्थः ६४ ससूत्रि सराजानौरेव वि
 मानंतस्मादवतीर्य सुवारिषु ता यामिः सहरे मे स्वित्री उ कीदृशो विलोला माला यस्य सः स्कंधयोः लग्ना पद्मिनी यस्य करेणुभिर्हस्तिनीभिः
 सहवन्तो द्विवेदः करीव ६४ तत इति ततो नंतरं भ्राजिषु नाक्षत्रेण नृपेणाधिगता मिलितास्ताः स्त्रियः साति शयं च शं विरेजुः शुभ्रभिरकथमि

ताह मुक्तामोक्तिकमालापागेवनयनाभिरामानेत्रपियाः उन्मयसं उन्नतदीप्तिमिद्रीलमणिंप्राप्यकिमुतकिं ६५ वर्णेति कोचनमयंय-कुंग
 जलकैलियंत्रतत्रस्थेर्वलोदकैः कुंकुमादिपानीयैः प्रायतान्स्त्रियः स्नेहात्तं राजानमसिंचन्तथागतस्तथा सित्तोसोभयः सधातुनिष्पं
 दौगैरिकादिनिष्पद्युक्तोऽदिराजो गिरिश्रीष्टवातितं वभासेरेजेकीडांयंत्रेष्टंगेस्त्री पर्वताग्रप्रभुत्वयोरितिवैजयंती ६६ तेनेति तां
 सरिद्धं नदीश्रेष्ठं शरयं विगाहमनिनावरोधं प्रमदासखेनोतः पुरस्त्रीयुक्तेन तेन कुशेनाकाशगंगां रतिः क्रीडायस्य सोऽशरोऽभिः सुरां
 गनाभिर्द्वितोमरुत्वानिंद्रेऽनुजाताऽनुकृतालीलायस्य सतादृशोऽनुचके ६७ यदिति रामोयदाभरणं कुंभयोनेरगस्पादधिगम्य प्राप्पराव्ये
 न समं कुशायादिदेशदत्तवान् क्रीडतस्तदस्पाजैत्राभरणं सलिले नीरे न ज्ञातः पातोयस्मिन्कर्मणि मम जेबुडतिस्म ६८ स्नात्वेति सदास
 स्त्रीकोसो कुशोयथाकामं यथेच्छं स्नात्वातीरे तटे उपकीर्णं परिग्रहं गतमात्र एव दिव्येन वलयेन जैत्राभरणेन न्यूनं रहितमनुपयोगेन द्यौने प
 प्यविधिर्यस्य तादृशं स्वकीयं वहुं रदृशं पश्यति स्म ६९ जयेति यतोयस्माद्धेतो जयश्रियो विजयलक्ष्म्याः संवरणमुत्पादकं यत्स्वगुरुणा
 पित्रा तदाभरणमा मुक्तं सर्वं मुक्तं अतोऽस्माभरणस्य भ्रंसे सकुलो न सेहेकीदृशो पितृत्वेऽप्याभरणेयस्य संगतेन लोभाभावेक्तिः १०० तत
 इति ततो नंतरं सन्ध्यां नद्यां स्नातीति नदीस्नानकुशला स्नाना नायिनो धीवरा सर्वा नाशुशीघ्रं समाश्रययत् नदीमालोऽतस्माभरणं न्ये
 णेवं ध्यो निष्कलोऽस्मा ये ध्याते कैवात्ती अम्लानो धीरत्वानुखपसाहो यस्य तं नृपम् १०१ नदीस्नानिति नदीभ्यां स्नातेः कोशिल इति पत्वं
 १०२ कृत इति भोदेव प्रयत्नः कृतो न च ते अभरणं लब्धं तर्हि कृत इत्यहं अंतर्हृदमगाधजले हृदमध्ये वसतीति तादृशे न कुमुदेन नागेना
 लोल्याल्लोभात्पयसि नीरे मग्नं तदाभरणं नूनमुपात्तं गृहीतं नूनं तर्कैर्धनिश्रय इत्यमरः १०२ तत इति कोपाद्रोषादिशेषेण लोहितेऽरुणे
 अक्षिणीयस्य स तथा धनुर्द्धरोधन्वी तीरगतस्तदगमीतरस्वीवली सन्धो धनुराततज्यसंहितप्रत्यं च कृत्वा भ्रजंगस्य कुमुदस्य नाशायगा

रुतमंगरुडास्त्रं समादयेऽग्रहीत् १३ तस्मिन्निति तस्मिन्नारुडास्त्रं संहितमात्रेऽवरोधोऽसिभिंदनविदारयन् हृदोऽवपाते गजग्रहणमर्त्तेमन्त्रोव
 न्यः करीवपरुषं कर्कशं ररावचुकोशकीदृशः क्षोभास्त्रमाविधाश्च चलास्तरंग एव हस्ता यस्य स तथा अवपातस्तु हस्तर्षेण गर्तोत्तीनसृणादिनेति
 वैजयंती १४ तस्मादिति मध्यमानात्तस्माद्भूता कन्यापुरस्कृत्या ग्रेकृत्वा भुजंगराजः कुमुदः सहसाऽकस्मादुन्ममजोत्थितः यथा प्रमथ्यमानात्समु
 श्रल्लेत्स्यात्सार्द्धं सुरराजद्वयः कल्पतरुः उन्मजति कीदृशा दुहताक्षुषितानकायत्रतस्मात्क्षयोरपि विशेषणं १५ विभूषेति विंशतिर्नरप
 तिविभूषणमेव प्रत्युपहरो वलिर्हस्ते यस्य तमुपस्थितमागतं कुमुदं वीक्ष्य सौपर्णमस्त्रं गरुडास्त्रं प्रतिसंजहारयतः सेतः प्रहृष्टुनमेषु व्यनिर्वंधाद
 ठरहितासूट्कोपोयेषां ते तादृशाः १६ त्रैलोक्ये तिकुमुदः कुशमात्रेनोन्नतेन मूर्द्धाऽभिव्यं प्रणम्य वभाषे जगाद कीदृशं त्रैलोक्यनाथो विष्णुः प्रभव
 उत्पत्तिं स्यान्नेयस्य तं तथा प्रभावाद्दिवा शशरूपा मं कुशं मूर्द्धा भिक्षितं सार्वभौमं १७ अवैसीति दशग्रीवधादि कार्यार्थमा नुवस्य नरस्तु स्पष्टविष्णो
 रपरं सुताख्यां तनुं त्वा मवैमिजने सोहमाराधनीयस्य तव धृतेर्द्वैर्द्वयं विधातं नाशं कथमाचरेयं कुवीय न कथंचन १८ करेति सेयं कालोत्तरि ह्लादा
 काशज्योतिर्न दन्वा भवद्दत्तं तं त्वदीयं जैत्राभरणमालोक्य वीक्ष्य कुत ह्लादादत्तजग्राह न तुलोभात् कीदृशी कराभिधाता दुत्थितः उद्धतः कंदुर्य
 स्थाः साकराभिधातादिति विशेषणेनोद्धमाभरणदर्शनयोग्यता १९ तदेतदिति तदेतदभरणं शस्त्रेन बलवता भुजेन पुनर्योगमुपेतुलभेत कीदृशे
 न आज्ञाविलंबिना तथा ज्वाघातने स्वयास्थिरं लोभं नेयस्य तेन २० इमामिति मोक्षपमेयवीयसी कनिष्ठं शंखं स्वसारं कुमुदं तीमनुमंतु मंगी कर्तुमार्ह
 सीति नापितु योग्या भवसि कीदृशी ते तव पादयोः सुश्रूषया विरायात्मगोपराधं नुदती दूरीकुवीणं जघन्यजेयविष्टः सात्कनिष्ठो वरजानुजाः सयवी
 याः कनिष्ठश्चेत्यभिधानं चिंतामणिः २१ इतीति इति सर्वैकप्रकारेण विवानुक्तवान् समेतामिलिता वैधव्यं यस्य स तादृशः कुमुदो नग उपहृतं समर्पितमा
 भरणं यस्मै तं क्षिती शं नृपं कन्यामयेन पुत्रीरूपेण कुलभूषणेन वंशभरणेन विधिं महतीति विधिवत् विधार्थं संयोजयामास कीदृशं नृपं मोक्षकुमुदमवान्

८

श्लाघ्यः स्वजन इति भाषितारं कथयंतं अथवा विधिवदित्यस्य क्रिया विशेष एता निर्वोच इति कश्चित् वसंततिलकावृत्तं ८२ तस्या इति मनुजपति
 नाराज्ञा कुशेन साहचर्यं सह धर्मचारणार्थं तस्याः कुमुदत्पाहस्ते पार्णवुजताः शिखाज्वालायस्य तादृशस्य पावकस्याग्नेः पुरः पुरस्तात् पृष्ठे गृही
 ते सन्निदिशामंता न्य शुभानोका पनशीलः दिव्यसूर्यध्वनिः तातदनुगंधोदयं सौरम्याधिकं पुष्पं कुसुममाश्रयमेवावह पुष्पकीदृशे हस्ते मागल्पनि
 मित्तं यदूर्णवल्गु यंकंकणं तदस्यास्तीति तद्वैतिमंदाक्रांतावृत्तं ८३ इत्यमिति नागं कुमुदस्त्रिभुवनगुरोरामस्यो सौरसंपुत्रं धर्मपत्नीजं मैथिलेयं
 सीताजातं कुशवंधुं लब्ध्वा कुशश्च तं तच्च कस्य पंचमंतक्षकणैः तस्य यौवंधुं च संप्राप्य तयोर्मध्ये एकः कुमुदः पितुः कश्यपस्य वधादिषधररिवोर्गता
 डाच्छं कांभयमत्यजत तस्या जगत्स जनकं तक्षको भक्षयदिति कथाप्रसिद्धा अतएव तक्षकस्य पंचममिति भीतिस्त्वं चकं अपरः कुशः यो राणा पुरवा
 सिनां कांतः प्रियः शांताया लासर्पा यस्यां तादृशी मवनिं भुवं शशा सररक्ष कुशेन गृहडादभयं व्यतारि कुमुदयते नापि जनपदे सर्पभयं न्ववारी
 त्पथः तौरसौ धर्मपत्नी ज इति याज्ञवल्क्यः ८३ इति श्रीमालाचलान्वयसाधुश्री अरडकमल्ले समानार्थित खरतरगच्छीये श्रीजिनप्रभाचा
 र्यविरचितायां राघवीयटीकायां शिशुहोतैर्विल्लांकोउशः सर्पः संस्मरेत् भूत कल्याणमस्तु श्री सर्वेषां शुभं वास्तु ॐ राम राम

१

रघुवंश १७ सर्ग टीका प. ७

॥ श्रीः ॥ प्रतिष्ठिति कुमुदतीपदरात्रीकाकुत्स्था कुशात्प्रतिष्ठितामपुत्रमापलेभेचेतनाबुद्धिः पञ्चैतर्थाद्यामिनीयामात्रिप्रहृत्यसादं
 नैर्लभ्यमिवतद्विदितार्थः १ सपितृरितिअनुपमोपमानरहिताद्युक्तिः कतिर्यस्यसः पितृमान्पितृयुक्तः पितृमृतुअवंशमपुत्रात्पवित्रीचकार
 उत्तरदक्षिणतुभौद्वौमार्गौसवितास्त्वैव २ तमिति। अर्थविदांवेष्टितानांवरः अष्टः पितृकुशः प्रादौप्रथमंकुलविद्यानालीक्षिक्यादीनांअर्थ
 तमतिष्ठिमग्राहयत्प्राहयतिस्म १ आत्मार्यवकन्यानांराजपुत्रीलां पा ॥ लिग्राहितवान्चकाराद्गृहं तस्य द्विकर्मकत्वंकेचित् ३ जात्यं
 ति जातोमनोहरोजायः सरोवशीजितंदिवः कुशोऽभिजातेन सुंदरेणसौर्यवतास्त्वयुक्तेनवरिनाजितेन द्रियेणतेनपुत्रेणतथिना
 एकमात्मानमनेकमम्यतज्ञातवान्जन्मश्रुतिपाठेजन्मजनकः ४ सति निजकुलोचितंवंशयोगमिंद्रस्यसाहायिकंसाहाय्यमुपेयि
 वान्स्कुशः समरेसंगामेदुर्जयंजेतुमशक्यं न चानावधीत् तेनचदैत्येनसन्वोऽवधिहतः साहायिकमिति स्तेयपथेत्पादिनापु
 च्च कुत्रचित्पाठेऽजयमितितात्राजयमात्मानेवा ५ तमिति नागराजस्यकुमुदस्यस्वसामभिनीकुमुदतीकुमुदानंदंकेरिकाहादयपिनंश
 शोकं चंद्रिवंतकुशमन्वागतुगजवती ६ तयोरिति मृतयोस्तयोर्मध्ये एकः कुशो दिवस्पतेरिंद्रस्यसिंहसनाईभजतेतदेदीसीत्
 द्वितीयापिकुमुदतीवासवाः शचाः पारिजाताशभाणिनी पारिजातपुष्पविभागहरणशीलासखीवभू ७ तदेति मंत्रिद्वयः सचि
 वश्रेऽद्याः संग्रामयायिनोरलंगच्छतोभर्तुः कुशस्पममानंतरमतिष्ठिमभिवेक्तव्यस्त्वेवंरूपापञ्चममंतामाहोस्मरंतः संतस्त
 सकुशस्यात्मसंभवंपुत्रं समादधुः राज्यनिवेशयामासु ८ तसति तेऽमात्यास्तस्यातिथेरभिवेकायचतुर्भिः स्तंभैः प्रतिष्ठितंनिर्मि
 तमुदेदिवदीयुक्तंनवंविमानंशिल्पिभिः कल्पयामासुरचीकिरन् ९ तत्रेति तत्रराज्याभिवेकमंडपेप्रकृतयोऽमात्याहेम

कुंभेषु सुवर्णीयतेषु संभृतैः संधृतैः तीर्थराजदिपानीयैः मर्त्तवाते निविष्टं पितुः सिंहासनास्थितमतिथिमुपतस्युः प्रापुः ३६ प्राप्तिमात्रविवक्ष
 या परस्मैपदं १० नदद्भिरिति स्निग्धं गंधीरं यथा स्यात्तथा नदद्भिरहता निपुष्कराणि मुखानियेवांतैः सूर्यैस्तस्यातिथेरविच्छिन्ना संत
 तिः प्रवाहो यस्य तादृशं कल्याणमुत्तुमीयेतनुमितं पुष्करं करिहस्तायेवाद्यभांदा मुखे जल इत्यमरः ११ दूर्वेति सराजातिथिर्ज्ञातिवृद्धैः
 प्रयुक्तनीराजनाविधिमारत्रिकं मेजे कीदृशं दूर्वाचयवांकुराश्चैकस्मत्तुक्त्रमिति संदष्टं पल्लवस्ये त्वभिन्नपुटं मधुकं च येतानुत्तरं य
 त्तैः अभिन्नः पुटः कापीसो वा भस्मात्तको वा अभिन्नपुटेति पाठेऽहं वस्त्रं १२ उरोहितेति उरोहितोऽग्रगामीयेवांतैः द्विजातयो भूसुराः सर्वे अ
 यमं जपेर्जयो विश्वेराषर्विभिर्मंत्रैर्जिसुं जयन् शीलं तमभिवेक्तुमुपचक्रमिरेषारं भंत १३ तस्येति तस्य राज्ञो नृद्धिः १४ प्रवाहस्तनमह
 ती अभिवेकः श्रीस्त्रिपुरदिवोमहेशस्य शिरसि स राहं यथा स्यात्तथा पतंती जगे वयरो च तमुशुमे १५ स्तूयमान इति तस्मिन् लोके समयेवं
 दिभिः स्तूयमानः सराजासारंगैश्चातकैरभिनंदितः प्राणैर्नंदितः पर्यन्तो मेघश्चालक्षतादृश्य तलोके रितिशेषं दक्षिणादानस्य दक्षिणा १६
 तस्येति शोभनमंत्रैः स्तुताभिः पवित्राभिरर्जिर्वाभिः स्नानं प्रतीकृतः स्वीकुर्वत स स न्यस्य द्युतिदीप्तिर्वदधे प्रवृद्धा कस्मात्कसे कृष्टिसे का
 द्येद्युतस्य विद्युत्संबन्धिनो गेरिव १६ स इति सोतिथिरभिषेकं तेराज्यस्नानं तं स्नातके भस्मावत्प्रमाणं सुद्वयं ददौ दत्तवान् यावत्प्रमाणेन
 ते वा स्नातकानां यत्ताः पर्याप्ताः १७ दक्षिणायेवांतादृशाः समाप्ताः १८ त इति प्रीतं संतुष्टं मनश्चित्तं ये वांते स्नातकास्तस्मै राज्ञे यमाशिषमुदी
 रयन् समवोचन् सा शी १९ तस्यातिथेः कर्म सर्वजन्मोपाजितं पुण्यं ततो निवृत्तैः सिद्धैः कलैर्दूरं पश्चात्पुष्टतः कृताः २० वेदेति सोतिथिर्वद्वानां
 कारागारस्थितानां बंधनघ्ने देवं धनमोक्षमादिशदादिष्टवान् वधाहीनां वधयोगानामवध्यता वधाभावं च धुरं बहंतीति धुर्याः वधमादा

यस्तेषां च धुरोभारान्मोक्षं च गन्धेनूनं मदेहनं देहनाभावं च ५ क्रीडेति तत्सराज्ञादेशादाज्ञातः पञ्जरस्याक्रीडापतत्रिणः शुकादयः
 लब्धो प्राप्नोमोक्षोयैस्ते यथेष्टगतयः सेव्यासंचारिणो भवन् २० ततश्चि तोतिथिर्नेपथ्यानामभरणानां गृहणं तदर्थं गजदंतो तनं हस्तिदंतै
 निर्मितमासनमध्यास्तातिष्ठत् कीदृशं च दंतैः कोटमध्ये विरचितं स्यात्पितं शुचि निर्मलं जंतरं च दं वस्त्रोच्छ्रितं २१ तमिति तोयेनां
 भसानिर्निक्ताः स्नातिताः पाणयोयेषां तेषां साधकास्तैस्तैरा कल्याणं भूषणानां साधनैः हीरकटकादिभूषणैस्तमुपसेदुरुपस्थिताः कीदृ
 शं धूपेनाश्यानः किंचिच्छुक्कः केसांशानामंतः स्वरूपं यस्य तं २२ तस्येति तेषां साधकाः मुक्तागुणेन वद्धमध्यंतरे स्नजो यस्य तत्तादृश
 स्यात्तिथेर्मौलिपद्मरागेण मणिना प्रसयुरयोजयन् कीदृशेन प्रभापंडलशोभिना २३ चंदनेन तेषां साधका मृगनाभिना मृगम
 दनशोभनो गंधोऽस्यास्तीति मृगनाभि सुगंधिना स्त्रपयंतः तादृशेन चंदनेनांगरागं विरचयंतं पाद्यं विन्यस्तो रोचनायत्रतादृशं पत्रं ति
 लकं चक्रुः २४ अभुक्तेति सराजाग्रतिशयेन प्रक्षोदशीनीयं प्राप्तीत् कीदृशः आमुक्तानि परिहृत्वा एषाभरणा न्नियेन सः तथा स्नान्नी
 मालावान् हंसस्य चिह्नं यस्य तादृशं दुकूलं विभक्तीति तत्र राजश्रीरेव वद्धस्तस्यावरोभर्ता २५ नेपथ्येति हिरण्यमये सौवर्णे आदर्श
 दर्पणेन पथ्यं भूषणं विलोकयतस्तस्या तिथेः श्यापतिविं बोधेरो विद्यमानस्य कल्पतरोर्देवदुमस्य न वेउदिते सूर्ये भावना विवविररा
 जवभौकल्पतरोरपि वहुलं कारित्वन्ततः स्यादित्यारुणत्वात् हेमदर्श सादृश्यं मेरोरेव वर्त्तमानस्य कल्पदुमस्य सूर्ये प्रविते विं वः भवतीति मे
 रावित्यधिकः प्रयोगश्चित्यः २६ सति सत्पः पार्श्ववर्त्तिभिः सेवकैरुदीरितो मिहितः प्रालोको जयजयादिशब्दो यस्मै तादृशः सुधर्मा
 देवसभातस्याग्रनवमामन्त्रां सभां ययौ गतवान् कीदृशैः राज्ञः ककुदं चिह्नं चैत्रचापरादितत्र बग्या व्याकुलाः पाणयोयेषां तैः २७ वि

तानमिति सन्पस्तत्रसभायांविता न सहितमुल्लोचयुक्तं पितुरिदं वै विकमासनं मे जेऽध्यतिष्ठत कीदृशं महीक्षितं महीपतीनां च डाम
णिभिः शिरोरत्नैः सध्वं पादपीठे चरणस्थानं महीक्षितार्थिबोद्धमि विक्ते भूभृतो नृप इत्यभिधानं चितामणिः २० वभाविति
सम्भूतिथिः कुमारत्वात् जैवराजत्वादधिराजस्य भावः अधिराज्यमवाप्य वमौ कश्चलेखाभावात् कलामात्रस्वरूपात् सामग्र्यं परिपूर्णं
त्वमारूढः प्राप्तश्चंद्रमाश्च २१ शुशुभ इति तेनातिथिना क्रांतमधिष्ठितं मंगलायतनं मंगलपदं शुशुभे कीदृशं श्रीवत्सल्यलक्ष
णं चिह्नं यस्य तत्तथा विशालं केशवं विष्णोः संवंधिवत्तः कोक्तं मेनेव दर्पणं पूर्णं कुंभश्च दृष्यमानं युग्मचामरं श्रीवत्संस्तिकं शेषदी
पंचोपष्टमंगलमिति ३० प्रसन्नैति अनुजीविनः सेवकास्तमतिथिं मूर्तिमंतं सविग्रहं विश्वासमन्यंतं ज्ञातवन्तः कीदृशं प्रस
न्नं मुखरागं वक्रवर्णं यस्य तं ईष्यन् स एव भाषत इति तादृशं प्रणामं कृतं प्रसन्नं चतुर्यं स्वाभाविकं सुखमित्येतो मे श्वरः ३१ स इति ते
रावणस्य वैजोयस्य तेन नागेन गजेन पुरमयो ध्यां कममानो भ्रमन् सोतिथिद्यां स्वर्गं चकार कीदृशः पुरुहूतस्य शक्रस्यैव श्रीर्यस्य
तथा कीदृशी कल्पदुमनिभा ध्वजायस्यां सातां विविधरत्नत्वात् कममाणस्य नृपसर्गं चैत्यात्मने पदं ३२ तस्येति एकस्य तस्य
राज्ञो मूर्द्धि कृतमुष्टं अमलविषा निर्मलप्रभं एतेन कृत्रेण कृत्स्नस्य समग्रस्य जगतः सर्वेषां राज्ञां दिलीपादीनां वियोगेन यदौ स्य
तद्वत्तं स्फोटितं ३३ धमेति धर्मात्पश्चादग्नेः शिखाज्वालाया दुर्भवति रवेरुदयस्य पश्चादंशवोरुचयउत्तिष्ठति सराजातेजसाम
ग्न्यादीनां वृत्तं स्वभावं समतीत्याक्रम्य गुणैः प्रतापादिभिः समं युगपदेवोत्थितः ३४ तमिति प्रीत्या स्नेहेन विशदः प्रसन्नैर्नैत्रैः पौरयो
धितस्तं राजानमन्वयुरनुगच्छति स्म पुरप्रदक्षिणेन यत्र यत्रासौ वभ्रात तत्र तत्र वलोकयन् नित्यं विभावरीरजन्मः शरदा वृस

नैविमलेयीति मिश्रवमिति उक्तं च विष्णुपुराणे तस्य पुष्टे स्थितो ध्रुवः रावभ्रमन्नामयति चंद्रसूर्यादिकान् ग्रहान् ३५ अयोधेति प्रशस्तेष्व
 यतनेषु अर्चिता अयोध्या देवताश्च प्रतिमागतैः सान्निध्ये रनुष्टानैरनुध्येयमनुग्राह्यमेनं राजानमनुदधुः रनुजगद्गुः अनुदर्वी धायति र
 नुग्रहार्थः ३६ यावदिति अभिषेकजलेनाहता सिक्ता वेदिर्यावन्नाशायतेन किंचिच्छुष्यति तावदेवास्मराद्दोदुःसहः प्रतापो वैलां
 तं समुद्रांतं प्रापगतः कोशदेइजंतेजः प्रताप इत्येकः तेजस्विनां प्रतिपादकः शब्द इत्यन्वः कंटकशोधनाधिकरैरुपायैर्वैरितापनिराकर
 णाय प्रवर्तक इत्यपरे ३७ वशिष्ठेति गुरोः पुरोधसो वशिष्ठस्य मंत्राः धन्विनो धनुर्धरस्यास्य शराश्च उभये मिलिता यन्न साधये युस्तसाध
 ने किमपीत्यर्थः ३८ स इति धर्मशास्त्रं प्रजानंतीति धर्मशास्त्रेणोक्ते सखादयो यस्य सः धर्मज्ञसखः तादृशोऽतं दितोऽनलशोऽर्थिना वा
 दिनः प्रत्यर्थिनै प्रतिवादिनस्तेषां संशयस्य ह्येताव्यवहारान्विवादविषयान्सम्बद्धनवरतंददर्शनिर्णयाय व्यवहारान्स्वयं परिहृहयेदि
 तियाज्ञवल्क्यः क्लृप्तेति संबंधेष्वष्टी समासः श्लोकचतुष्टयेन प्रकृतिरंजनमारु ३९ तत इति ततो नंतरं सभूयो विज्ञापनया साधा
 निफलानि विज्ञापनाफलानि ते भूत्या न युजो जयोजयति स्म कीदृशैः अभिषक्तेन मंदरादिना प्रकटीभूतेन सुमनसो भावः सौमनसं
 प्रकटीभूतं तादृशेन कथितैः पाकं सिद्धिं समुखैः वदनप्रसन्नतया सिद्ध्यभिमुखत्वे ज्ञापिते कर्मनिष्पत्तौ ज्ञापनया भूत्या सिद्धिजा
 ता कुसुमाद्यभिषक्तौ फलसिद्धिर्युक्ता यते ४० प्रजा इति तस्यातिर्थे गुरुः पिता कुशस्तेन न भूमा आवर्णेन द्यश्च वीर्विद्विताः प्रजा
 स्तुतस्मिन्नेन मंस्य भाद्रमासे ताः प्रजानद्यश्च भूयसी मधिकां वृद्धिमाप्नुयुः प्रापुः ४१ यदिति सराजा यदुवाच तन्मिथ्याऽसत्यं

यच्चदौतसुनर्नजहारनहतवान् शत्रुतत्वायोन्मूल्यप्रतिरोपयन्समग्नव्रतोभूत् विजितेभ्योराज्येनवितरामीतिचयित्वापिकरु
 णयाऽवशोवितीर्णवान् वितीर्यपितेष्वांदौरात्ममालोक्यभयोहतवान् एवंभग्नव्रतोभूदितिभावःउत्स्वातप्रतिरोपणमपिप्रकृति
 प्रीत्यर्थः ४२ वयस्ति वयोयौवनंरूपं सौंदर्यंचविभूतिरैश्वर्यंच एतेषामध्ये एकमेकं मदस्यगर्वस्यकारणं तस्मिन्नतिथौतानिमद
 कारणानिसमेतानिमिलित्वास्थितानिअसमनेनोत्तिष्ठिषुनोच्छुखलंजातंउक्तंचयौवनंधनसंपत्तिःप्रभुत्वमविवेकताएकैक
 मप्यनर्थीयकिंपुनर्यच्चतुष्टयं ४३ इत्यमिति इत्येवैकैकेनप्रकारेणनुवासरंप्रतिदिनंजनितारागःप्रीतियुताहुप्रकृतिपुसचिवे
 पुंसराजादृष्टमूलोदुमश्वात्तोभ्यग्रासीत् ४४ अनित्याइति यतोवहिर्भगवाद्याशत्रवोअनित्याःकदाचिद्वाधतेकदाचिन्मैत्रीवि
 दियतेनयासदेविदधतेतथासदाविप्रकृष्टादूरस्थाःअतोहेतोरभंतरान्अंतःस्थितान्नित्यान्सर्वदेहस्यायिनःषट्प्रकाश
 क्रोधलोभमोहमदमानानजयत् ४५ प्रसादिति प्रसादसुखंसेप्रसादविमुखेतिपाठेप्रमादाअक्षमगयादयःसप्तप्रथमसनातिन
 द्विमुखेरहितेतस्मिन्नराजनिस्त्वभावतःप्रकृतेअपलापिश्रीलक्ष्मीःनिकषेहेमध्वंएषावाणेहेमःस्वर्णसलेखेवानयायिनीस्थिरी
 भूतावभूवउक्तंचस्त्रियोऽक्षमगयामानंवाक्यारुष्यंचपंचमंमहच्चंदंमाराक्षमर्थदूषणमेवचेतिषट्प्रमादाइति ४६ कातर्य
 मिति केवलासौर्यविकल्पातीति० सामदानभेदरूपाकातर्यभीरुत्वंनीतिसंयसौर्यस्वापदाव्याघ्रादयस्तेषांचेष्टितंअतः
 कारणत्समेताभ्यांसौर्यनयाभ्यांसनृपःसिद्धिमेवैच्छत्उक्तंचतीक्ष्णदुर्दिजतेलोकोमृदुःसर्वत्राध्यतेएतदुध्यामहोरान

मातीक्ष्णो मास्युर्भवेत् वा द्रादयो वनचरः पशवः स्वापदा इति हलायुधः ४१ न तस्येति राज्ञा मरिचिद्रास्त एष्टा हिंसा मंड-
 ले न्यस्ताः प्रेषिताः प्राणिधयश्चारा एव दी धितयोरश्मयो येन तस्य विगतमभ्रं मेघो यस्मात्तस्य विवस्वतो रवेरिव किंचिददृष्टं नासी-
 त उक्तं च चारैः पश्यति राजानो वेदैः पश्यति बालाणां गवोगंधेन पश्यति चक्षुःश्यामितरे जना इति ४८ रात्रिं दिवेति रात्रिश्चादि-
 वाचरात्रिं दिवं तस्य विभागेषु यत्काव्यं यदि धिर्महीक्षितां भ्रूपा नामादि एमुक्तं तन्नि येन नियमेनायमयं चेति विकल्पस्ततः प-
 राङ्मुखः सराजा सिखे वेरात्रिं दिवेत्यचतुरेत्यादिना निपातः ४९ मंत्र इति तस्यातिथेर्मंत्रिभिः सह प्रतिदिनं मंत्रोक्तं वगुप्तं तं
 दत्तं चारं मंत्रज्ञानोपायभूतमार्करोदियस्य सः सेवमानोपि जातुकदाचिन्न सच्यते ५० परेष्विति परेषु परकीयेषु आत्मीयेषु च
 क्षिप्रैः परस्परमविशीतैरविज्ञातपरस्परैः अपसव्यैश्चरैर्यथा कालं यथा समयं स्वपन्नपिश्यानेपि सन्त्यो जजागराबुध्यत गुप्तं
 त्रस्य फलमाह ५१ भवेति भव्यं शुभं मुखं प्रधानं येकांते तस्य नृपस्य प्रारंभात् संगुप्तं यथा स्यात्तथा विदेविरेविपाकं गताः कीदृशाः
 प्रत्यवेक्ष्याकृतो कृतनिरूपणेन निरत्यया निर्विधाः तथागमैर्फलंति गर्भशालयः षष्टिकास्तत्सधर्मीणः षष्टितुलाः शालयो विभ-
 व्यमनोहरं मुखे भवं मुखं मंजरीदिव्येकांते तथा प्रत्यवेक्षणेन वृषभादिभक्षणरूपेण निरत्यया निरुपद्रव्याः अमं तर एव पंच-
 ति भवेति भव्यगयेत्यादिना निपातः ५२ अपेति उपचितोपि स मन्त्रोपि सराजा जातुकदाचिदप्येना न्यायेन न प्रवृत्तेन
 प्रवृत्तः तत्रार्थांतरमाह हिवतः सरित्यतेः समुद्रस्य वृक्षावपि सत्यां नदीमुखेनैव प्रस्थानं गमनं न तु वेले लंघनेन ५३ दुर्गलीति

द्विषांशरूपं यो दुरापितसम्पत्तेर्दुर्गणि वशादीनि दुर्गणि दुर्गं ह्यात्मा सन्वभ्रवुः यो दुरमुख्यवप्रेः किं प्रयोजनमित्याह हियतः
 मज्जमास्केदतिहंतीति तादृशोपि सिंहेभ्यादि रिरुहायांशेते गिरिगुहाशयो न किंतु स्वभाव एव ५४ काप्रमिति प्रकृतीनां वैराग्यं स
 द्य एव सामर्थ्यं निवारयितुं काममत्पर्थं क्षमः समर्थः तथापि यत्प्रकृत्युत्साहहेतोः प्रतीकारः कर्तव्यस्तं स नृपो नैवोत्पादय
 तिस्य प्रकृतीनां पयस्त्रलोभं विरागकरणं नोत्पादयेदिति कौटिल्यः ५५ शकेति सत्तो नयशास्त्रविदस्तस्य शक्तिमत्तो बलवत्
 तस्य भूयस्य शको घुराज सुयात्राभवत् तत्र दृष्टं तमाह समीरणं सहायोपि वायुसाहाय्यं प्राप्नोति दवानलो वह्निर्मः पानीयप्रा
 र्थी न भवति स्वस्मादधिकबलसुदुर्जयः सुमेरो सुंदो पसुंदन्यायः अतस्ताभ्यां संधि कर्तव्यत्वात् हीने यात्रां च कारेत्यर्थः
 ५४ न धर्ममिति अर्थकामाभ्यां धर्मनवबाधेन बाधितवान् तेन धर्मेण तावर्थकामौ न च कामेनार्थेन वबाधे कामं च नार्थेन च शब्दश्रवणं
 सन्वपि स्त्रिषु पदार्थेषु सदृशः समः उक्तं च धर्मार्थकामाः सममेव सेव्या योप्येकशक्तः स जनो जघन्यः अधुना ज्ञाति कृतांशानि परिहरति ५
 ८ हीनानीति बलेन हीनानि मित्रान्यनुपकर्त्रीणां अनुपयोगीति बलेन प्रवृत्तिं निवृत्तिं कुर्वते अपकारं विदधति अतः कारणेन तेन शोभम
 मशक्तीनि मध्यमवलानि स्थापितानि विवर्तयति अकर्मि श्रेतिरुक्तस्तत् अरंक्षते तु सेवंधं तथा च शक्यमागमं रक्षतां व्यसनेभ्यः प्रमि
 तं ज्ञेयं चतुर्विधमिति कामंदकः ५६ परेति परश्च आत्मानं शक्त्या दीनां सादतिः शक्त्या भिदीनां बलावलं परिच्छिद्य विचार्य सभूयः
 परस्मात् शत्रोः सकासादेभिः शक्त्यादिभिर्वलिष्टैस्तदाशत्रुः अति ययौ गतवान् अतथा शत्रोः सकाशाद्दीनस्तदा स्वस्थाने वा तस्थि

र्थ-

तः शक्येष्टे वा भवद्यात्रे तनेन योनिरुक्तं चित्तं ६० कोशादिति कोशाङ्गं जगत्तन्मिति हेतोस्तत्पराज्ञोऽर्थस्तत्तुल्यो
 भान्नेष्ट्यंतेन सेव्यमाह यतो बुगर्भो जलसहितो जीमत्तो जलदश्रातकैरभिगभ्यते सेव्यते ६१ परेति परेकां कमीपपहंतीति परक
 मीपहः सन्त्यः सेव्यामीयेषु कर्मस्य ते उद्युक्तो भूत्वा त्मनो रंध्रमावृणोत् प्राच्याद्यामासद्विषां रंध्रेषु प्राहरच्च ६२ पित्रेति दंडो वलं वि
 द्येयं स्य स दंडवान् तत्स्य दंडवत् भूत्वा पित्रा कुशेन संवर्द्धितो नित्यं कृतं सिद्धिं तमस्त्रयेन सता दृशः सांपरायेन युक्तेन जीवति सांपरा
 यिको दंडो मूलवलं स्वदेहान्नवशिष्यतविशिष्टो नाभूत् पित्रा संवर्द्धितत्वादिना निधिदेह तुल्यो भूदित्यर्थः ६३ सर्वस्येति परशत्रुः
 सर्वस्य शिरोरत्नमिवास्ति यः प्रभवाद्यस्तासां त्रयेन च कर्कजदारसचराजं अयं संलोहं अयं स्कांतः पुंवचपाया ६४ वपरस्मादरेः स
 काशात्तत्तच्छक्तित्रयं च कर्कषितवान् ६४ वापीधिति सार्थाः व्यवहारशीला वणिगादयः स्वदेहाभ्यां यती धुनदीषु वापीषु
 व वनेषु काननेषु उपवनेषु व वाटिकासु व अद्रिषु गिरिषु तदीयेषु वेश्मसु गृहेषु व स्वैरयं येषु चैतर्वश्रमुः स्वेरमिति स्वादी
 रिण्योरिति वृद्धिः शिष्टप्रतिपालनमाह ६५ तपश्चि विघ्नेभ्यो विघ्नकारिराह सादिभ्यस्तपः ६६ चोद्रायणादिकं रत्नं न सोति
 यिस्तत्करेभ्यश्च संपदो विता निरुद्धं नृणां प्रमैर्वृत्तचारिप्रसुरैर्वर्णैर्व्रीहणादिभिर्विधास्वयं यस्य भागस्तेन षडंशः षष्टौशस्तं भज
 तीति तादृशं कुचके कृतः तद्वहताः करपयोश्चौरदेवतयोरिति सुदृढलोपश्चेति तत्स्फुरति निपातः ६६ षेनिमिरिति भूः खनि
 मिराकरैः रत्नं तु पुर्वे प्रास्तं चैत्रैः सत्संधानं च वनैर्गजांश्च अतो रक्षासदृशमनु रूपमेव वतेनं मूलं तस्मै राक्षोदिदेश दत्तवती ६७ सति यमुषः

कार्तिकेयस्तद्विक्रमपराक्रमोयस्यसतादृशः सराजा य इति धानां वलानां मोलमृतकादीनां वलानां गुल्माणां संधिविग्रहादीनां साधनीयेषु वस्तु
शुविनियोगज्ञः प्रयोक्तृः क्ताऽभूत् ६८ इतीति सर्वोक्तप्रकारेण चतुर्विधां दंडनीतिं क्रमात्प्रजुजानः सराजातिपितृस्य दंडनीतेः फलमप्र
तीघातमवाहृतमातीर्षी च न शेषापमंत्रिपुरे हितसेनापत्याद्यष्टादश कौपर्वं तदंडनीतिनिरुचयेति कामंदकः मंत्रिपुरे हितसेनापतिरा
जदौवारिकान्तर्वासिकप्रशास्तसमाहं तत्तन्निधात्पार्षदाध्यापकदंडपालकारकदुर्गपालस्तीर्थमिति कोटिल्यः एतेषु सर्वेषु साफ
ल्यमापेत्यर्थः ६९ कूटेति कूटयुद्धं कपटसंग्रामं तद्विधिं जानातीति तादृशेष्विषमार्गेण न्यायेन यो धिनियुद्धं कुर्वीते तस्मिन् रा
जनिवीरं कामयते वीरकामिनी जयश्री विजयश्री रमितारिकावृत्तिं भजे सिञ्चाय कौतार्थिनी तु याया निसंकेतं साभितारिके
त्यमरः ७० प्रायु इति प्रायो बाहुल्येन प्रतापमग्नत्वात्पीडितत्वाच्च तस्य नृपस्य गन्धेनैव भग्नाः पलायिताः अमदंति नो येन तस्य
यद्विपत्ये वारीणारणे दुर्लभो बभूव खलु योगनिषेधात्संबंधेष्वष्टी ७१ प्रवृद्ध इति प्रवृद्धं अंशोहीयते दीणो भवति समुद्रोपित
याविधः प्रवृद्धः सन् दीणः स्यात् पुनः सराजा तत्समवृत्तिरपिताभ्यां चंद्रसमुद्राभ्यां सट्टोपिताविवचंद्रसमुद्राविवक्षया दीयवान्ना
भूत् ७२ संशति संनो विद्वांसः कृशादरिद्रयुक्ता अर्थिनो वाचकामहतस्तस्मातिथेरभिगमनात्सेवनादुदधेः समुद्रो जीमूता मेघाश्
वदात्तत्वं वदान्यत्वं प्राणुलेभिरे ७३ स्तस्यमाना इति स्तस्यं स्नाद्यं एव कर्म समाचरन् विदधानः स्तस्यमानः सराजा जिह्वयलज्जते स्मस्त
तिविना कथं विख्यातिरित्याह तांस्तु तिकुर्वतीति स्तुतिकारिणस्तेमोक्षेष्टि इति तस्य नृपस्य यशस्तथापि प्रथयेप्रथितमासीत् अ
सौ सुतिविधानोपि स्तुतिं न सहते इत्येवं स्तुताप्रसिद्धिरभूदिति भावः ७४ दुरितमिति निजदर्शनेन दुरितं पापं घ्नन् दूरीकुर्वन् तत्कार्यं

६

६
लाद

६

न तत्प्रतिपादनेन तमोऽज्ञानं तु दन्निवर्तयन्तातिथिरुदितः सूर्यश्च प्रजाः शस्वत्सर्वव्याचक्रे अग्निविकपिलासत्रीराजाभिर्मुने
 होदधिः दृष्टमात्राः पुनं ते ते तस्मात्प्रपुनित्यश इति मनुः ७५ इंदोरिति इंदोश्चंद्रमसोऽशवः करापमेकमलेऽगतयोगतिरहिताः
 सूर्यस्याशवश्च कुमुदे गतिरहिताः गुणिनस्तस्य राशौ गुणाः ग्राह्यद्वयो विपक्षे शत्रावप्यंतरमवकाशेले भिरे प्रापुः तस्य गुणान् शत्र
 वो विसमरूपयन्ति सार्धः ७६ परेति अश्वमेधा धीं जिगीवा जेतुमिच्छा रस्पातिथेः परस्य शत्रोरभिसंधाने पराजये परं तात्पर्य
 युक्तमपि चेष्टितं यत् तद्वर्ममेव बभूव जयार्थं तस्य दिग्विजयो न लोभार्थमित्यर्थः शक्यादिभिरभिसंधात्परमिनयवाक्यानु
 सारेण भिसंधानपदप्रयोगः ७७ एवमिति एवमुक्तप्रकारेण पुनर्यदुपागच्छेत्प्रभावस्ते जायत्र तादृशेन शक्त निदिष्ट
 नोदितेन वर्त्मना देवानां सुराणां देवो हवेन्द्रश्च सोतिथीराशौ राजा बभूव ७८ पंचममिति साम्ययोगतः सौर्यादिगुणानोसा
 म्येन शकधर्म राजपादः पतिवैश्रवणानां लोकपालानां मध्ये तं पंचममोहः पंचभूतानां पृथिव्यप्तेजोवायुकाशादीनां महतां म
 ध्येष्वष्टमाहुः परप्रयोजनार्थं यत्वात् महतां कुलभूतानां कुलाचलानां महेंद्रादीनां सप्तानामष्टममाहुर्लोक इति शेषः भूमिधार
 णत्वात् महेंद्रो मलयः सत्यमुक्तिमान् द्विपर्वतः विंध्यश्च पारिजातश्च सप्तैते कुपर्वता इति विष्णुपुराणे ७९ दूरेति भूपालाग्रने
 म्पाः शाशने लेपादावर्षितां तस्यातिथेराशौ दूरादपूज्यैः दूरीकृता तपत्रैः शिरोभिर्दधुर्धार्त्येति स यथा देवाः पौरंदरी पुरंद
 रः शक्रः सत्संबंधिनी शेषां निर्मल्यंदधते ८० कृत्विज इति महाकृतावश्वमेधादियोगे सराजा दक्षिणमिस्तथा तेन प्रकारेण
 कृत्विजो याज्ञिकानां न च पूजितवान्यथाऽस्माराशौ धनदस्य च नामाभिधानं साधारणी भूतसमजनिननुव्यापारः कुवेरस्तु धनं

6

7

दयते रक्षतीति कर्मण धनदक्षति कथ्यते असौ धनं ददातीति धनदक्षति नाम प्रापेत्तर्प्यः ८१ इत्यादिति तस्मिन् राजनिशका
 द्याः प्रधानलोकपालादिगधीणादंडेनोपायभेदे नोप न तस्य वशीकृतस्य नृपस्यैव चरितं भेजिरे प्रापुः कथमित्याह इत्या
 दृष्टिर्जातानियमितानिरस्ता गदस्य रोगस्य उद्रेकमाधिक्यं यथा तादृशी दत्तिर्यस्येति तथा भूतो यमो भूत्वा दत्तां जलजंतु
 नानाथः पतिर्वरुणो नौ चराणां नाविकानां कर्मणे संचारे शिवो निर्विघ्नो कृतो जलपथो जलमार्गो येन तादृशः तदनुपूर्वपेक्षी
 इत्यादीनतिथिसत्कारकरणतत्परानपेक्षमानः कुबेरः कोशस्य भांडागारस्य वृद्धिं विदधे कृतवान् मंदाक्रांता वृत्तं तत्त्वत्त
 तं जलधिषंडगैर्भोजितौ तादृशचेत् इति भद्रं ८२ इति श्रीमालान्वपसाधु श्रीग्ररडकमल्लसमभ्यर्चितस्वरतरंगच्छी
 यजिनप्रभाचार्यपादपद्मोपाजीविवाचनाचार्यचारित्रवर्द्धनविचितायां राघवीयटीकायां सप्तदशः सर्गः संपूर्णा भूत्वा
 ७ सुभमस्तु सर्वेषां कल्याणमस्तु राम ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रघुवंश टीकासर्ग १८५.५

सति निषिद्धः पराजितः शत्रो येन सतादृशोतिथिर्नैव धर्मापत्तेर्निषधराजस्य सुतायां दुहितरि निषधानिषधनाम्नो न गेन्द्रादिरि
 ऋष्टी सकोशान्न नूनः सारो वलं यस्यां तं पुत्रमुतादयामासाजी जनतयं पुत्रं निषधराजं निषधनामानमेवाहुर्लोका इति शेषः सर्गस्मि
 न्नुपजातिर्द्वन्द्वः अनुप्रासात्कारश्च १ शब्ददीति कुमुदत्पापं तं कौमुदते योतिथिः शब्दरूपरसगंधादिसुखं चिरमुपभुज्यत स्मिन्निष
 धनाम्नि पुत्रे प्रतिष्ठितो राजशब्दे येन सकुमदवदवदातैः शुभ्रैः कर्मभिरजितायां स्वर्गमासरो हारुढः २ पौत्र इति कुशेशयंकमले तद्दक्षि
 णीनेत्रे यत्सतथासागरो द्विस्तद्वीरं चे तोयस्य तादृशः तथैकस्मात्सौवीरेति सः पुरार्गलावद्दीर्घौ भुजौ यस्य स तथा कुशस्य पौत्रो निषधः
 ससागरं समुद्रं पर्येता मेकमेवातपत्रं यस्यां तं भुवं भुजो जापालयत् भुजो नवनश्ति परस्मैपदं कुशेशयमिति शयवासवशिष्टकालादिभ्यं
 कृ ३ तस्येति अनलस्थाने रिवौ जायस्य स तथा तस्य निषधस्य तनयः पुत्रो नलाभिधानो नलनामा तस्य निषधस्यां तेनाशेवं शश्रियं राजलक्ष्मी
 प्राप नलिनामं पयसदृशं वक्रं मुखं यस्य सतादृशो यो नलो नडूला निनड प्रायानि स रंसि गजद्वपरे ४ वीराणां वलानि सैन्यानि अमु
 त्मर्दयति स्म नडूला नीति कुमुदन उवे तस्योद्भूत ५ नम इति नवमः अरैर्देवैर्भीतं यशः कीर्तिर्यस्य स नलो नमस्य लमाकाशमेव स्थलं
 तद्वच्छ्यामा तत्र यस्यां तादृशं नमः शब्दमयेन नाम्ना त्वातं प्रसिद्धे द्वितीयलोकां कांतं रम्यं नमो मासं प्रावणमासमिव तन्तुं पुत्रं लेभे प्राप ५ त
 स्मा इति धर्मोत्तरो धर्मप्रधानस्तत्प्रभवस्तस्य नमस उत तत्तिष्ठानं नलस्तस्मै नमसे उत्तरकोशलानां प्रभुत्वं राजं विस्तृतत्वा जरसा जरयोपदिष्टं
 प्रापितं मृगैरजयं संगतं मनः पुनरदेहं वंधाय मोक्षाय वंधमोक्षार्थं वनं जगमेत्यर्थः अजयं संगतमिति निपातः दुतेनेति तेन नमो नाञ्जाराज्ञा

द्विपानां पुंडरीकः करीवराज्ञो नृपाणां अयज्या जेतुमशक्यः पुंडरीकः पुंडरीकाभिधानः पुत्रो जन्मुत्पादितः पितरि शोते दिवं प्राप्ते सति
 अहृतः पुंडरीकनामा यजो येन तथा भूतं पुंडरीकं पुंडरीकाक्षं विष्णुमिव श्रीलक्ष्मीराशिता जयति च यज्यो शक्यार्थे इति निपातः १ स
 इति अमोघं सफलं धनुः शरासनं यस्य सः पुंडरीकः प्रजानां लोकानां हेमविधौ दत्तं प्रवीणं हेमध्वानं पुत्रं त्वां भुवं लंघयित्वा प्राप्य
 वनेक्ष्मयोऽप्यनुः शान्तः सन् क्षामतनुं रुशदेहस्तपश्चरते पे - गत्यर्थं विवक्षया द्विकर्मकत्वं ८ अनीकिनीति तस्यापि क्षेमधन्व नृ
 समरे रणे अनीकिनीनां सेनानां मया ययुः मगमी देवप्रतिमः सुरसन्निभः सुतो भूत् यस्य सुतस्यानीकं पदमवसाने जाते यस्य तत्तादृशं
 देवशब्द आदिर्यस्य तत्तदेव नाम त्रिदिवे स्वर्गेऽपि अश्रयतश्च तं हिरण्यं सर्वं कश्चिदुपवक्षते इत्यादिमहो कविप्रयोगत्वात् साधुत्वमप्या
 लक्षितं लक्षणाप्रसंगात् ९ पितेति समाराधनतत्परेण श्रद्धावधानेन तेन देवानीकेन सपितृक्षेमधन्वा यथैव उच्यते नवान्वयः
 वत्तथैवाधिकवत्सलेन प्रेमवता तेन पित्रा सपुत्रः पितृमान् पितृसहित आसीत् उभाव न्योन्ययोग्यावित्यर्थः १० सर्व इति गुणानामेक
 निधिर्यज्वा हृतयज्ञस्तयोः पितृपुत्रयोर्मध्ये सर्वः पिता क्षेमधन्वा आत्मसमेतुल्ये आत्मभवे पुत्रे देवानीके चिरादां चिराय धृतां ब्राह्म
 णादीनां धुरंभारं निधाय निक्षिप्य जनमानलोकं दिवं जगाम गतः ११ वशीति वशीजितं दैत्यस्तस्य देवानीकस्य सुतस्तनवो वसेवदत्वाभियं वद
 तां तेषां निजगंधवानामिव द्विषामरतीनामकीदृशमिमत आसीत् वभूव हियस्माद्देतोः सकृत्प्रयुक्तं माधुर्यं जीतं विविक्तां स्त्रस्तानपि हरिणान्
 गृहीतुं वावर्त्तयितुं मष्टप्रभुः स्यात् १२ अहीनेति सोहीन गुरहीन गुरीमाभूयः समग्रानि खिलां भुवं सणा शररक्षकीदृशः अहीनं संश्लेषेण हृदये

२
 एतन्मयस्य सतथायुवापियोहीनगुणानंदुष्टाचारं संसर्गः संगमस्तस्मात्परा दुःखत्वं ततो नर्धैरनर्थमूलैर्मसने स्त्रियोत्कादिभिर्हीनो
 रहितः पुनः १३ गुरोरिति गुरोर्देवानीकस्यानंतरं पुंसां मंतरं विशेषं जानातीति तादृशं प्रायः उमानं विमुरिवावतीर्णश्चतुरः प्रवीणः सचाही
 नगुरुस्वलितैर्विघ्नैरहितैश्चतुर्भिर्गुणैः सामान्यं दंडं भेदैश्चतुर्दशमीशः स्वामीव भूव उपायपूर्वकारंभः स्वादारायुपक्रमः धर्मोपधात्र
 र्थापधा कामोपधाचेति मंत्रपरीक्षणे पाधिरिति कश्चित् वर्गत्रयसं सुधानमत्ता स्त्रीषु योजयेदिति चाणक्यः १४ तस्मिन्निति अत्ररीणां
 येन रितस्मिन् नहीनगौ भूवे परलोकयात्रां स्वर्गं प्रयाते सति उच्चैः शिरस्त्वान्महत्वाजितः पारियाताव्यो गिरियेन तं पारिजातनामानं तनयं ल
 क्ष्मीः सिषेवे भजे १५ तस्मादिति तस्मात्पारिजातादुलाभिधानोदलनामा धृष्ट्याः पतिर्भूयो व भव कीदृशो दमान्वितः क्षमादानं तथा
 पद्मदलं कमलपत्रं तद्वन्नेत्रे यस्य सः कुंदमुकुलदंतो रिवो वैरिण एव दंतिनो गजास्ते बां सिंहः कुलमेव कैरवं कुमुदं तत्पेदु रिवेदुं अंडः १६
 तस्येति तस्य दलस्य सनुः सुतः शीलः शीलनामा भवत् कीदृशः उदारः शीलं सद्धं ते यस्य स तथा शिला पटव द्विशालं वक्षो यस्य स तादृ
 शो पेशलः शिली मुखे वारिणोर्जितो रीणां पक्षो येन तादृशो वीर्यमानः शालीनतामधृष्यतामव्रजत्प्राप शालीनः कौपीने पृष्टकाययो
 रिति निपातः १७ तमिति अनिंदित आत्मा यस्य स दयालुः आत्मीनां संपन्नं स्वतुल्यं शीलं युवानं तत्तं युवराजमेव कृत्वा सुखान्पुंक्तं पुन
 यतो हेतो रपुरुष इतमेव स्वतंत्रवेष्टितमेव वर्त्तनं यत्र तद्राज्ञो वृत्तमाचरन् सुखापराधिसुखविघ्नकरं राजकार्यं प्रत्यादयन् वक्षो शाचत
 था चोक्तं परैरुद्दिष्ट कार्यैः कर्माणां भवेत्स्वयं सोपपन्नमिति स्वातो राजन सुखभाग्यं भवेत् इति आत्मसंभव उत्रत्यन्वयः १८ तमिति व

यानिष्कारणमेवमत्सरिणीमात्सर्ययुताजरातेदलंजहारहत्वाती कीदृशी विलासिनीनांस्त्रीणामरतौत्तमात्ममर्थापिकीदृशतं प्रवृत्ताव
 धिबुभोगेषु अवितर्कलं पटं तथासौ भाग्यविशेषेण भोग्यं कर्मनीयं जरागृहीतो न किंचित्प्रगल्भने विषयेषु अपसरमणीमत्सवतीभोगे
 सत्तीभवतीयंतु नान्यथावृथात्वमित्यर्थः २० उन्नाम इति तत्परीलस्योन्नामस्तु कृतं प्रसिद्धं नाम यस्य स सुतः प्रासीत् यथार्थमुन्नते अ
 तएवायथार्थः नतेनाभिरंभ्रंयस्य सः तथापेकजनाभः पञ्चनाभः विसुस्तुल्यः कृत्स्नस्य समस्तस्य च मंडलस्य दशराजचक्रस्य
 नाभिः प्रधानभूतः भागः रूपाणामभ्यो ध्येय इति स्वार्थे २० तत इति परंतदनंतरंतस्योन्नामस्यात्मजः पुत्रः वज्रनाम इति वभ्रुकी।
 दशवज्रधरः शक्रस्तद्वत्प्रभावो माहीत्यं यस्य स तथा संग्रामे वज्रस्येव धोको शब्दो यस्य सः वज्राणां हीरमणीनामाकरः खनिमेखला
 भूषणं यस्यास्तस्याः दृष्टिः स्वाामी २१ तस्मिन्निति तस्मिन् वज्रनामे सुकृतेनोपलब्धां प्राप्तां द्यां गते परलोकं प्राप्ते सति तस्माद्वज्र
 नाभात्संभव उत्पत्तिर्यस्य तं वंडनामानमणीवांतासमुद्रं पर्यंतावमुधामही अवनिः उदितैरत्नोपहारैरुपायनैरुपतस्ये कीदृशं उत्तरा
 ताः शत्रवो येन तं तथा उपादेवेत्यादिमा संगतौ तिष्ठते राभते रात्मने पटी २२ तस्येति तस्य त्वं उत्तस्यावसाने प्राप्ते हरिदश्वस्तस्य सुदृष्टा
 मतेजो यस्य स तादृशः अश्वरूपः सर्वो धलावर्णः पित्र्यं पदं स्थानं प्रपेदे प्राप्ताः वेलातटेषु समुद्रकूलेषु उषिता सैनिकानामश्वायस्य तं ता
 दृशं यं उराविदो धुषिताश्च नामानमाहुः कथयंति २३ आराधयेति क्षितेर्भूमेरीश्वरेण तेनाधुषिताश्च न विष्वेस्वरं महेश्वरमाराध
 विष्वसमः सर्वत्र तुल्यवृत्तिः विष्वसहनामा समग्रानि खिलां विष्वभरां भूमिं पातुरं क्षितुं सहः समर्थः आत्मा जमूर्तिरात्मा पुत्रस्तथा
 त्मा अधिपत्ये यद्वै उत्पादितः आत्मा वै पुत्रनामासीति प्रसिद्धः सोपसर्गत्वादात्मने पदं २४ अंश इति हिरण्यक्षस्य दैत्यस्य

३
 ३
 का विस्मयं शो हिरण्यनाभे तनये पुत्रे जाते स मुत्पन्ने सति तरुणं ब्रह्मणं सानिलो स वायुर्हिरण्यरेता अग्निरिव नयज्ञो नीतिवित्तविष्णु
 सहो द्विषामरीणामसप्तः सुतरं भद्रं शमभूत् द्विषामिति कर्त्तरि षष्ठी २५ पितेति पितृणां सुतात्पादनादन्त्याः कृती पिता विश्वसहोते
 वयसि वार्द्धके अनंता न्यक्षयाणि सुखानि लिखन्त धुमि-धुराजानुविलं विवाहं दीर्घमुजं तं हिरण्यनाभं राजानं सत्त्वावल्लवान्चानप्र
 स्थो वभूव सुखानीति विषयः स्यादिति षष्ठी निषेधः २६ कौशल्येति उत्तरकौशलानां पत्न्यः स्वामिनः पतंगान्वयस्य सूर्यवंशस्य
 भूषणस्य तस्य हिरण्यनाभस्यौरसो धर्मपत्न्या मुत्पादितो न त्रेतवो लोचनानंदकारी द्वितीयसोमश्च २७ कौशल्यनामा पुत्रो भू-
 त् कीदृशस्य तस्य सोमसुतः यज्वनः पृथापतंगः स्वगोमातं २८ इत्यभिधानं चिंतामणिः २९ यशोमिरिति यशोमिः कीर्त्तिमिराब्रह्मसमं
 ब्रह्मसभापर्यंतं प्रकाशेति प्रसिद्धः सहिरण्यनाभो निजे स्वकीये धिकारेण ज्येष्ठसिद्धं ब्राह्मणभक्तं ब्रह्मिकाभिधानं सतनुं सृष्टिं
 पुत्रमाधाय प्रतिष्ठाप्य ब्रह्मभूया ब्रह्मसारूप्यं गतिं आजगाम गतः ब्रह्मभूयमिति भुवोभावे कप्रकाशेति प्रसिद्धे त्वादित्यमरः २८
 तस्मिन् निजि कुलस्यापीडनिभे मुकुटमुत्प्रे सुप्रजसिरस्य प्रजे प्रजेशे लोकनायके तस्मिन् ब्रह्मिष्ठे विपीडो वाधारहितांशुः
 स न माज्ञा एवांकं चिह्नं यस्यांतां मंदीभुवं शासति प्रतिपालयति सति प्रजः आनंदजलैराविलानं ३० दीणियासां तादृशश्चिरं ननं
 दुःसम्भवः सुप्रजसीति प्रजा मेधयोरिति सिद्धं २२ तस्येति तस्य ब्रह्मिष्ठस्य पत्नी पृथ्व्या नामा पुत्रं वोष्पाति यौ रणि
 मायां अस्तु तो जी जनत् कीदृशं प्रभया निर्जितः पृथ्व्यागरत्नं विशेषो येन सतं यस्मिन् षष्ठे उदिते जाते जनाः समग्रा सं हृणी पृष्टिं अ

=सि=

पुष्यनक्षत्रस्मिन्कस्मिन्निवद्वितीयेपुष्यनक्षत्रस्वपुष्यः पुष्यतिथौनक्षत्रं इति पुष्यः परकृतं हंति न तु पुष्यकृतं परः अपि द्वादशगे चंद्रपुष्यः सर्वा
र्थसाधक इति ज्योतिःशास्त्रे पुष्यसंज्ञा पौर्णमासी पौषीत्यमरः ३० पात्रीति सरुसेवनेन गुरोः सुश्रवसा पात्री कृतो योग्यता नीतः आत्मा येन स तथा पत्र
रथानेपक्षिणमिदं गुरुः केतौ यस्य तस्य विस्मोः सृष्टाऽनुकृता आकृतिर्येन सः पुष्यः पत्रनेत्रनामा पुत्रिणां पुत्रवतामग्नसंख्यं अग्नगणनं ब्रह्मिष्टं समारो
पयन्तीतवान् योग्यभाजनयोः पात्रमित्यमरः विहंगो विहंगः पत्ररथपत्नी खगो द्विज इत्यभिधानचिंतामणिः ३१ वंशेति वंशकरेणान्वयभूतेन ते
न पुष्करनाम्ना पुत्रेण वंशस्थितिं संभाष्यता त्वामघोनः शक्रस्य भावी सखा स्पर्शे विषयसुखे विष्टं गंतं लौल्यं चापलं यत्सः त्रिषु पुष्करेषु तीर्थेषु त्रिवारिषु य
मुपस्थशस्त्रानं कुर्वन्सर्वहिष्टः शान्तिमापलेभे ३२ महीमिति सूतौ पुष्यनामनि महीपरिकीर्य निक्षिप्य मनीषिणे केचन परमात्मविदे जैमिनिमुनये
र्यितः शिष्यीकृतः आत्मा येन स महेश्वरो महासयोजन्मनः संसाराद्भीरुः स पुष्करपद्मनेत्रः स योगादशंगयोगसहिता तस्माज्जैमिनेः सकाशयोग
मक्षिगमप्राप्ता जन्मने मोक्षोपाकल्पतमुक्तेभूदिति भावः ३३ तत इति ततो नंतरं तत्त्वभवं पुष्यपुत्रं ध्रुवोपमेयं ध्रुवसमं ध्रुवसंधिनामानं इवीर्यः
प्रपेदे प्राप्ता सत्यासंधिः प्रतिज्ञायस्य तस्मिन् ज्ञायसि गरिष्ठेयस्मिन् ध्रुवं संधौ सन्नमतो नन्माणां नृपाणां संधिध्रुवो निश्चला भूत् ध्रुवं सूतानपा
दः स्यादित्यभिधानचिंतामणिः ३४ सूत इति शिशवे ववालक एव सुदर्शनाभिधेसु ते सति मृगवययते विशाले अक्षिणी यस्य स तथा ३५ मृगयाविहा
री मृगयोगतो नृणां मध्ये श्रेष्ठः स ध्रुवसंधिः सिंहद्विपदं पंचत्वं प्रवाप कीदृशे दर्शित्वयेदुः प्रतिपञ्च इति इति यदंशं यत्स्य तस्मिन् ३५ सूति अ
मात्यवर्गे मंत्रिसमूहः नाथहीनाः प्रभुरहिताः प्रकृतीः प्रजाप्रावेक्ष्य दृष्ट्वा एकमत्यात्संमतत्वात् स्वर्गमिच्छन् स्वर्गगतस्य तस्य ध्रुवसंधेः कुलतंतुभूतमे
कंतं सुदर्शनं शाके तस्यायोध्यायानां विधिवच्चकार ३६ अश्रौढो बालः सुदर्शनो नरं शोराजयत्र तद्गुह्यः कुलं त्रिभिस्तत्समासीत् न वेदुना नूतनचंद्रपु
क्तेन न भसाकाशेन शावो एकः सिंहो यत्र तेन काननेन च कुड्मलमात्रे पत्रमात्रं पुष्करं यस्मिन् तेन तोयेन चोपमेयमभूत् ३७ लाकेनेति मौलिपरिग्रहा

मुकुटधारणेन पितुरेव तुल्याभावी स सुदर्शनो लोकेन संभावितः कलमः करि शिशुस्तत्प्रमाणोपि मेघः पुरोवाती हर्ववातं अवाप्याशाः ककुभोद एव न व्यापन
 शीलादृष्टः ३८ तमिति कोरः पुरवासिनः षडूर्ध्वदेशीयं षडूर्ध्वप्रमाणमपितं सुदर्शनं प्रभुत्वात्प्रभुशक्तिमत्त्वात् अतिहसिपं तथा धोरणेन महामात्रेणा
 विलंबितो मध्यदेशो यस्य तं ३९ काममिति सः सुदर्शनः पेटकस्य वै तस्य सिंहासनस्य प्रतिहरणाय कामे नि निश्चितं न कल्पतना समर्थो भूतं तथापि।
 चामीकरं स्वर्णं तिष्ठति जरेण पिंगलेन तेजो महिम्ना महित्वेन तत्सिंहासनं वितानमुल्लोचंस्तस्य र्थं तं व्याप ४० तस्मादिति रूपतयोऽस्य सुदर्शने स्पष्टा दो
 चरलो प्रसिद्धैरुच्चैर्मौलिभिः शिरोभिर्विवंदिरे नमश्चक्रुः कीदृशो तस्मात्सिंहासनात्किंचिदिवाधोवृत्तीर्णेतथा तपनीयस्य हेमः पीवं पादस्थाने
 लघुत्वादसं ४१ लघुशतौ सालक्तौ लाक्षारसेन रंजितौ ४१ मणविति अल्पप्रमाणमिमत्तोरत्ने महीनील ४२ ति शब्दः प्रभावात्स्वामिध्या
 ना तथैवाभके विशिष्टावपितस्मिन् सुदर्शने प्रयुक्तमद्वारा ज २ ति शब्दः कोशदंडजा ४३ त्रभावात्स्वामिध्यानाभूत्सम्पत्सरमोक्तृष्टा इत्यं प्रशजावचनैः समासे
 क्तिः महीनीलादावल्पपरिमाणवर्णनं चिंत्यं महोदधिरित्याद्याधिक्यदर्शनात् ४२ पर्यंतंति तत्परात् ४३ कपोल ४४ लया ललावुभौ काकपदौ शिवेय।
 स्य तादृशादाननामुरादुच्चरित उक्तोपि वादः आदेशोऽर्णवानां समुद्राणां वेलात्त्वपितदेष्वपिन च चालनस्त्वलितः कीदृशस्य र्थं तेषां संचारिते चामरे
 यस्य तस्य ४३ निवृत्तेति निवृत्तो निष्पादितोऽभिषेकसमययोग्यो जाकूनदस्य कांचनस्य पटवंधो यस्य तादृशे ललाटे न्यस्तरचितं तिलकं दधानः स सुदर्श
 नोऽरि सुंदरीणां प्रत्यर्थवनितानां मुखानि तेनैव तिलकेनैव स्नानानि रहितानि चकार कृतवान् रमणमारणत्वात् किंभूतः स्मरं विकसितं मुखं यस्य स तथा
 स्मरमिति न किमपीत्यादिना रप्रत्ययः ४४ शिरीषेति मुकुमारस्य भावः सोकुमार्यं शिरीष ४५ व्यापमं सोकुमार्यं यस्य स तथाभूतः स सुदर्शनो भूष
 णेन लंकारेण पिरेदं परिश्रमं जायाद ४६ तस्मिन्नितां तमुर्वी प्रतिगरिष्ठां धरित्र्यामु ४७ वोधुरं भावं अनुभावात्तेजो विशेषादिभरां चकार दधौ ४५ न
 स्तेति ४६ तस्मिन्नितां तमुर्वी प्रतिगरिष्ठां धरित्र्यामु ४७ वोधुरं भावं अनुभावात्तेजो विशेषादिभरां चकार दधौ ४५ न

लिखितान्यक्षराणि यस्यांते लिपिमातृकायावत्कालेन सामप्तेन न गृह्यति तावच्छ्रुतेन शास्त्रादिना दृष्टास्तेषां योगात्संबंधादुच्यते राज
विद्यायाः सर्वाफलानुपाययुक्तान्वभव ४६ उररति उरसि वक्षस्य लेप्यर्पात्रोपरि स्थितः भागो यस्य सायौढी भविष्यंतं प्रौढं भा
विने उदीक्षमाणान्वेषमाणसंजातलज्जायस्याः सालक्ष्मीराज्यश्रीरातत्र स्पृष्टुं त्रयस्य यावत्कालेन बाजेन तं सुदर्शनं मुपजुगृह्य लिङ्गं प्र
न्यापिकमपिकामयमाना सा पत्रपाकपरेनालिंगति ४७ अनुश्रवेति तस्य सुदर्शनं स्य भुजेन भस्मीयं रक्षावत्सीत् कीदृशेन हस्तचतुष्कप्र
माणं गुणं पमानं तत्तादृशमनक्तचानेनाप्राप्तवता तथा वधमप्राप्तं मोक्षाः ज्यायाः किं न लब्धं न विदुं येन अष्टस्य खड्गे स्पर्शं रुमुष्टिये
नेति तस्मै खड्गे दिमुष्टे स्यादित्यमरः ४८ नेति कले गच्छति सति तस्य सुदर्शनं स्य शरीरावयवाः केवलं दृष्टिं नयुः न प्रापुः किंतु लोकानां कोताग्रभि
लाषनीयाः प्रारंभे सत्ताः वंशोक्तवाः वंशपाः गुणाः सौर्यादयोः विप्रथिमानं द्युत्वमायुः ४९ सर्वेति सर्वे जन्मांतरे दृष्टः पारोया सीताः स्मरन्नि
वात एव गुरुणा मन्त्रेण करः सुदर्शनः त्रिवर्गस्य धर्मार्थकामस्याधिगमः प्राप्तिस्तस्य मूलं ति सौ विद्यास्त्रयीवार्तादंतीतिः पिताः प्रकृतीः स्वामाया
नृजया हृद्गुह्यतवान् धर्मा धर्मोत्रय्या मर्यादार्थवार्तायां नृपणपावोदंतीत्यामिति कटित्याक्तः विद्यायां त्रिवर्गफलत्वं ५० सूक्ष्मेति अस्त्रे
विनीयमाणोऽस्त्रं शिक्षमाणः सुदर्शनो व्यरोचत शशुभे कादृशः उत्तरांशे सर्वदेहे किं चिद्द्रव्यविस्तार्य स्थितः तथोन्नतं द्रव्यं वक्ष्यते
डाः केशायस्य सत्तादृशः अचिंतनश्रीरुते सव्यं वा मजानुयनेन स आर्कलमाकृष्टं सव्यं धनुर्वेन सः स्यात्प्रतालीठमालीठमि
। त्पादिस्यानपंबकेन स्थिति विशेषो दक्षिणः ५१ अथेति अध्यानेतरं सनृपः सुदर्शनो यो वनं प्रवेदप्रातः किं विशिष्टं वनितानां रमणीनां
नेत्रैर्निर्विशेन विस्तारेण वेद्यं जतुं योग्यं मधुमद्यं कारित्वात् तथा मनसि जतरोः कंदर्पदृष्टस्य पुं पुं कुसुमं रागवल्याः स्नेहलतायाः प्रवालं

पल्लवं अकृतं कः स्वाभाविको विधिनिर्माणं यत्पताटं है सर्वांगी लं सर्वंगव्यापकं माकं ल्यानां अलंकाराणां जाते समूहे आद्ये प्रथ
 मे विलसितस्य विलासस्य पदं स्थानं मालारूपकमतिशयोक्तिश्च सर्वांगी एमिति तत्सर्वादेः पथं पत्रात्रैव्याप्रातीति स्वप्रत्ययः ५२ प्रतिरु
 तीति अथानंतरं स्तस्य सुदर्शनस्य श्रद्धेः मले संताने कामो मिलाषो ये वांते रमात्ये मंत्रिभिरुदाहेता आनीता राजकन्यास्ते नराज्ञा प्रथमप
 रिगृहीते श्रीश्रमश्च ते श्रीभुवो कर्मता अधिवि विदुः कृतसापलीके चक्रुः कीदृशः तत्तद्देशोतरनिर्गतेः संदेशहारकैश्चित्रपदलेषणे
 नराजकुमाराय दर्शिताभ्यः प्रकृतिरचनाभ्यः प्रत्याकारविरचिताभ्योऽधिकतरं रूपं यासां ताः दूरस्थितकरग्ररूपेण योज्यन्ते पकुमारीणां
 नृत्यपदलेषनादिकरणे स्वना एककर्तृत्वेन सपत्नीभावादधिवितत्वं कृतसापलिको धूढा धिविनाथे समरः इयमपि मालि
 नीष्टे तमतिभद्रं ५३ इति श्रीमालान्वयसाधा श्रीअरु क मल्ल समभ्यर्चति वरतरुगधीय नरवेषसरस्वति वाचनाचार्य श्रीचारि
 त्रवर्द्धनविरचितायां रघु दीकाय शिशुहस्तैषिण्यमष्टादशः सर्गः १८ संहर्षो भूत् सर्वेषां श्रमं भवतु कल्याणमस्तु वा

रघुवंशसर्गटीकाप० ६

॥ श्रीः ॥ अग्निवर्णमिति श्रुतवतां पंडितानामपश्चिमो ग्रहणीः वशी जितेंद्रियोरगवः सुदर्शनः पश्चिमेव यतिवार्हिको खेपदेनिजे राजे
 अग्नि तेजसमग्निवर्णानामभिषिच्य संस्थाप्य नैमिषे नैमिषारण्ये शिष्ये शिष्ये वेत्ति तवान्सर्गे स्मिन्नर्थो धृता ह तं तल्लक्षणं यथारो
 नरविहरणो धृता लगो १ तत्रेति तत्र तस्मिन्नेमिषे तीर्थे सलिलैः २ पानीयैः दीर्घिकाः सोधवा संराजमंदिरनिवासं विस्मृतवान् फले
 निष्ठहो निरभिलाषोऽत्रार्थी त्रिवर्गस्य तपसा वास सुदर्शनः ३ तपः संचिकाय संचितवान् आदिकर्मणि सायथानदेवं तुरगाधिरूढं करंगे वि
 स्मृतो भवान् अंतर्भाविन निजार्थो वा अकर्मक विवक्षया कर्त्तरि क्तमुत्पाद्य पश्चात्कर्मसंबंध इति च कश्चित् विस्मृतमस्मात् स्ती तर्णदिना ग
 न्मत्वर्थी ये गुणभूतक्रिया व्यापकात्कर्मत्वमित्येके विस्मरन्ति निवापावः २ लब्धेति तस्य सुदर्शनस्य सुतोऽग्निवर्णो लब्धस्पाज्यस्य पा
 लनविधिर्विधानं तत्र षडंशेनापनले ज्ञेयता मुजाभ्यां निर्जिताः ३ दिवः शत्रवो येन तेन गुरुणा पित्रो तस्य पुत्रस्य भोक्तुमेव मेदिनी भूः परि
 लिता सा धयितुं वृत्ता क्वचित्तु ते इति पाठः तत्र त्वेवं व्याख्यालब्धा पालनविधिर्येन तादृशे तस्य ते भूखेदं नापेति ३ स इति सा धियो राजस्व
 स्य कुलस्य वंशस्योचितं योऽप्यधिकारं राज्यांकाश्चिनसमं संवत्सरान् च यमवर्त्तयञ्चकार अतः परं तमधिकारं तद्राज्यं सचिवे बुभुक्षुनि
 वेश्य संस्थाप्य स्त्रीविधेयं स्त्राधीनं नवयौवनं यस्य सः तादृशो भवतु ४ कामनीति कामिनीनां सहचरस्य तस्य मंदंगानां तर्क्याणां नादयेषु
 तेषु वेश्य सुमंदिरेषु श्रवीषे क्षयायुक्तः उत्तरः पाश्चात्पुत्सवः रूद्धिमेतं एवं उत्सवमको हतिरोधं चकार उपसर्गदस्य त्रिहो वा ५ इन्द्रियार्थेति
 इन्द्रियार्थः अरुचं दनवनितास्य स्तब्धं न तद्रहितं एकमपि क्षणं तत्र मुहूर्तं सोऽदुमक्षमोऽसमर्थोऽतएव दिवानिशमहोरात्रमंतरं वा तः
 पुरे विहरन्तोऽग्निवर्णः समुत्सुको स हि दृष्टो त्कंठितः प्रजानव्यपेक्षतनवीक्षो चक्रे दगोरवा दिति मंत्रिणां गोरवात्पुरुतिभिः प्रजाभिः

कोदितमपि वां छित्तमपि दर्शनं जातुकदाचिद्दोतदृशनिगवात्तस्य वातायनस्य विवरैरंध्रेऽवलं विना प्रसारितेन केवलेन चरणेन कल्पितं ८
 कृतं विरहविज्वलत्वात् दूरादिवास्थितत्वाच्चरणमात्रं दृशितमित्यर्थः ९ तमिति कृता प्रणतिर्येस्ति १० जुजीविनो मंत्रिणस्तं चरणं भोजि
 रशिवे विरेकीदृशं कोमलानामयनं खानां एगुल्लुहल्लिप्ताभूषितं तथानवोदितेन दिवा कुरातयेन स्पष्टं यत्पंकजं तस्य तुला मधिरोह
 तीति तत्तुलामधिरोहतीति बहुलवचनात्कर्त्तरि ल्युट् यच्पंकजेन यत्तुराधिरोहं तदस्यास्तीत्यर्थादित्यादौ च तदृशं चरणं
 स्त्रियामित्यमरः ८ यैवेनेति विगृह्योऽऽठः मन्मथः स्मरो यस्य स राजा दीर्घिकाः वापीर्वागाहं तव्यलो उयत कीदृशीः यौवेनेनोद्धतमदानं
 विलासिनीनोस्त्रीणां सनतो भेन लोलानि कमलानि यासोताः तदंबुभिस्तासामंबुभिः गह्वं गुप्ते मोहनगह्वं कटिभागे यासां काकामिनी
 श्रवणं गाहं ९ तत्रेति तत्र दीर्घिका क्रीडायामर्षिता दत्ता प्रकृतिकान्तिः सहजशोभा येषां तैर्मुखा खेरंगनाः स्त्रियस्तं नृपमधिकं यथा स्या
 तथा व्यलोभयन् व्यरंजयन् कीदृशैः शक्यं न हंते लोचनां जने येषां तैः तथा धोतः क्षालितो चासौ रागोऽलर्ककादिस्तनपादलवर्णाश्च
 रायेषां तैः कृषिमशोभायां गता यामपि सहजशोभायां तस्य तां प्रीतिमुपपादयन्नित्यर्थः १० घ्राणेति सनपः पानभूमिरचनः १० पक्षे वा सार
 लादीनि स्त्रीयुक्तः सनपत्यपद्यत प्रापत् कीदृशीः घ्राणं द्रियस्य कंठमभीष्टं मधुमकरं दंष्ट्रं श्रतं मधुन कर्षितं मीनोच्चाः यथा सिताभिर्हस्ति
 नीभिर्बुधो वीष्टो द्विषो जजुष्यताः सपुष्पाः कमलिनीर्भजते रचनाग्रहं भूतनिर्माणास्त्वनर्पवासिता स्त्रीकरेणोश्चेत्यमोक्तः
 त्वमयत्नसिद्धे प्रियासः त्यधिकेचित् ११ सेति सातिरेकेऽतिरहंकंते ते न नृपेण दत्तमत एव सातिरेकमदकारणं मुखसवमंगनाः स्त्रि
 यो मिलेषुः ११ पुरित्यर्थः सापिराजातो भिरस्त्रीभिरपि उग्रहंतं दत्तं मुखसवमपि वत् कुलेन तुल्यं दोहदं पानाभिलाषो यस्य तादृशः व
 कुलश्रमप्रदाननासवरूपेण देहदेन उष्यतीति प्रसिद्धिः १२ अंकमिति अंकं उतंगेयत्परिवर्तनं तत्रोचिते योऽप्युभे द्वे तस्य सौकुमस्य तां

निन्यतुनीतवंतौकेकेतवार हृदयंगमशृङ्खला कीवीणमंजुवाक्रमनो ज्ञावाणी वामलोचनारमणी १३ सति स्वयमात्मनापहतं उक्त्वा
 द्योमांडमुख्येनसकृतीकुशलीराजालोलानिचंचलानिमात्यलज्जोचलानियत्सोमिवर्णः पार्श्ववर्तिषुगुरुषुष्टोपदेशिषुअभिनयं
 लोचनहस्तपादविन्यासादिमतिबंधयितुमन्यथाकर्तुंशील्यसांताः नर्तकीरलजयत्सलजाश्रकारयतोमहोदयअभिनयतिलंघनेनप्रवोत्सा
 नरुपासक्तमनसाविदंतीतिनर्तकीकोलजावभवेत्यर्थः १४ चार्विति चारुणोद्यम्यस्यनृत्यस्यविरमेऽवसानेनतन्मुखंतासांनर्तकीनांअननं
 पिवन्चुंवन्रवेन्मादत्तः स्वेदनिवारणार्थंवदनस्यमुखस्यानिलोवातोयेनतादृशः स्मृजाऽमरालकेष्वरौपुरंदरकुवेरावेचजीयदनु
 चकरकीदृशंमुखंपरिश्चमात्वेदेनभिन्नः आर्द्रः तिलकोयसतत् १५ तस्येति नवेऽर्धमनुपमुक्तेऽकामेष्वभिलाषणीयेषुवत्त।
 पुंन्द्रियायैषुसंगिनः आसक्तिमतस्तत्पत्न्यसमागमाः संबंधाः वल्लभाभिः स्त्रीभिरुपसृत्यसमागत्यसाम्पदंमुक्ताः सामिमुक्ताः स्तादृ
 शाविषयायेषांतेतथा एतेनविमुक्तंयद्यस्मै समस्ताअस्माभिः संयोगप्रकारः प्रदर्श्यतेतदान्वयितिलंघिणीयवस्ताशक्तिमत्तादस्तात्
 रित्वय्यान्यामयमभिगमिष्यतीतिविचार्यरमणीभिर्निःशेषविशेषकलिताः संभोगप्रकारानदर्शिताः इतिभावः १६ अंगुलीमिरिति सराजाप्रायिनीर्वल्ल
 भाः एतद्वच्यन्तवापप्रापएत। किमहं अंगुली किशलयानैस्तर्जनंभूविभंगेनकुटिलंवरंवीक्षितमवलोकनेचमेखलाभिः कोचीकलोपेनासकृद्वारं
 धनेचकोपः जोत्रवल्नदिनासापराधमेनकापितर्जयतिकाप्येनंसेष्यमीक्षतेकापिमेखलयावध्नातितथाविधोवल्लभाअनुवभूवेतिभावः वंचयन्परि
 हरन्नितिकश्चित् अतएवगुर्विबंधोः प्रलभत्तत्पादिनाप्राप्तनेपदाभावाददोषः १७ तेनेति अस्यांक्षपायंमुष्णः सुरतस्यकारस्यव्यवहारइतिप्राप्तासुरतका
 ररविषुस्त्रियाः दृष्टतः पश्चान्निषेदुष्मागुप्ततयास्थितेनतेननृपेणविप्रलंभंविद्योगंशकिनः इतितादृशस्यप्रियजनस्यवल्लभालोकस्यदूत्येनिवेदितंदूत्येकपि
 तंकातरंभोक्षेष्ट्याजितेवसेवंप्रवचः शुश्रूवेकृतं १८ लौल्यमिति लौल्यंनृध्रत्वमेत्यप्यगृहीतीनांराश्रीनां परिग्रहात्स्वीकारादसुलभासुप्रणयकल
 हकुपितत्वेनदुर्लभासुनर्तकीषुतद्विषयंविदमहताकष्टेनालिषन्चित्रेलिषन्तराजाअंगुलीस्विनक्षरणसन्धानवर्तिः परिकायस्यसतादृशोव

ततेस्माभूत्तत्तत्तस्मरणमात्रप्रोक्तमन्यथात्सात्विकभावोदभयाच्चकथंविदितुक्तिः १० त्रेमेति देव्यः पट्टमहिष्यः उक्तिताः परित्यक्ताः
 नर्तकीलिवनेनजनिताहोयासांताश्चैवस्वास्वीयः परिवर्त्तनमस्तिस्नेहेनगर्वितासां हेकाराविपक्षाः शत्रवः सपत्न्यस्तेषुमत्सराभ्याः
 तस्यैवापतादीर्घकालवर्त्तिनोरुल्लोमदनात्कंदर्पितउत्सवस्यविधिबुलेनकपटेनतंमहीदितंराजानंरुतार्थतांसंभोगसौख्यनित्युप्राप
 यंतिस्म १२ प्रातस्ति कृतासंपादितखंडनवप्याअन्योन्यासंगचिह्नज्ञानोत्पन्नपीडायासांताः प्रणयिनीर्वल्लभाः प्रातरेत्यात्मापरिमोगो
 रदनखंडननखैस्तदादितेनस्वाभाविनादर्शनेनकरणभूतेन प्रांजलिभर्त्ताप्रसादयत्ग्रहणेआलिंगनदावविमंथरः स्तब्धः सन्भूयो
 ऽदुनोत्पद्ययतिस्मतथाचोक्तंम - भटेकोपेलपुरापिगुरुयुतेभिन्नबदोषः प्रसरादिति २० स्वनेति अवदंत्योऽभाषमाणेवांग
 नाः स्त्रियोस्वप्नेकीर्तितः कथितो विपक्षः सपत्नीयेनतमग्निवर्णप्रखंडः शूय्यायाउपरितनेवल्लं तत्पातेसमीपेगलिताः पाति
 तोअश्रुविंदवोयेषुक्रोधाद्भिन्नाविदलितानिवलयानियेषुतथाभूतैः विविर्त्तनैः शयनीयोपरिविलुंठनैः प्रत्युत्पन्नैस्तुभर्त्स
 यंतिस्मप्रत्युपालंभनंचक्रुरित्यन्येविवर्त्तनैर्भर्त्सयंतिस्मननुवाक्यैः प्रत्यक्षमवदंत्यस्वप्नेसपत्नीनामभिधानग्रहणमंगनानामति
 पीडाकरित्वात्कंकणभंगरुदितैर्भर्त्सनमित्यर्थः २१ त्वेति दूताकृतंमार्गदर्शनंयस्मैसराजाल्लक्ष्मणंरचितंपुष्पशयनंयेषुतालताकालोने
 त्प्रप्राप्तावरोधजनारंतः पुरः स्त्रीलोकात्तयद्रुयंततायोसौवपथुः कंषः सउत्तरायस्मितादृशं परिजनांगनातरंभत्सस्त्रीसुरतत्वमन्वभू
 त् २२ नामेति संभोगक्षणेगोत्रंसपत्न्यभिधानंतत्र स्वलितंनृपंग्रगनास्त्रियदत्सुचुः इति किं तववल्लभजनस्याभीष्टलोकस्यनाम
 प्राप्यमयातस्ववल्लभस्यभाग्यमपिकोदतेभिलषतेयथादेवाज्ञातेनामप्राप्तंतथाभाग्यं भवेदिति मममनोत्पोलुपमिति वतरेवेदे
 धीर एतास्तानायकाः २३ चूर्णेति शयनं शय्याविलासिनः शृंगारिणस्तस्य विश्रमरतानिमर्कद्वयप्रभतीनिअपाहणेत्प्रकटयांचकारवि

लासित्वं नाना सुरतलोपुपत्वं हेतुः नाना रातमेवाह कीदृशं शयनं अवाप्नुवन्नेन विगलितालकसंपरुपटवासकुंकुमचूर्णदिनाचतुपिंगलवर्णं
 अनेन व्यानताक्षरतमुक्तं तत्त्वत्तत्त्वं च कामतंत्रे यथा व्यानंतरतमिदं यदि प्रिया स्यादधोमुखवतुः पदाकृतिः त्वाकटिं समधिरसुवल्गुः
 स्थावरादिसंस्थिताखरतितालुलिताभिः केशाङ्गैश्च भिः स्रग्मिर्मालाभिराकीर्णमित्यनेन मर्कटतरं यथेदं कक्षयशस्त्रैर्योवितदेक
 चरणे संमुत्थिते जायते च हरिविक्रमठयं किं नामेखलायसि नित्यनेन करिरतंतच्च यथा भूगतस्तनभुजास्पमस्तकामुन्नतः स्वयमधो
 मुखी श्रियं कामतिस्वरघृष्टमहोवल्लभः करिवदैभमुच्यते आलककेन लाक्षारसेनां कितां विश्रुमिति धेठुकरतं यस्मिन् सप्तह
 स्तयुगलं निजेपदे गोषिदे निकटसूदवल्लवला अयतो यदि मनोरधोमुखे धेनुकं वषवर्मदुदनत् प्रियइति कीदृशस्पतस्यास्थितस्य स
 यां स्थितस्य नोपविष्टम्येति चतुर्विधसुरतसंभवात् २४ सइति सराजास्तयमात्मना योषितां स्त्रीणां चरणयोरागं लाक्षारसमादधेन्य
 धात् प्रलयात्मुका निवस्त्राण्यत्र तैर्नितं विभिर्मेखला गुणानां सत्त्वाणां पदैः स्थानैः लोभमाने आसुत्तमाणेनेत्रे यस्य सोऽतएव ला
 क्षारसेनोपेतया समाहितः समाधानवात्सावधनो वानवभूव २५ चुंबनइति तस्य न्यस्य बध्वा मुग्धयारतं सर्वतो विधिता वल्लभस्ये
 ष्या यत्र तथा भूतमपि मन्मथस्येधनमुद्दीपनमभूत् कीदृशं चुंबने क्रियमाणे विशेषेण परिवर्तितः पराङ्मुखो कृतो धरो यत्र तत्तरसना
 याः कांच्याः विधट्टने शिथलीकरणे हस्ते स एहि हस्तरोधि मुग्धं प्रस्तुत्य रुद्रः सकंपाचुंबने वक्रां रुरतेषाव गहिता परावृत्तसि
 रंतले जात्रे स्तिष्ठतिकं विभिरिति २६ दर्पणइति नर्मस्वैपरिहासस्वैव धनमनुष्टुप्पश्चाज्जाते स्थितः सराजा दर्पणेषा दृश्युप
 रिभागे चित्तं स्वक्षतादिकं दर्शितारवलो कयमानाः बधूस्मितेन मनो ज्ञेया श्रयया निजप्रतिविम्बेन हीनिमीलितमुखीः लजा
 संकोचितनेत्राश्चकार आदर्शेष्टस्य भर्तुः प्रतिविम्बं समीक्ष्य स लज्जा अभूवन्नित्यर्थः २७ कांठेति शयनाच्छ्रयाया उत्थितं राजानं

प्रियाः क्रियोनि शातयेरजन्मवसाने विसर्गचुवनं संवादनं चुवनं प्रार्थयति प्रार्थयामासुः कीदृशं भर्तुः कंठे सक्तं लङ्गं मदुवाहुं वंधनं यत्र तमतशीर
 दान् तथा भर्तुरेव पादयोर्न संपादतलं यत्र तादृशं इति प्रौढजातिः निशावसाने यदि चुवनादिप्रभुज्यया वन्मदज्ञोऽस्य दस इति गो नष्टा
 यः नयनगलकलुदंतवासी मुखीतः स्तनयुगलललाटं चुवनस्यानमाहुः दधति जघननाभीमूलकक्षास्तु चुवनं व्यतिकरसुखमुच्चैर्देश
 सात्येन लीला इति रहस्ये २० प्रेक्षेति सयुवाशक्रमति क्रम्य शोभमानं शकं शोभिनमात्मनो राजवेवं दर्पणतलस्य प्रतिविंबांतं प्रेक्षतं
 यानपि प्रियेन प्रीतो भर्तुः यथावक्तानिलक्ष्माणि नखदंतादिचिह्नानि यत्र तत्परिभोगे मंडलं वीक्ष्य पिप्रिये प्रीय पीडावित्तिकर्तुरित्युद
 २१ भिन्नेति अथ मेमममित्रस्य सत्तं कार्यमास्त इति च पदस्य व्याजीहृत्पार्श्वतः समीपात् स्थितं प्रचलितं अनवस्थितं चंचलं तं राजनं प्रियं बलभा इति
 कचग्रहैः केशग्रहैरुसुधुः इति किं रेशग्रहं गूढविप्रियकारितो पलायनं क्लृप्तं जमातत्वेन शीघ्रं यथा कृतिज्ञातवा स्मरत्यन्यथो योजयत्यन्यथा वा
 संज्ञाया भावते मित्रकार्यं वाच्यं पिप्रिये दिस्मानो यातीति वात्स्यायनः मागौर्मदीयस्त्वाहं तु स्नानाभिगमे मित्रकार्यं तथा यदि विप्रियेतेषु प्रियतमं संतयो वा
 रगम्येति विप्रियेति विदो लटो वायं विप्रियं गूढः विप्रियं क्लृप्तं इति दशरूपके २० तस्येति निर्दयः कृपारहितो यः अयस्तेनालसा यो वि
 तः स्त्रियः कंठस्तत्र मालिङ्गनविशेषमपदि प्रकटीकृत्य वीवराभ्यां स्तनाभ्यां धिलुप्तं कुसुमं यस्तदहं दिशालं तस्य स्तनाभिघातं निजे पशुं परेऽपि वि
 मर्शिशनकैर्विदग्धस्तत्कंठस्तत्र प्रवदंति संतः २१ स्तनेति तुरतिरहस्ये यथा उत्तरसिकमितुरुच्चैरविशंती वरंगौ स्तनयुगप्रघाते यः स्तनालिङ्ग
 नंतत् कंठस्तत्र हारादिनिराकृत्येति कश्चित्पुरुषाय तं विधाय सखे दास्तत्रास्वात्सुरित्यन्यः २२ समाजेति निषिद्यो वा तसंगमाय गूढचारिणं गुप्तं
 यातं चारुत्वादात् कथितं निवेदितं तमेव चत्तमावरणं यस्य स तं राजानं पुरोगतः अग्रगामी रोधं कृतवन्त्यो गना भोका मकनोऽस्मान् अतः परं न
 वंचयिष्यसीति वक्तुं गृहं निमुनं तु ताडयामासुः ततो वृत्तमिति ओजः सहो भस्त समस्तं तीयाया लुकप्रसंगात् २३ योषितामिति उडुपते रितो

१० वेदिता अधराया सं तथा भूता वेणुना वंशेना वेजिताः सुतो देवाः नखपादैर्नखदतैरंकिताः २

पतेः

रश्मिं वारं रश्मीनामिव योषितां स्त्रीणां सर्गनिवृत्तिं सौख्यमवाप्नुवान् लतमानो सौराजरात्रौ जागरो जागरणं तत्परोदिवा सेते दिवा शयितये च कुमुदाकरस्योप-
मानं ज्वालाभासौ नपुं स्पर्धिः स्त्रीलिङ्गे पिरात्रि जागर इत्येतत् सा योगे द्वितीयसमसः ३४ वेणुनेति दशने दंतैः पीडितो वृक्षस्योपापदं नखो कितो
शिवस्तु वीणया वितुभयेन च वेजिता शिल्पवेणु वीणा वादनं कुर्वतीति शिल्पिकार्ये स्त्रियो विजिह्वकेन जनेयासां तादृशेषां भूत्वा तं न पश्य लोक-
यन्नद्रोक्षुः अधरोरु संसर्गे विना वेणु वीणा वादनं न घटते ते वा मुनारदनं न ब्रह्मता अतस्तद्वादने संप्राप्तदुःखा शिल्पिकार्यो मुखविलोचनैरेणाम-
पश्यत इति भावः शिल्पिकार्ये इति कर्मण एण्डिलुलीत्यदिनाडी ३५ अंगेति मिथो रहस्यं गात्रयै करविन्यासादिसत्वे मनस्तदाश्रयं सेदरोमां चादि च-
वनाश्रये गंगादीत्येवं लक्षणं तं स्त्रीषु च वधीर्याभिनीय उन्नमिन्नाणं सन्निधौ पार्श्वे नर्तकीमुखे दर्शयन् सो ग्निवर्णः प्रयोगनिष्ठः कुशले प्र-
योक्तृभिर्भरिताचार्यैः सह संजडं स्पर्धुं चक्रे सामान्यामयो नाम शैवो वांगंग संगत्वा वा नृ इति भरतः नृत्यस्य गात्र विज्ञेयं कालो दंगा अयत्तापि
घटते अयत्त

वरसात्मकं आलोकितविलोकिते उल्लो किते वा गुह्ये तेषां चैवा लोकितां अष्टौ दर्शनया मेदा नृत्यगद्यसमाश्रया इत्युक्तत्वात् सात्यकान्या-
लोकितानां तस्य अतः परं वदतु संभोगवर्णनं ३६ अंसेति प्रावृषिवर्षितौ प्रमदा प्रकृष्टमद्यवहिनौ मधुरायत्रतादृशेषु कृत्रिमाद्रिपुत्री उपर्व-
तेषु तस्मात्तो विहारविभ्रमो विलासो भूतकीदृशस्पाशयोः स्क्वथोर्लेविन्यः प्रलंबमानाः कुटजवृक्षाणां अर्जुनवृक्षाणां वकुलानां स्रजो यस्पत-
स्प तथा नीपरजसा केदं वपरागेणं गरागयुक्तं स्पकं केलिः कंकुभोजुनः कुटजो गिरिमालिके तमिधानं चिंतामणिः ३७ विग्रहादिति सराजा वि-
ग्रहात्प्रणयकलहात् प्रयने शय्यायाः पराङ्मुखी खलाः स्त्रीरुने पुंनतत्वरम्यो वभ्रव किंतु घनशब्दमेघाजितद्विक्तवाः सभया विवृतस-
मुखीभ्यः पुजां तं खदस्ते विंशतास्त्रिय आचको रदोभिलषा तथा च रुधिरः देशकालहरात्कायः पायः सर्वो रयोषितं जायते सुधस्ताद्योपि

कश्चाधश्चरागतरति ३८ शरदसाहललितंगनासरवः मनोहरमणीयुक्तः सवितानं सोल्लाचं हर्म्यं भजतीति भाकृतराजा कार्तिकसंव
 धिनीपुरात्रिंशसुरतस्यक्तं मंश्रममपहं न्योतीति तादृशीमेवा नुक्ता मतर एव विशदामूलं चंद्रिकां ज्योत्स्नामन्वुक्त ३९ सैकतमिति सरजा
 श्रोणिर्विवर्धितं सैकतं पुलिनं विवर्धती प्रकटयंती शरदं नदी सौधजालविवरेण विचरलोकात् कीदृशी हंसा एव मेखलायस्याः सातां स्वस्प
 प्रियाणां स्त्रीणां विलसितमनुकरोतीति तादृशी स्त्रियोपि श्रोणिर्विवादिक् वस्त्रभाय प्रकटयंति ४० हेमंतमाह अर्पितेति शिशिराश्रयः
 तस्य नृपस्य सुरतसावितां बुयुगतिः कीदृशो निवातावातरहिता कुक्षयो मध्यभागवेष्मांते पुगर्भवेष्म सुत्रं तर्हि ह्यु अर्पिताः स्यापिताः
 स्तिमितानि श्रलादीपा एव दृश्यो यासं ताः तथा सर्गाणि यानि सुरता तरंगं दीप्ति पुरुषा युता शनितत्रातिदीर्घभावास्विद्यसं तापाद्यभावात्सा
 मायोग्याः अन्वेषियः सादीप्ता सापेता दृशा एव भवति ४२ वसंतमाह दक्षिणेन पवनेन मलयशैलानिलेन संभृतं संवितं सपल्लवं चतकुसु
 ममाश्रुपुष्पं प्रेक्ष्य विलोक्य गनाः स्त्रियस्तं भ्रमन्व नै पुरनुनयंति स्म कीदृश्यः अवकीर्णस्तुक्तः विग्रहो याभिस्ताः कीदृशं दुरुत्सहः सोढुमशक्यो
 वियोजोयस्यतं ४३ काश्चिदिति सनपः काश्चित्ताः प्रियानिजमंकमुत्संगमारोप्य परिजनैः सेवकैरपविधयविहितबलनया दोलया प्रेषयन्त्या
 दोलयन् भयकुलात् भीति याजेन ताभिर्मुक्तारजु र्यस्मिन्कर्मणि तत्तथाभूतं निविडुगठं बाहुभिः कंठबंधनमालिङ्गनं प्राप ४४ ग्रीष्ममाह त
 मिति प्रियाः श्लो ग्रीष्मवेषविधिमिस्तपुर्ज्योत्स्नैव विधानैस्तमग्निवर्णं शिखरे विरेभजंती स्म कीदृशैः पयोधरयोः स्तनयोर्निषिक्तनिहि
 तं चंदनं यत्र तैः तथा मौक्तिकैः जयितानि चारुणिरम्याणि विश्रवणानियत्र तैः श्रोणिषु नितं वेपुलं विन्यो रत्नमेखलाः कांच्यो यत्र तैः त
 पत्तैः शैत्यस्य गवेक्षितत्वात् ४५ यदिति यतो हेतो सराजा भग्नः सहकारे यत्र तत्तथा रक्तपाटलेन पाटला पुष्पेण समंगते मिलितं आसवं मद्येण

योषिव तिस्रस्तेनकारणेन मध्ये वसंतस्य निर्गणशः शीतश्चित्तयोनिः कंदर्पस्तस्याग्निवर्णस्य पुनर्नवो भवत् ४६ एवमिति एवमनेन प्रकारेण इंद्रियसुखानि विशन्नु भवन् अन्येभ्यः कार्येभ्यो राजकृत्ये विमुखः काममोहित एकतानः स पार्थिवोऽप्रात्मनः लक्षणेन पुष्पादि विहरेन्न निवेदितान् स्नतयवाहय रतिवाहितवान् ४७ तमिति अन्य पार्थिवोऽप्यरे राजानः प्रमत्तमपि प्रमादयुक्तं स्त्रीस्तुतिमिति यावत् तादृशमपि तेन पंप्रभावतः प्रतापादक्रामितुं न शो कुः न समर्थाः किंतु सुरते योसौ राजा भिलाषस्तदुत्पन्नः प्रामयोरोगस्ततं राजानमिषिणोत्तरी एं चकार दत्तस्य प्रजापतेः सापश्रं देमिव ४८ दृष्टदोषमिति भिषजो वैद्यानामनास्य दमत्वाधीनः सराजी दृष्टदोषमुपनक्षय रोगमपि तस्य गदस्तस्त्री मद्यादिना त्यजत तत्र हेतुमाह ह्यितः स्वादु मिः स्वादु युक्तै विषये रूपादिभिर्हितः समाक्रांतः इंद्रियगणस्ततो विषयेभ्यो दुस्खं निवार्यते निवारणीयं स्यात् लथस्वादुरिंद्रियगणः क्लेशेन विषयान्निवर्तत इत्यर्थः ४९ तस्येति यत्स एाक्षय रोगेण हानिः स्त्री एता तस्य राज्ञः कामयानस्य कामयमानस्य समवस्थया दशया तुल्यं सदृशं स पदि शीघ्रमाययौ प्राप कीदृशा पांडुवदनं मुखं यत्राल्पभूषणं यत्र सा सावलेवं यद्वादिपुक्तं गमनं यस्यां मृदुस्वनो यत्र सा तुल्ययोगे तृतीया कामयनेति सुगभावश्चित्तः काकेयानं प्रवृत्तिर्यस्याः सा ५० व्यामिति क्षयेन क्षय रोगेण हुरेराज्ञिसति पश्चिम कलारूपस्य हत इंदुरस्यास्तीति तादृशं यो मा केश मिव पंकशेवं कर्दमाव शिष्टं धर्म कालपस्तव लमिव वामनार्चिः सत्यदीप्ति दीपमिव तत्कुलमभूत् ५१ गच्छेति एषु दिवसेषु पार्थिवो राजा पुत्रजन्मने संतानार्थं नृदं गुप्ते कर्म पुत्रे हिंसा धयति कुरुते इत्युक्त्वा इदं शित्तजोऽप्रकटित बाधयो मंत्रिणोऽप्यमात्याः मृत इत्येवं शंकिनीः पापचिंतयंतीः प्रजाः लोकाः सः ५२ दूचुरवदन् ५२ सशक्तिः अनेकवनिता सखापि कौतायुक्तः सन्तोमिवर्णः पावनी सतति मनवलो क्पाद द्यू वैद्य यत्न परिभाविनं भिषकं प्रयत्नेति रत्कारिणं क्षय रोगेनात्यगान्निश्च कामप्रदीपो वायुमिव ५३ त

